

การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

วิทยานิพนธ์
ของ
ปราณี ศรีสวัสดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
มีนาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ
ISBN 974-451-958-4

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จากมหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ได้
พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุริยา เหมตะศิลป์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรา บุรณรัช)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุริยา เหมตะศิลป์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรา บุรณรัช)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.สุธาสินี บุญญาพิทักษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์)

มหาวิทยาลัยทักษิณอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

.....รักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ โขคนุกูล)

วันที่.....เดือน มีนาคม พ.ศ 2549

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความกรุณา ช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษา อย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.สุริยา เหมตะศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์รดา บุรณรัช ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสริม ทศศรี อาจารย์ ดร. สุธาสิณี บุญญาพิทักษ์ และอาจารย์ ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ ที่ได้กรุณาให้ ความรู้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและแนวคิดหลายประการอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์พรทิพย์ บดีพงษ์ ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาและตรวจสอบความ ถูกต้องของภาษาและเนื้อหาของแบบทดสอบพร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน และขอขอบพระคุณ อาจารย์กรรณิการ์ กันอุปัทว์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตฯ ที่ให้ความ อนุเคราะห์ และความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจน อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตฯ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณพ่อเจ็อน ศรีสวัสดิ์ คุณแม่บุญเสริม ศรีสวัสดิ์ คุณวิรัช อ่องหลี และ คุณประทุมรัตน์ อ่องหลี ตลอดจนญาติพี่น้องทุกท่าน รวมทั้งพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ นิสิตสาขาวิชา การวัดผลการศึกษาทุกท่านที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณผู้ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งมีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ด้วยดีคุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตเวทิตาแด่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ ให้ความเมตตาและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

ปราณี ศรีสวัสดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 (ฉบับปรับปรุง 2539).....	9
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	24
ความหมายของการสื่อสาร.....	25
ความสามารถในการสื่อสาร.....	26
องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสาร.....	27
หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	31
การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	33
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติ.....	42
ความหมายของการวัดการปฏิบัติ.....	42
พฤติกรรมกรเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ.....	43
หลักในการวัดการปฏิบัติ.....	47
เกณฑ์การวัดการปฏิบัติ.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติ.....	55
การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติ.....	61
ความเที่ยงตรงของการวัดการปฏิบัติ.....	63
ความเชื่อมั่นของการวัดการปฏิบัติ.....	64
ประโยชน์และข้อจำกัดของแบบทดสอบการปฏิบัติ.....	66

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติ.....	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	70
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	74
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	75
ประชากร.....	75
กลุ่มตัวอย่าง.....	75
เครื่องมือที่พัฒนา.....	77
ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติ.....	78
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	88
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	88
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	118
บทย่อ.....	118
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	118
ประชากร.....	118
กลุ่มตัวอย่าง.....	118
เครื่องมือที่พัฒนา.....	119
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	119
สรุปผล.....	120
อภิปรายผล.....	123
ข้อเสนอแนะ.....	126

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	128
ภาคผนวก.....	134
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดการปฏิบัติ ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	135
ภาคผนวก ข ผลการประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติ ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	137
ภาคผนวก ค คู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	143
ภาคผนวก ง เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	169
บทคัดย่อ.....	223
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	228

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน.....	11
2 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม (preparatory English).....	16
3 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (literacy English).....	17
4 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (beginner fundamental English).....	18
5 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	76
6 เนื้อหาจำแนกตามสถานการณ์และคุณลักษณะที่จะวัด.....	81
7 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้น ทักษะการฟังและการพูด.....	92
8 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้น ทักษะการฟังและการเขียน.....	93
9 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้น ทักษะการอ่านและการพูด.....	94
10 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้น ทักษะการอ่านและการเขียน.....	94
11 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้น ทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน.....	95
12 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	96

13	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	97
14	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	98
15	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	98
16	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	100
17	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	101
18	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	102
19	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 3.....	103

20	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	104
21	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	105
22	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จากการทดสอบหาคุณภาพ.....	107
23	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จากการทดสอบหาคุณภาพ.....	107
24	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จากการทดสอบหาคุณภาพ.....	108
25	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จากการทดสอบหาคุณภาพ.....	109
26	ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน จากการทดสอบหาคุณภาพ.....	110

27	ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ฉบับ.....	111
28	ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน การพูดของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะ สื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ.....	112
29	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด.....	113
30	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน..	114
31	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด...	115
32	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและ การเขียน.....	116
33	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน.....	117
34	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด.....	138
35	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน.....	139
36	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด.....	140
37	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน.....	141
38	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน.....	142
39	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด.....	158
40	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน..	159
41	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด...	161
42	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและ การเขียน.....	162

ตาราง

หน้า

43	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน.....	163
44	เกณฑ์ปกติของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	165

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	74
2 ลำดับขั้นตอนของการพัฒนาแบบทดสอบวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่าง ๆ ทั่วโลก และได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศ ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มุ่งไปสู่กระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้คนไทยต้องให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ และจะต้องเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ในระดับที่ผู้เรียนสามารถจะสื่อสาร และใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้อันเป็นสากลได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : คำชี้แจง) โดยการศึกษาของไทยในปัจจุบันจะต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ. 2539 : 1)

เพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 โดยให้สอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นการวางรากฐานและความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ (กรมวิชาการ. 2539 : 1-3) โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องตลอดแนว สามารถนำไปใช้ในการศึกษา หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยมีมาตรฐานขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อให้มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้
4. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เป็นเบื้องต้น และพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ในระดับปลาย
5. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ

ส่วนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1)

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (proficiency - based) เป็นสำคัญ โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2544 : 5) คือ

1. ช่วงชั้น ป. 1 - 3 ระดับเตรียมความพร้อม (preparatory level)
2. ช่วงชั้น ป. 4 - 6 ระดับต้น (beginner level)
3. ช่วงชั้น ม. 1 - 3 ระดับกำลังพัฒนา (developing level)
4. ช่วงชั้น ม. 4 - 6 ระดับก้าวหน้า (expanding level)

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น ซึ่งช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ได้กำหนดกรอบไว้ดังนี้

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมในชุมชน
2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง - พูด - อ่าน ตามหัวข้อเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ - ขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 ถึง 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
3. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ
4. เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น
6. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

7. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อความเพลิดเพลิน

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน โลก

จากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2539 และความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสอดคล้องกัน นอกจากนั้น แนวการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนก็เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 18 ; กรมวิชาการ. 2539 : 7)

จากแนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ภาษาใกล้เคียงสถานการณ์จริง แนวทางการวัดและประเมินผลก็จำเป็นต้องวัดและประเมินให้สอดคล้องกัน การประเมินผลตามแนวทางของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 และการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเน้นไปที่ การวัดและประเมินผลที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (student performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถอย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งชี้ให้เห็นวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 23)

จากความสำคัญของการวัดและประเมินผลที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนดังกล่าว วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ต้องจัดให้มีการวัดผลและประเมินผลตามแนวทางนี้ ซึ่งในปัจจุบันจากการสำรวจเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษในระดับภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วยประเทศไทย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปิน และสิงคโปร์ ผลการสำรวจที่เกี่ยวกับประเทศไทยพบว่า ปัญหาอย่างหนึ่งในการทดสอบภาษาอังกฤษคือ ความไม่สอดคล้องระหว่างหลักสูตรและการวัดผลในขณะที่การวัดผลวัดความรู้ ไวยากรณ์และคำศัพท์ แต่หลักสูตรเป็นแบบสื่อความหมาย และปัญหาด้านความเชื่อมั่นความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544 : 278 - 279) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร

ภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนโดยการแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึง ความรู้ ความคิด ทักษะ และ ประสพการณ์ภายใต้สถานการณ์ หรือเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุดและเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้นำไปใช้พัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในประเด็นต่อไปนี้

1. หาคุณภาพเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ได้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่มีคุณภาพ สำหรับใช้วัดและประเมินผลนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 และเกณฑ์ปกติ (norms) ของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถนำไปทดสอบเพื่อตรวจสอบสัมฤทธิ์ผลทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2
2. ผลของการวิจัย เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติในรายวิชาอื่นและระดับชั้นอื่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 213 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 7,899 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ในจังหวัดยะลา จำนวน 384 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi stage random sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้เนื้อหาเป็นการบูรณาการทั้ง 4 สาระ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เนื้อหาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2539) และภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้มีความเหมาะสมกับระดับช่วงชั้นที่ 2

4. เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นแบบทดสอบการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ในแต่ละสถานการณ์จะทดสอบทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะของการบูรณาการ มีจำนวน 5 ฉบับ ประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

5. คุณภาพของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

5.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

5.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

5.3 ความยากง่ายของข้อสอบ

5.4 อำนาจจำแนกของข้อสอบ

5.5 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

5.6 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนการวัดทักษะการพูด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะสื่อสาร หมายถึง ทักษะที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคล อย่างน้อยสองคนขึ้นไป โดยใช้สื่อในการถ่ายทอดข้อมูล ซึ่งทักษะสื่อสารในที่นี้หมายถึง ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

1.1 ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรับฟังคำพูดหรือเรื่องราว แล้วสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ได้ยิน

1.2 ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสื่อความหมายด้วยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ

1.3 ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน

1.4 ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการถ่ายทอดความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยการเขียนที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ

2. การวัดการปฏิบัติ หมายถึง การวัดความสามารถของผู้เรียนโดยการแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึง ความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ภายใต้สถานการณ์ หรือเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

3. เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง เครื่องมือที่ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการปฏิบัติบูรณาการหลักวิธีการต่าง ๆ ที่ได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้ปรากฏออกมาเป็นทักษะการสื่อสาร 4 ทักษะ คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ประกอบด้วย แบบทดสอบการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ในแต่ละสถานการณ์จะทดสอบทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะของการบูรณาการ แบบทดสอบมีจำนวน 5 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในลักษณะของการบูรณาการ โดยใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

4. คุณภาพของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบวัดการปฏิบัติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ความเที่ยงตรง (validity) หมายถึง ความถูกต้องแม่นยำของเครื่องมือที่สามารถประเมินได้ตรงตามลักษณะหรือจุดประสงค์ที่จะวัด ในการศึกษาครั้งนี้หาความเที่ยงตรง 2 ด้าน คือ

4.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถจะวัดสิ่งที่เป็นเนื้อหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตรวจสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและตัดสินจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence)

4.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) หมายถึง คุณสมบัติของ เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษที่สามารถวัดได้ตรงตามโครงสร้างของคุณลักษณะ ที่ต้องการจะวัดโดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

4.2 ความยากง่าย (difficulty) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบแต่ละข้อเทียบกับคะแนนเต็มของข้อนั้น โดยใช้สูตรของวิทนีย์และซาเบอร์

4.3 อำนาจจำแนก (discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของข้อสอบที่สามารถบอกถึง ความแตกต่างของความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน โดยผู้ทำ ข้อสอบถูกควรมีความสามารถในระดับสูง และผู้ทำข้อสอบผิดควรมีความสามารถในระดับต่ำ คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้สูตรของวิทนีย์และซาเบอร์

4.4 ความเชื่อมั่น (reliability) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือวัดการปฏิบัติกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่สามารถวัดการปฏิบัติได้คงที่แน่นอน โดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

5. เกณฑ์ในการให้คะแนนตามระดับคุณภาพ (rubric scale) หมายถึง ตัวเลขที่กำหนด ขึ้น เพื่อใช้บอกระดับความสามารถในการปฏิบัติการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้กำหนด เกณฑ์การให้คะแนนแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

6. ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน หมายถึง ความคงที่ของการตัดสินใจของ กรรมการให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเป็นเครื่องมือในการตรวจให้คะแนนคำนวณจาก ค่าความสอดคล้องของคะแนนจากแบบทดสอบที่ตรวจให้คะแนนโดยผู้ตรวจ 2 คน โดยการหา ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ในแบบทดสอบฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 3

7. เกณฑ์ปกติ (norms) หมายถึง ข้อเท็จจริงของสถิติที่บรรยายการแจกแจงคะแนนของ นักเรียน ซึ่งได้จากการวัดด้วยเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นคะแนนที่บอก ระดับความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ในช่วงกลุ่มใดของประชากร ซึ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนดิบกับคะแนนที่ปกติ (normalized T-score)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเรื่อง ต่าง ๆ โดยจะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 (ฉบับปรับปรุง 2539)
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
  - 3.1 ความหมายของการสื่อสาร
  - 3.2 ความสามารถในการสื่อสาร
  - 3.3 องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสาร
  - 3.4 หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 3.5 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติ
  - 4.1 ความหมายของการวัดการปฏิบัติ
  - 4.2 พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ
  - 4.3 หลักในการวัดการปฏิบัติ
  - 4.4 เกณฑ์การวัดการปฏิบัติ
  - 4.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติ
  - 4.6 การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติ
  - 4.7 ความเที่ยงตรงของการวัดการปฏิบัติ
  - 4.8 ความเชื่อมั่นของการวัดการปฏิบัติ
  - 4.9 ประโยชน์และข้อจำกัดของการวัดการปฏิบัติ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติ
  - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 (ฉบับปรับปรุง 2539)

หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 (ฉบับปรับปรุง 2539) เป็นแบบแผนในการปฏิบัติให้ครูได้นำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมในแต่ละระดับชั้น ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ กรอบความคิดหลัก และเนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 กรอบความคิดหลัก

1. บทนำ

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากล กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารและรับสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อ หรือในการงานอาชีพของตน จึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือสามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (socio-cultural functions) และสามารถสื่อความโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (cognitive linguistic functions)

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จัดเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 และภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 แนวการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสถานการณ์และบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย

ในระดับเตรียมความพร้อม เน้นความสามารถด้านการฟัง พูด โดยการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข สนุกสนาน คั่นเคยกับภาษาอังกฤษ ส่วนในระดับอ่านออกเขียนได้ จัดกิจกรรมที่จะผสมผสานการอ่าน เขียน และสะกดคำ เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น ซึ่งมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้

การวัดและประเมินผลของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อมและระดับอ่านออกเขียนได้ มุ่งประเมินภาคปฏิบัติ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น เน้น การวัดความสามารถโดยรวมในการใช้ภาษา ใช้การวัดและประเมินผลทั้งด้านความรู้ การปฏิบัติ และเจตคติ ประเมินความก้าวหน้าในการใช้ภาษาด้วยการสังเกต การตรวจสอบกระบวนการ ทำงาน และผลของการทำงานด้วยเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการเรียน ภาษาอังกฤษในระดับต้น มีดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลัก ภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้นอย่างเพียงพอ เพื่อการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความจำเป็น
3. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เป็น สถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
4. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ
5. เพื่อให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและใช้สื่อ ภาษาอังกฤษอื่น ๆ
6. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของ ภาษาอังกฤษ

3. โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และอัตราเวลาเรียน

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการกำหนดให้จัดการเรียนการ สอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใน ระดับประถมศึกษาเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น (beginner level) จำแนกได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (preparatory level) กำหนดให้เรียนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตลอดปีการศึกษา
2. ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (literacy level) กำหนดให้เรียนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตลอดปีการศึกษา
3. ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (beginner fundamental level) ประกอบด้วยภาษาอังกฤษหลัก 1-4 กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ตลอดปีการศึกษา

การกำหนดอัตราเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ควรกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 6 คาบ (120 นาที) ต่อสัปดาห์ และควรกำหนดให้เรียนทีละน้อยแต่กระจายไปตลอดสัปดาห์ สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ควรกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 15 คาบ (300 นาที) ต่อสัปดาห์ และควรกำหนดให้เรียนทุกวัน ซึ่งอัตราเวลาเรียนสามารถสรุปได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน

ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม		ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้		ภาษาอังกฤษหลัก 1 - 4	
ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
6 คาบ /สัปดาห์ เริ่มเรียนภาค เรียนที่ 2	6 คาบ/สัปดาห์	6 คาบ/สัปดาห์	6 คาบ/สัปดาห์	15 คาบ/สัปดาห์	15 คาบ/สัปดาห์
120 คาบ/ปี	240 คาบ/ปี	240 คาบ/ปี	240 คาบ/ปี	600 คาบ/ปี	600 คาบ/ปี

หมายเหตุ 1 คาบ = 20 นาที

4. แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยมีแนวหลักดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. จัดการเรียนการสอนภาษาด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย ฝึกการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟังและการพูดในระดับเตรียมความพร้อมเพิ่มเติมการฝึกฝนการสื่อสารด้วยการอ่าน การเขียน และการสะกดคำในระดับอ่านออกเขียนได้ และฝึกฝนการส่งสารและรับสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น

5. กระบวนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

กระบวนการวัดและประเมินผลเน้นการวัดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์ วัดทั้งความสามารถในการสื่อสารและความรู้ทางภาษา ผลของการวัดและการประเมินจะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ระดับเตรียมความพร้อม วัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรม และความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟังและพูด ระดับอ่านออกเขียนได้ วัดและประเมินจากความสามารถในการใช้ภาษาในด้านความเข้าใจ การฟัง พูด อ่าน เขียน และการสะกดคำ ส่วนระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น วัดความสามารถในการใช้ภาษา โดยประเมินให้ครบถ้วนทั้ง 3 ลักษณะ คือ ประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียน และประเมินผลภายหลังเรียน ประเมินทั้งภาคปฏิบัติ ภาคความรู้ และเจตคติ โดยเครื่องมือวัดและการประเมินผลที่หลากหลาย มีการวัดระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน โดยใช้การทดสอบมาตรฐานความรู้ความสามารถ (proficiency test) สำหรับผู้จะสำเร็จการศึกษา

6. สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

สื่อการเรียนการสอนภาษาที่ดีมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณสมบัติเฉพาะที่สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้อย่างน่าสนใจ สื่อเหล่านี้จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว นอกเหนือจากหนังสือเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู และแถบบันทึกเสียงประกอบบทเรียนแล้ว สื่อภาษาอังกฤษที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (authentic materials) เช่น หนังสือพิมพ์ แบบฟอร์มต่าง ๆ จดหมาย แผ่นภาพ ป้ายโฆษณา และอื่น ๆ นอกจากนี้สื่อของจริงที่พบเห็นรอบ ๆ ตัว ทั้งในและนอกห้องเรียนก็สามารถนำมาใช้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้หากโรงเรียนมีความพร้อมก็อาจพิจารณาใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา วิดีทัศน์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self access learning center) สื่อทางไกลและอื่น ๆ เป็นเครื่องช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อุปกรณ์และสื่อดังกล่าวนี้ ผู้สอนสามารถเลือกใช้หรือสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอน สภาพห้องเรียน ระดับและพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน โดยจะต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสื่อและพิจารณาเลือกใช้สื่อจนสามารถนำสื่อแต่ละชนิดมาประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จะต้องเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยยึดเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญ อันจะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ 2 เนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

แนวคิดที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เรียน จัดแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับเตรียมความพร้อม ระดับอ่านออกเขียนได้ และระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น ทั้ง 3 ระดับ แบ่งวิชาเป็นกลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม (preparatory English) จัดสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 2

2. ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (literacy English) จัดสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

3. ภาษาอังกฤษหลัก 1 - 4 (fundamental English 1- 4) จัดสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 6

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม (preparatory English)

แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม เป็นการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาตามแนวธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเรียนที่เน้นความสามารถด้านการฟัง - พูด เป็นเบื้องต้น โดยการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเล่นและกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน โดยใช้ภาษาในระดับพื้นฐานง่าย ๆ ในการเข้าสู่สังคมและการสื่อความ ตลอดจนเรียนรู้ คำนามที่เกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของที่อยู่ใกล้ตัวในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป และคำกริยาแสดงอาการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในระยะต้น และจัดกิจกรรมการเรียนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสาร
2. เพื่อให้สามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้
3. เพื่อให้สามารถพูดสื่อความหมายในสถานการณ์ง่าย ๆ ได้ตามระดับภาษาที่เรียน
4. เพื่อให้สามารถออกเสียงตัวอักษร คำ และข้อความสั้น ๆ สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (literacy English)

แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ เป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้ระบบการเขียน และการสะกดคำภาษาอังกฤษที่ฟัง - พูด ได้แล้วในระดับเตรียมความพร้อม ในระดับนี้ผู้เรียนจะเกิดความสามารถในการสื่อสารทั้งด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน เริ่มพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนรวมทั้งฝึกหัดคัดลายมือ และเขียนตอบคำถาม โดยใช้ภาษาในระดับพื้นฐาน ในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและในการสื่อความได้ถูกต้องตามหลักภาษา เรียนรู้คำนามเกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของที่พบเห็นในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป และคำกริยาแสดงลักษณะและอาการของสิ่งเหล่านี้โดยขยายวงศัพท์เพิ่มขึ้นตามความเหมาะสม ฝึกใช้หนังสือ พจนานุกรม ตลอดจนสื่อที่พบเห็นรอบ ๆ ตัว เป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างถูกต้องชัดเจน และเหมาะสมกับระดับที่เรียน
2. เพื่อให้สามารถฟัง พูดและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์ง่าย ๆ
3. เพื่อให้สามารถอ่าน เขียน และสะกดคำที่เป็นอักษรตัวพิมพ์ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง
4. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์
5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษหลัก 1 - 4 (fundamental English 1 - 4)

แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลัก 1 - 4

ภาษาอังกฤษหลัก 1 - 4 เป็นระดับที่สูงขึ้นจากภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมและภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ การเรียนในระดับนี้เน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามมารยาททางสังคมของการใช้ภาษา มีการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายขึ้น โดยมีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามสถานการณ์จริง เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น โดยขยายวงคำศัพท์กว้างออกไปจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและขยายวงคำศัพท์ที่มีความหมายเป็นนามธรรม เรียนรู้ภาษาท่าทาง การลงเสียงหนักเบา ตลอดจนจังหวะและทำนองเสียง เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามวัฒนธรรมและบริบทสถานการณ์

รู้จักใช้สื่อประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการใช้พจนานุกรมเป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถทางภาษาให้เพิ่มมากขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลัก 1 - 4

1. เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับภาษาที่เรียน
2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การใช้ภาษา
3. เพื่อให้สามารถพูด ฟังและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ อ่านออกเสียง และอ่านจับใจความได้
4. เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยการเขียนข้อความและคำพูดต่าง ๆ ได้ด้วยอักษรตัวพิมพ์และอักษรตัวเขียน สะกดคำถูกต้องและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง
5. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ พจนานุกรม และสื่ออื่น ๆ
6. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมในบริบทภาษาที่สื่อสาร
7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและมีนิสัยรักการอ่าน

ขอบข่ายเนื้อหาภาษาอังกฤษ

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 นี้ เป็นหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นหลัก โดยให้มีมาตรฐานเดียวกันและต่อเนื่องกันตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเพียงมาตรฐานขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ มีการกำหนดโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคลังคำสำหรับผู้เรียนในแต่ละระดับ การกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานนี้ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้มาตรฐานในระดับใกล้เคียงกัน ในทางปฏิบัติผู้ใช้หลักสูตรสามารถเพิ่มเติมคัดแปลงและปรับปรุงเนื้อหาต่าง ๆ ของหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น ซึ่งเนื้อหาในแต่ละระดับสามารถสรุปได้ดังตาราง 2 - 4

ตาราง 2 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539
ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม (preparatory English)

จุดประสงค์และผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	แนวการจัดการเรียนการสอน
<p>การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม</p> <p>(ป.1 - 2) มีจุดประสงค์ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสาร 2. เพื่อให้สามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ 3. เพื่อให้สามารถพูดสื่อความหมายในสถานการณ์ง่าย ๆ ได้ ตามระดับภาษาที่เรียน 4. เพื่อให้สามารถออกเสียงตัวอักษร คำ และข้อความสั้น ๆ สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง 5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 	<p>โครงสร้างทางไวยากรณ์</p> <p>เป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ</p> <p>เกี่ยวกับการทักทาย กล่าวทักทายแนะนำตนเองแนะนำผู้อื่น พูดขอบคุณ ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ พูดขออนุญาต</p> <p>ประโยคบอกเล่า ประโยคคำสั่ง ประโยคคำถามและประโยคคำตอบสั้น ๆ คลังคำ เป็นคำไวยากรณ์ที่ปรากฏในโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับนี้ เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว และสภาพแวดล้อมของผู้เรียนเกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียน ซึ่งเป็น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำอุทานต่าง ๆ จำนวนคำศัพท์ประมาณ 120 – 150 คำ ฯลฯ</p>	<p>เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ จึงควรจัดการเรียนการสอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เน้นการสื่อสารด้วยการฟังพูด 2. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทแสดงออก ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำให้เป็นไปตามแผนที่จัดเตรียมไว้ 3. เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสุข สนุกสนาน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติ สถานการณ์จริง การเล่านิทาน ภาษากำทาง ปริศนาคำทาย 5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกโดยการกระตุ้นและเสริมแรงให้กำลังใจ และไม่ตำหนิผู้เรียน

ตาราง 3 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539
ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (literacy English)

จุดประสงค์และผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	แนวการจัดการเรียนการสอน
<p>การเรียนการสอนภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (ป.3 - 4) มีจุดประสงค์ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างถูกต้องชัดเจน และเหมาะสมกับระดับที่เรียน 2. เพื่อให้สามารถฟัง พูด และสนทนา เป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์ง่าย ๆ 3. เพื่อให้สามารถอ่าน เขียน และสะกดคำที่เป็นอักษรตัวพิมพ์ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง 4. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ได้ 5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน 	<p>โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ การทักทาย การกล่าวลา การแนะนำตนเองการแนะนำผู้อื่น การขอบคุณ พูดขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ และพูดขออนุญาต คำนั่ง คำ เป็นคำไวยากรณ์ที่ปรากฏในโครงสร้างไวยากรณ์ในระดับนี้เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและสภาพแวดล้อมของผู้เรียน เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ซึ่งเป็น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำอุทานในวงคำศัพท์ประมาณ 240 - 300 คำ นอกเหนือจากคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 รวมคำศัพท์สะสมในระดับนี้ประมาณ 360 - 450 คำ ฯลฯ</p>	<p>เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ จึงควรจัดการเรียนการสอน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เน้นการสื่อสารด้วยการอ่าน และเขียนเป็นพิเศษ 2. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และแนะนำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนที่จัดเตรียมไว้ 3. เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสุข สนุกสนาน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติ สถานการณ์จริง การเล่านิทาน การใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน การใช้ภาษาท่าทาง ปริศนาคำทาย เป็นต้น 5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกโดยกระตุ้นและเสริมแรงให้กำลังใจ และไม่ตำหนิผู้เรียน

ตาราง 4 รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539
ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (beginner fundamental level)

จุดประสงค์และผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	แนวการจัดการเรียนการสอน
<p>การเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลัก 1 - 4 (ชั้น ป.5 - 6) มีจุดประสงค์ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างถูกต้องชัดเจน และเหมาะสมกับระดับภาษาที่เรียน 2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การใช้ภาษา 3. เพื่อให้สามารถ พูด ฟังและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ อ่านออกเสียงและอ่านจับใจความได้ 4. เพื่อให้สามารถสื่อสารเขียนเป็นภาษาอังกฤษด้วยการเขียนข้อความและคำพูดต่าง ๆ ได้ โดยใช้อักษรตัวพิมพ์และอักษรตัวเขียน สะกดคำถูกต้อง ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง 	<p>โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็น ประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้การทักทาย กล่าวลา แนะนำตนเองและผู้อื่น ขอบคุณ ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ ขออนุญาต ขอร้องหรือออกคำสั่งให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำตอบในวงคำศัพท์ที่กำหนด</p> <p>คลังคำ เป็นคำไวยากรณ์ที่ปรากฏในโครงสร้างไวยากรณ์ในระดับนี้ เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัว วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สถานที่ ทิศทาง วัน เดือน ปี ฤดูกาล ฯลฯ ซึ่ง เป็น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา กริยาช่วย คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำ บุพบท คำสันธาน คำอุทาน</p>	<p>เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ จึงควรจัดการเรียนการสอน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เน้นการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้สอดคล้องกันในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในห้องเรียน 2. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้แสดงออก ครูเป็นผู้ดูแลให้ความสะดวกด้านสื่อสารเรียนการสอนให้คำแนะนำเพื่อให้เป็นไปตามแผนที่เตรียมไว้ 3. เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสุข สนุกสนาน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4. รูปแบบของการจัดกิจกรรมจะมีลักษณะเป็นการมอบหมายงาน (task - based) ให้ผู้เรียนปฏิบัติซึ่ง ผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันและมีปฏิสัมพันธ์ กระทำกิจกรรมคู่

ตาราง 4 (ต่อ)

จุดประสงค์และผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	แนวการจัดการเรียนการสอน
6. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ วัฒนธรรมในบริบทภาษาที่ สื่อสาร	คำอุทาน ในวงคำศัพท์ ประมาณ 940 - 1050 คำ นอกเหนือไปจากวงคำศัพท์	และกิจกรรมกลุ่ม ใช้การ แสดงบทบาทสมมุติ เกม เพลง และอื่น ๆ เพื่อฝึกให้
7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาอังกฤษและมีนิสัยรักการ อ่าน	เดิมซึ่งผู้เรียนเคยเรียนมาแล้ว ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ประมาณ 360 - 450 คำ รวม คำศัพท์ที่สะสม 1300 -1500 คำ ฯลฯ	ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้ 5. ส่งเสริมและสร้าง แรงจูงใจให้ ผู้เรียนกล้า แสดงออกในการร่วม กิจกรรมทางภาษา

จากการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 (ฉบับปรับปรุง 2539) สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และสามารถสื่อความโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งมีแนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดโดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยกิจกรรมสำหรับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้นซึ่งเป็นระดับที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา จะมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้สำหรับการวัดและประเมินผลเน้นการวัดความสามารถโดยรวมในการใช้ภาษา การวัดและประเมินผลทั้งด้านความรู้ การปฏิบัติ และเจตคติ ประเมินความก้าวหน้าในการใช้ภาษาด้วยการสังเกต การตรวจสอบกระบวนการทำงานและผลของการทำงานด้วยเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายสำหรับขอบข่ายของเนื้อหา จะเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัว วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สถานที่ ทิศทาง วัน เดือน ปี ฤดูกาล

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม โดยแบ่งเนื้อหาวิชาเป็นสาระการเรียนรู้มี 8 สาระการเรียนรู้ ในที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดเฉพาะ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

สาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ คุณภาพผู้เรียน และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ไว้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์การเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อย่างต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและ พัฒนาการของผู้เรียน (proficiency - based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้น ป. 1 - 3 ระดับเตรียมความพร้อม (preparatory level)
2. ช่วงชั้น ป. 4 - 6 ระดับต้น (beginner level)
3. ช่วงชั้น ม. 1 - 3 ระดับกำลังพัฒนา (developing level)
4. ช่วงชั้น ม. 4 - 6 ระดับก้าวหน้า (expanding level)

2. คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้ผู้เรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่สื่อสารกับ

ชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี แล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วง ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยจะศึกษา ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมในชุมชน
  2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง - พูด - อ่าน ตามหัวข้อเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ - ขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 - 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
  3. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ
  4. เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย
  5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น
  6. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น
  7. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อความเพลิดเพลิน
- สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย
- สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม
  - สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
  - สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

3. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต.1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในสังคมรอบตัว
2. อ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
3. เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์และถ่ายข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ
4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า และนิทาน

มาตรฐาน ต.1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้นวัตกรรมง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ

4. ใช้ภาษาต่าง ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน และบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล

มาตรฐาน ต.1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อมและสังคมใกล้ตัวด้วยข้อความสั้น ๆ
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีวิจารณญาณ
4. นำเสนอบทเพลง หรือบทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลงานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียง สรพัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม

4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2. เข้าใจเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา ด้วยวิธีการและรูปแบบง่าย ๆ

2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับบุคคลภายในสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)

1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง

2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเหมาะสม

จากการศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจบช่วงชั้นที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สำหรับเนื้อหาจะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ

จากการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 (ฉบับปรับปรุง 2539) และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ดังนั้นแนวทางหนึ่งที่จะวัดว่าผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารหรือไม่ การปฏิบัติจริงจึงเป็นวิธีที่สามารถแสดงให้เห็นถึงความสามารถได้ชัดเจนที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยยึดขอบข่ายเนื้อหาจากหลักสูตรทั้งสองรวมทั้งภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับความหมายของการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสาร องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสาร หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของการสื่อสาร

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการสื่อสารไว้ดังนี้

แชรम्म (Shramm. 1974 : 13) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง การมีความเข้าใจร่วมกัน ต่อเครื่องหมายที่แสดงข่าวสาร

กาลิสตัน และโคสท์ (เพียงเพ็ญ ณ พัทลุง. 2540 : 7 - 8 ; อ้างอิงมาจาก Galisson and Coste. 1976 : 102 – 103) กล่าวว่า การสื่อสารหมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อผู้รับสารสามารถแปลความหมายทางภาษาได้อย่างถูกต้องตามเจตนาในการสื่อความหมายของผู้ส่งสาร

ฟินอคเซียโร (เพียงเพ็ญ ณ พัทลุง. 2540 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Finocchiaro. 1979 : 11 – 20) ได้อธิบายความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารนั้นเป็นการส่งและรับสารซึ่งเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทั้งนี้ผู้สื่อสารจะต้องพิจารณาถึงตัวภาษาและองค์ประกอบอื่นที่นอกเหนือไปจากตัวภาษา ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบ น้ำเสียงและความเหมาะสมของการใช้ภาษาในการสื่อสาร ทั้งโดยการพูดและการเขียน รูปแบบของภาษานั้นจะเปลี่ยนไปตามบริบท

มิลเลอร์ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2542 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Miller) ให้คำนิยามว่า การสื่อสารหมายถึง การถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

โฮพลแลนด์และคณะ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2542 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Hovland, et al.) กล่าวว่า การสื่อสารคือกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้ส่งสาร) ส่งสิ่งเร้า (โดยปรกติเป็นภาษาพูดหรือเขียน) เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลอื่น ๆ (ผู้รับสาร)

ปรมะ สตะเวทิน (2535 : 7) กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการของการถ่ายทอดสาร (message) จากบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร (source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร (reciever) โดยผ่านสื่อ (channel)

เพียงเพ็ญ ณ พัทลุง (2540 : 8) ได้ให้ความหมายการสื่อสารไว้ว่า หมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลอย่างน้อยสองคนขึ้นไป โดยใช้สื่อบางอย่างในการถ่ายทอดข้อมูลเหล่านั้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วนิยมใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดข้อมูลดังกล่าวโดยการพูดหรือการเขียน นอกจากนี้ในการสื่อสารนั้นจะต้องคำนึงถึงการที่ผู้รับสารและผู้ส่งสารมีความเข้าใจร่วมกัน และมีการแปลความหมายของสารเหมือนกันในเวลาเดียวกันอีกด้วย จึงจะถือว่าการสื่อสารนั้นบรรลุผล

กรมวิชาการ (2542 : 5) กล่าวไว้ว่า การสื่อสาร หมายถึง การนำเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือความรู้สึก โดยอาศัยเครื่องนำไปโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ให้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการจนทำให้เกิดการกำหนดรู้ความหมายแห่งเรื่องราวนั้นร่วมกันได้

เกศินี จุฑาวิจิตร (2542 : 4) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความเคลื่อนไหว และเป็น การกระทำอย่างต่อเนื่องในการส่งและรับสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร โดยผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

สุจิตรา จรจิตร (2544 : 2) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เพื่อให้รับรู้เรื่องราวที่มีความหมายร่วมกัน และเกิดการตอบสนองต่อกัน

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง การแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างบุคคลอย่างน้อยสองคนขึ้นไป โดยใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดข้อมูล ซึ่งต้องมีความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารจึงจะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงรูปแบบของการใช้ภาษาในแต่ละบริบทด้วย

2. ความสามารถในการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนการสอนภาษา คือ มุ่งที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนให้เกิดขึ้นให้มากที่สุด ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารไว้ดังนี้

ซาวิยอน (Savignon. 1978 : 2 – 5) ได้ให้ความหมายว่า ความสามารถในการสื่อสาร นั้น หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามสภาพการณ์จริง คือ การติดต่อที่เป็นธรรมชาติกับบุคคลเพียงคนเดียวหรือมากกว่านั้น ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะเรียนรู้ถึงรูปแบบของคำกริยา คำศัพท์ต่าง ๆ และประโยคพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนยังจะต้องรู้ถึงวิธีการใช้สิ่งเหล่านี้ อย่างมีประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสนทนากับเจ้าของภาษาอีกด้วย

รัสเซล เอ็น แคมป์เบล (Russell N. Campbell. 1979 : 84, 88) มีความเห็นว่า ถ้าผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างประสบความสำเร็จกับบุคคลที่พูดภาษาต่างประเทศแล้ว ผู้สอนควรมหาโอกาสให้ผู้เรียนเข้าใจกฎของการพูดหรือการเขียนประโยค และเข้าใจประโยคที่พูด ถ้าผู้เรียนคล่องในกฎดังกล่าวนี้มากเท่าไร ก็จะสามารรถเข้าไปร่วมในกิจกรรมการสื่อสารได้อย่างประสบความสำเร็จมากขึ้นเท่านั้น

พี ดี สตีเวนส์ (P.D. Stevens. 1980 : 113) มีความเห็นว่า ความสามารถในการสื่อสารนี้ เป็นความสามารถในด้านกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้พูดสามารถแยกแยะได้ว่าประโยคใดถูกต้องตามไวยากรณ์ ประโยคใดผิดไวยากรณ์ และสามารถตัดสินใจได้ว่า การใช้ภาษาแบบใดจึงจะเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น จึงเป็นที่เข้าใจกันมานานแล้วว่า การสอนภาษาควรสอนเพื่อให้รู้ภาษาตลอดจนวิธีการใช้ภาษาด้วย

ริเวอร์ส (ซูเกียร์ติ จาร์ตัน. 2535 : 37 - 38 ; อ้างอิงจาก rivers. 1982 : 7) กล่าวว่า การที่นักเรียนจะมีความสามารถสื่อสารได้อย่างประสบผลสำเร็จนั้นครูผู้สอนและผู้แต่งตำราจะต้องตระหนักว่าไม่เพียงแต่นักเรียนจะสามารถแสดงความคิดเห็นด้วยประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่นักเรียนจำเป็นที่จะต้องรู้ด้วยว่าวัฒนธรรมที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ ระดับของภาษาที่เหมาะสมที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารที่แตกต่างกันจะต้องทราบว่า เมื่อไรใช้กิริยา อากาณ สีหน้า สายตา ฯลฯ จึงจะเหมาะสมในการใช้ภาษาต้องเข้าใจว่าเมื่อไรควรจะเป็นฝ่ายพูดและเมื่อไรควรเปิดโอกาสให้ผู้อื่นพูด โดย การเป็นผู้ฟังที่ดีและรอจังหวะที่จะพูด และจะต้องทราบด้วยว่าคำถามและข้อวิจารณ์อันใดที่ควรจะพูดแสดงความคิดเห็นและที่แน่นอนก็คือ นักเรียนจะต้องเข้าใจการใช้เสียง การเน้นหนักในคำ ใน ประโยค และรวมถึงเสียงขึ้นลงในประโยค

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้ ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากผู้เรียนจะต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของ ภาษาแล้วยังต้องรู้วิธีใช้ภาษาให้เหมาะกับวัฒนธรรม การแสดงออกและกาลเทศะด้วย

3. องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะและ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างต่อเนื่อง การศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารย่อมเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาในอัน ที่จะพัฒนาความสามารถของนักเรียน ซึ่งผู้ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร มี ดังนี้

สติวิก (Stivick. 1982 : 12 – 19) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการ สื่อสารได้เป็นอย่างดีนั้นจะต้องมีความสามารถรวม 3 ด้าน คือ

1. ความสามารถทางด้านภาษา (linguistic competence) อันได้แก่ กฎเกณฑ์และ ระเบียบวิธีทางภาษาซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพูดประโยคได้ถูกต้อง

2. ความสามารถในการสื่อสาร (communication competence) คือ รู้ว่าควรพูด อย่างไร ในสถานการณ์ใด เมื่อไร และกับใคร และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่าง เหมาะสม

3. ความสามารถส่วนตัว (personal competence) หมายถึงความสามารถทางภาษา หรือทักษะในการใช้ภาษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คาเนล และสเวน (เพียงเพ็ญ ณ พัทลุง, 2540 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Canale and Swain, 1984 : 131) ได้กำหนดรูปแบบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ครูผู้สอนควรพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนว่า ควรประกอบด้วยความสามารถต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1. ความสามารถในการใช้ภาษา (grammatical competence) หมายถึง กฎเกณฑ์ในการสร้างคำศัพท์ การออกเสียง การสะกดคำ รวมถึงการสร้างประโยค ซึ่งความรู้ในเรื่องตัวภาษานี้ รวมถึงความสามารถในการเข้าใจความหมายของประโยคต่าง ๆ ที่ใช้กันได้อย่างถูกต้องอีกด้วย
2. ความสามารถในการใช้ภาษาทางสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลในสังคม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ สถานภาพทางสังคมของผู้ใช้ภาษาและจุดมุ่งหมายของการใช้ภาษา ความสามารถในการใช้ภาษาเชิงสังคมนี้อรวมถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องทั้งในเรื่องรูปแบบและความหมาย
3. ความสามารถในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมความสัมพันธ์ของประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และ ความหมายเพื่อใช้ในการสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งในการพูดและการเขียน ซึ่งในการเชื่อมความสัมพันธ์ของเนื้อความนี้ จะเป็นต้องใช้คำที่มีหน้าที่ทางไวยากรณ์เป็นตัวเชื่อม เช่น คำสรรพนาม (pronoun) คำสันธาน (conjunction) คำที่มีความหมายเหมือนกัน (synonym) นอกจากนี้ยังรวมถึงการเชื่อมโยงอย่างมีลำดับของความคิดที่ต้องการจะสื่อสารอีกด้วย
4. ความสามารถในการใช้กลวิธี (strategic competence) หมายถึงความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการสื่อความหมายเพื่อให้การสื่อสารบรรลุผลกลยุทธ์ในการสื่อความหมายนี้ใช้เมื่อการสื่อสารโดยใช้ความสามารถในการใช้ภาษาในเรื่องดังกล่าวข้างต้นไม่บรรลุผลสำเร็จ กลวิธีในการสื่อความหมายนี้ อาจเกิดขึ้นเนื่องจากความพยายามในการแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร เช่นผู้พูดพยายามพูดเสียงดังขึ้นเพื่อติดต่อทางโทรศัพท์ที่ได้ยินเสียงไม่ชัดเจน เพื่อให้การสื่อสารดำเนินไปได้ เป็นต้น

วิลเลียมส์ (Williams, 1979 : 18-19) ได้อธิบายองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารว่าประกอบด้วยความรู้ 4 ประเภท คือ

1. กฎเกณฑ์ทางด้านกลไกของภาษา (mechanical rules) กฎเกณฑ์นี้ทำให้สามารถตัดสินได้ว่าคำพูดนั้น ๆ ถูกหรือผิดไวยากรณ์ กฎเกณฑ์นี้จะตอบคำถามได้ว่า "คำพูดนั้นอยู่ในรูปแบบที่ดีหรือไม่"

2. กฎเกณฑ์ในด้านความหมาย (meaningful rules) กฎเกณฑ์นี้จะเชื่อมโยงคำพูดกับโลกภายนอก ฉะนั้นการเลือกใช้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญ มิฉะนั้นจะทำให้เกิดการสื่อความหมายที่ผิด ๆ ได้ กฎเกณฑ์นี้จะสามารถตอบคำถามได้ว่า "ผู้พูดได้พูดในสิ่งที่เขาตั้งใจไว้หรือไม่"

3. ลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง (sociolinguistic rules) กฎเกณฑ์นี้จะตอบคำถามได้ว่า "ผู้พูดใช้คำพูดและสื่อสารด้วยวิธีการที่เหมาะสมหรือไม่" ความรู้ชนิดนี้เพิ่งจะได้รับความสนใจเมื่อไม่นานมานี้เอง เกณฑ์วัดความเหมาะสมมาจากการยอมรับของคนในสังคมว่าเป็นภาษาที่เป็นแบบแผนหรือเป็นแบบกันเอง ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างด้วย

4. การยอมรับลักษณะที่มีใช้ภาษาโดยตรงแต่สื่อความไม่ได้ (non-linguistic conventions) เช่น ตำแหน่ง ท่าทาง การเคลื่อนไหว การแสดงสีหน้าและอื่น ๆ ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะตอบคำถามได้ว่า "ผู้พูดมีการเคลื่อนไหวและวางตนเหมาะสมหรือไม่"

อัจฉรา วงศ์โสธร (2527 : 127-128) มีความเห็นว่า การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารนั้นจะต้องเป็นผู้มีความสามารถ 3 ด้าน คือ

1. ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องทางภาษาศาสตร์ (linguistic competence) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารโดยอาศัยพื้นฐานภาษาศาสตร์ เช่น เสียง (phonology) ศัพท์ (vocabulary) ไวยากรณ์ (grammar) โดยให้รู้ว่าประโยคใดถูกไวยากรณ์ ประโยคใดผิดไวยากรณ์ ผิดที่ใด และสามารถแก้ไขประโยคนั้นให้ถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ได้

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง ความเข้าใจระเบียบปฏิบัติทางสังคมของผู้ใช้ภาษาร่วมกันทั้งผู้สื่อภาษาและผู้รับภาษา นั่นคือ ความสามารถในการใช้รูปแบบของภาษา ทำเนียบภาษา (register) อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคม ซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรม ฐานะทางสังคม บทบาท เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจแล้วก็รู้ได้โดยอัตโนมัติว่าควรใช้ภาษาในลักษณะใด กับบุคคลประเภทใดจึงจะถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ

3. ความสามารถในการใช้ภาษาได้ดี (pragmatic competence) หมายถึงการใช้กิริยา ท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกฎเกณฑ์ทางภาษาเข้ากับเนื้อหาและในการสื่อสารจะอาศัยสัญลักษณ์ (symbols) และสัญญาณ (signs) เพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้รับเข้าใจว่าผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเนื้อหานั้น โดยแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง ผู้รับสามารถเข้าใจและคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่า ผู้พูดจะพูดอะไร ด้วยน้ำเสียงอย่างไร โดยอาศัยพื้นฐานประสบการณ์ตนเอง

ศุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 108 - 109) ได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 ด้าน คือ

1. ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (linguistic or grammatical competence) อันได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมาย ในด้านทักษะการฟัง จะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะการพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้องและสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านทักษะการอ่านจะต้องรู้กลไกของการอ่านและสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ และในด้านทักษะการเขียน จะต้องรู้กลไกในการเขียนคือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงประโยคและใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความ (discourse markers) ตลอดจนการเขียนข้อเขียนในลักษณะต่าง ๆ ได้

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (sociolinguistic competence) อันได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (discourse competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (context) ได้ถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (pragmatic competence or strategic competence) คือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด (verbal) และไม่ใช่คำพูด (non-verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น การพยายามอธิบายโดยใช้กริยาท่าทางประกอบ เป็นต้น

จากการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสารนั้นประกอบด้วย ความรู้ด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ จุดมุ่งหมาย และวัฒนธรรมของสังคม ซึ่งต้องใช้ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ อันได้แก่ เสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ และความสามารถในด้านกลวิธีการสื่อสารประกอบกันไป

4. หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้และนำเอาภาษาไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์นั้น แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

วิดโดสัน (Widdowson. 1978 : 18-20) ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศสรุปได้ว่าการสอนภาษาต่างประเทศโดยสอนตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (usage) เพียงอย่างเดียวเท่านั้นไม่มีประโยชน์ ควรจะมุ่งสอนการนำภาษาไปใช้ในสังคมเพื่อจุดประสงค์การสื่อสาร (use) จะมีประโยชน์มากกว่า และไม่ควรถามความหมายของประโยคตามรูปแบบของภาษาซึ่งจะมีความหมายตายตัว (signification) ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถเพียงแต่สร้างประโยคได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ควรจะสอนความหมายของตัวภาษาที่เกิดจากการนำไปใช้จริงในการสื่อสาร (value) มากกว่า

จอห์นสัน (Johnson. 1983 : 21) ก็ได้กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาแนวใหม่ซึ่งสรุปได้ว่าการสอนภาษาในอดีตได้ละเลยส่วนที่เป็นการนำเอาภาษาไปใช้ (use) การสอนในยุคนี้จึงต้องเพิ่มมิติของการสอนภาษาเพื่อทดแทนสิ่งที่ได้ละเลยไป ดังนั้นการสอนภาษาในปัจจุบันนี้จึงแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกเป็นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ที่เชื่อมโยงกับความหมาย ขั้นตอนที่สองนั้นครูควรคำนึงถึงวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ลองใช้ภาษาจริง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 109 - 111) กล่าวว่าไว้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะอ่าน เมื่อเรียนหรือฝึกแล้ว ผู้เรียนสามารถพุดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้ เป็นต้น

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยการทำทางประกอบ ดังนั้นผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป

(information gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ กิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงการสื่อสารในชีวิตจริงมาก นอกจากนี้ ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้น นอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (information gap) แล้ว กิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกมส์ (games) การแก้ปัญหา (problem solving) การแสดงบทบาทสมมติ (role play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุด

5. ผู้เรียนจะต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (usage) ด้วยเหตุผลนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้น อาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

ละเอียด จุฑานันท์ (2541 : 98 - 99) กล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ครูต้องบอกให้นักเรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักเรียน

2. ควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ หรือทักษะสัมพันธ์ (integrated skills) เพราะในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกริยาทำทางประกอบ ดังนั้น นักเรียนก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

3. ต้องให้นักเรียนได้ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (communicative competence) ได้ ทำกิจกรรมการใช้ภาษาซึ่งมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันมากที่สุด

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ใช้ความรู้รวมทั้งได้รับประสบการณ์ตรงที่ตรงกับความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง ให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การแสดงความคิดเห็นหรือระดมสมอง (brainstorming activities) เกมจำลองสถานการณ์ (simulation) การแก้ปัญหา (problem solving) ฯลฯ

5. ฝึกนักเรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ด้านหลักภาษา (grammatical competence) และความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้อยู่ในแต่ละกลุ่มสังคม (sociolinguistic) ต้องฝึกนักเรียนให้เคยชินกับการใช้ภาษา โดยไม่กลัวผิดและสื่อสารได้คล่อง ครูไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่จะทำให้เกิดการเข้าใจผิด หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ การแก้ไขบ่อย ๆ ในขณะการฝึกการใช้ภาษาจะทำให้ นักเรียนขาด ขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ทิพวัลย์ มาแสง (2527 : 34) ได้กล่าวถึงหลักการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การเรียนการสอนแบบนี้จะเน้นการลงมือปฏิบัติจริง นั่นคือ นักเรียนอาจจะเรียนจากนักเรียนด้วยกันเอง ฝึกจากเพื่อนร่วมชั้นหรือกับครูผู้สอน โดยที่นักเรียนจะเป็นผู้เลือกเนื้อหาหรือหัวข้อที่จะแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพูดคุยกัน ในสถานการณ์ที่จะต้องโต้ตอบกันจริง ๆ การเรียนจะเน้นการใช้ภาษามากกว่าหลักการใช้ เน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องแม่นยำ ทักษะต่าง ๆ จะใช้ในลักษณะบูรณาการ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนจะเป็นไปในรูปของกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพูดคุยและสื่อความหมายมากขึ้นนั่นเอง

จากการศึกษาหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด รูปแบบของการฝึกเป็นไปในลักษณะของการบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (integrated skills) ครูจึงมีหน้าที่จัดกิจกรรมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในหมู่นักเรียนในรูปแบบของกิจกรรมกลุ่ม ให้โอกาสนักเรียนได้ใช้ความสามารถในการสื่อสารของตนเองตามที่เขาต้องการ ไม่ควบคุมแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาทุกครั้งที่นักเรียนใช้จนทำให้การสื่อสารขัดข้อง ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

5. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาเน้นการวัดความสามารถในแง่ของการใช้ภาษาสื่อความหมาย ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจะใช้การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การทดสอบจึงควรทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ซึ่งในเรื่องนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 203) ให้ความเห็นว่า การทดสอบความชำนาญทางภาษาที่ดีที่สุด คือ การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่คล้ายชีวิตจริง สอดคล้องกับ รีเบคก้า เอ็ม วาเลทท์ (Rebecca M. Valette. 1977 : 12) ซึ่งมีความเห็นว่า การทดสอบความสามารถในการสื่อสาร ควรเน้นที่ความสามารถของ

ผู้เรียนที่จะสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ การจะวัดความสามารถมิใช่ดูจากความถูกต้องเกี่ยวกับภาษา แต่ควรวัดความสามารถของผู้เรียนที่จะพูดหรือเขียนหรือเข้าใจข้อความนั้นได้ และได้กล่าวถึงแนวโน้มการทดสอบความสามารถในการสื่อสารว่าแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การทดสอบความสามารถทางภาษาแบบรวม (integrative or global tests) การทดสอบแบบนี้มักจะมีการแสดงออกมากกว่าหนึ่งทักษะและผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาภายในเวลาจำกัด แบบสอบชนิดนี้ที่ใช้แพร่หลายคือ การเขียนตามคำบอก (dictation) การทดสอบแบบโคลซ (cloze test) และการสอบสัมภาษณ์ (oral interview) และการทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อยๆ (discrete point tests) การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของภาษา หรือตามทักษะที่ต้องการวัด การทดสอบการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์การสื่อสารในที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของการทดสอบทักษะที่ใช้ในการสื่อสารแต่ละทักษะซึ่งนักวิชาการได้ให้ความเห็นไว้ โดยแบ่งการทดสอบออกเป็น 4 ทักษะ ดังนี้

การทดสอบทักษะการฟัง

ปีเตอร์ ฮับบาร์ด และคณะ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 212 - 214 ; อ้างอิงมาจาก Peter Hubbard and Others 1983 : 263-265) ได้จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening tests) เป็นการทดสอบการฟังเสียงและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น
  - 1.1 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและเป็นประโยค
  - 1.2 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยวัดความสามารถในการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (word stress) และในประโยค (sentence stress)
  - 1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค เช่น ให้ฟังประโยคแล้วบอกได้ว่าทำยประโยคเสียงสูงขึ้นหรือต่ำลง
2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังเสียงแล้วตอบคำถามหรือการลากเส้นแสดงทิศทางการเดินทางลงในแผนที่ตามข้อความหรือคำสั่งที่ได้ยิน ตัวอย่างการทดสอบความเข้าใจในการฟังอาจสรุปได้ดังนี้
  - 2.1 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้งจบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียวแล้วให้ผู้เรียนบอกว่าถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง
  - 2.2 ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วจะมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2.3 ฟังข้อความ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ สำหรับผู้เริ่มเรียนคำถามอาจเป็นภาษาแม่

2.4 แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดินพร้อมกับบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง แล้วให้ผู้เรียนทำเครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทางคือที่ไหนในแผนที่

2.5 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาคหรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอล หรืออื่น ๆ แล้วกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

2.6 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงเวลาหรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น

2.7 การจดโน้ต สามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

2.8 การเขียนตามคำบอก (dictation) การเขียนตามคำบอกนี้เดิมใช้กับภาษาแม่เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูดประโยคอย่างไร ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การใช้การเขียนตามคำบอกกับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำที่บอกให้เขียนจะยาวขึ้นเป็นประมาณ 7-10 คำ ตรงข้ามกับแบบเดิมซึ่งเป็น 2-3 คำเท่านั้น การอ่านจะกระทำด้วยความเร็วปกติ

ครอส (เหมววรรณ ชันมณี. 2543 : 32 ; อ้างอิงมาจาก Cross. 1992 : 191 - 209) ให้ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการทดสอบการฟังว่าอาจทำได้ดังนี้

1. การฟังข้อความแล้ววาดภาพตามคำสั่ง (listen and draw)
2. การเขียนตามคำบอกแบบระบุคำที่ต้องการ (focused dictation) เช่น ให้ฟังข้อความแล้วเขียนคำที่ระบุไว้ เช่น เขียนคำคุณศัพท์ หรือคำกริยา เป็นต้น
3. การฟังข้อความแล้วตอบคำถามแบบมีตัวเลือกให้โดยมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ในแต่ละคำถามข้อความที่ฟังอาจเป็นบทสนทนาสั้น ๆ หรือเรื่องสั้น คำถามที่ใช้ทดสอบควรครอบคลุมความสามารถดังต่อไปนี้
  - 3.1 การจำแนกคำพูดที่ฟังแล้วบอกเป็นคำหรือวลีที่มีความหมาย และรู้จักประเภทของคำต่าง ๆ
  - 3.2 การเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้ฟังกับความรู้เดิมของตนเอง
  - 3.3 มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นสำนวนและไวยากรณ์ของข้อความที่ฟัง
  - 3.4 การแปลความหมายของจังหวะ การเน้นคำ และระดับเสียง เพื่อบอกจุดเน้นของข้อความและลีลาอารมณ์ของเรื่องที่ฟัง

3.5 การสรุปข้อความที่จำเป็น หรือข้อความที่สำคัญจากเรื่องที่ฟังโดยไม่ต้องเข้าใจข้อความทุกคำ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 316) กล่าวว่า ทักษะการฟังต้องอาศัยความสามารถทางภาษา 3 ด้าน คือ การฟังด้วยความเข้าใจส่วนประกอบของข้อความ ความเข้าใจเนื้อความที่ต่อเนื่องทั้งหมด และการคาดเดากับการตีความ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะการฟังต้องอาศัยความสามารถทางด้านภาษา 3 ด้าน คือ การฟังด้วยความเข้าใจส่วนประกอบของข้อความ ความเข้าใจเนื้อความที่ต่อเนื่องทั้งหมด และการคาดเดากับการตีความ โดยจำแนกการทดสอบการฟังได้ดังต่อไปนี้

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง เป็นการทดสอบการฟังเสียงและการจำแนกเสียงที่ได้ยิน
2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง ซึ่งผู้ฟังจะต้องจับประเด็นสำคัญของสิ่งที่ฟังตลอดจนสามารถคาดเดาและตีความสิ่งที่ฟังได้

การทดสอบทักษะการพูด

แมรี ฟินอคเชียโร และซินีเย่ ซาโก (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 214 - 215 ; อ้างอิงมาจาก Mary Finocchiaro and Sydney Sago. 1983 : 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการพูดดังนี้

1. ให้พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง
2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
3. ให้ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน ถ้าเป็นผู้เรียนระดับกลางวัตถุนั้นอาจจะไม่สลับซับซ้อนมากนัก แต่ถ้าเป็นระดับสูงขึ้นก็อาจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนขึ้นได้
4. ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้กำลังเป็นภาษาแม่
5. ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลาย ๆ หัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้
6. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์และพยายามหาข้อมูลให้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ แล้วจดบันทึกไว้

เวียร์ (Weir. 1993 : 41 - 44) กล่าวถึงองค์ประกอบหลักของทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. ทักษะการพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่
  - 1.1 ความคล่องในการสนทนาภายใต้เวลาที่กำหนด
  - 1.2 ความกระฉับและความสอดคล้องของสิ่งที่ผู้พูด พูดออกมา กับเรื่องที่กำลังสนทนา
  - 1.3 ความเหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้น ทั้งในด้านระดับของภาษาที่ใช้ และการมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนา

2. ทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2.1 ความสามารถในการสื่อความหมายในกรณีที่สิ่งที่ต้องการสื่อสารนั้นยากต่อการเข้าใจ หรือผู้พูดไม่รู้คำใดคำหนึ่งแต่สามารถใช้คำหรือประโยคอื่น รวมทั้งท่าทางช่วยในการสื่อความหมายได้

2.2 การมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนา โดยผลัดกันเป็นผู้พูดและผู้ฟังได้เหมาะสม

3. ทักษะทางภาษา

3.1 ความถูกต้องแม่นยำของไวยากรณ์ที่ใช้ และความชัดเจนของน้ำเสียงในการพูด

3.2 การใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่หลากหลาย

ตัวอย่างกิจกรรมการทดสอบการพูดมีดังนี้

1. การพูดทวนประโยคที่ได้ยิน
2. การพูดแต่งเรื่องจากภาพ
3. การพูดเพื่อขอข้อมูลในส่วนที่ขาดหายไปจากคู่สนทนา
4. การเติมข้อความในบทสนทนา
5. การสัมภาษณ์
6. บทบาทสมมุติ

วาสนา โกวิทยา (2525 : 175 – 176) กล่าวถึงการทดสอบการพูดที่สามารถทดสอบได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้

1. การทดสอบการพูดโดยทางตรง เป็นการให้นักเรียนพูดในสภาพที่เป็นจริงหรือในสถานการณ์จำลองที่สมจริง เช่น การพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ การสัมภาษณ์ การถามข้อมูลจากเหตุการณ์ในภาพ การใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น

2. การทดสอบการพูดโดยทางอ้อม เป็นการทดสอบโดยใช้วิธีสัมพันธ์กับทักษะการพูดโดยตรง เช่น การระลึกได้ (recognition) ลักษณะการทดสอบมีดังนี้

2.1 การอ่านบทสนทนาที่มีบางตอนขาดหายไป แล้วเลือกคำตอบที่กำหนดไว้มาเติมให้สมบูรณ์ โดยให้คะแนนสำหรับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

2.2 การเขียนวงกลมล้อมรอบพยางค์ที่เน้นหนักในคำที่กำหนดให้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 78 – 83) ได้เสนอรูปแบบของการทดสอบทักษะการพูด 3 รูปแบบ คือ

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่นการกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นครูหรือผู้ดำเนินการสอบเป็นผู้ป้อนตัวกระตุ้นซึ่งมักเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะพูดของตน

เรื่องที่มุ่งทดสอบอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมุติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทางการสั่งอาหาร หรือการพูดออกความคิดเห็น เป็นต้น

3. การอภิปรายหรือการโต้เถียงที่มีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่เนื่องจากการพูดเป็นกลุ่มนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน ผู้เรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่ได้เตรียมมาล่วงหน้าและที่คิดขึ้นในสถานการณ์อย่างฉับไวโดยไม่ได้เตรียมมาล่วงหน้า ความสามารถที่วัดได้จึงเป็นทั้งด้านความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสาร และมารยาททางสังคมที่ช่วยให้การพูดเป็นไปอย่างราบรื่นด้วย

สรุปได้ว่า เมื่อมีการทดสอบการพูดองค์ประกอบหลักของทักษะการพูดที่ควรคำนึงถึงประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบคือ ทักษะการพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และทักษะทางภาษา ส่วนการทดสอบทักษะการพูดสามารถทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือ การให้นักเรียนสนทนาในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง หรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น ส่วนการทดสอบทางอ้อม เช่น การให้นักเรียนเติมคำหรือข้อความในบทสนทนาให้สมบูรณ์ หรือการวงกลมล้อมรอบพยางค์ที่ออกเสียงหนักในคำที่กำหนดให้ เป็นต้น การทดสอบทักษะการพูด อาจเป็นการพูดเพียงคนเดียว การพูดสนทนาเป็นคู่ หรือการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มก็ได้

การทดสอบทักษะการอ่าน

ฮาโรลด์ เอส แมคเซน (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 215 – 220 ; อ้างอิงมาจาก Harold S. Madsen. 1983 : 77-97) ได้เสนอรูปแบบการวัดและประเมินผลการอ่าน ดังนี้คือ

1. การทดสอบองค์ประกอบย่อย ๆ ของการอ่าน (reading subskill) เป็นการทดสอบทักษะย่อย ๆ ทางภาษา ได้แก่ คำศัพท์อันเป็นพื้นฐานในการอ่าน เหมาะสำหรับผู้เรียนการอ่านในระดับเริ่มต้น หรือผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจำกัด การทดสอบในลักษณะนี้ ได้แก่ การที่ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ และให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับคำที่ครูออกเสียงหรือการใช้เทคนิค “same-different” ให้นักเรียนเลือก หรือการให้คำหลักมาให้แล้วให้นักเรียนเลือกคำที่ต่างไปจาก key words และจะมีจำนวนข้อมากและใช้เวลารวดเร็ว

2. การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค (sentence comprehension) ความเข้าใจในการอ่านระดับข้อความหรือบทความจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในระดับประโยคได้แล้ว ดังนั้น การอ่านในระดับประโยคจึงต้องเป็นสิ่งที่เรียนรู้ก่อน ซึ่งเป็นการอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนการอ่าน สำหรับลักษณะการทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

2.1 การเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดให้

2.2 การตอบคำถามโดยใช้รูปภาพประกอบ

2.3 การใช้วลีและประโยคเป็นตัวแนะ

3. การทดสอบความเข้าใจในบทอ่าน (passage comprehension) การเลือกบทอ่านนั้น นอกจากจะเป็นเนื้อเรื่องธรรมดาแล้ว ครูควรเลือกบทอ่านที่นักเรียนจะได้พบเห็น มีโอกาสได้ใช้ในชีวิตจริง ได้แก่ ประกาศโฆษณาต่าง ๆ เช่น ประกาศรับสมัครงาน จดหมายธุรกิจ ฯลฯ ประเภทของคำถามที่สำคัญได้แก่

3.1 คำถามแบบให้สรุปย่อเรื่อง (paraphrase)

3.2 คำถามแบบให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน (synthesis) โดยผู้อ่านจะต้องประมวลข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากรื่องเข้าด้วยกันเพื่อตอบคำถาม

3.3 คำถามให้สรุปอ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน (inference)

4. แบบสอบโคลซแบบมีตัวเลือก (multiple-choice cloze)

รีเบคก้า เอ็ม วาเลทท์ (เหมววรรณ ชันมณี. 2543 : 35 – 36 ; อ้างอิงมาจาก Rebecca M. Valette. 1977 : 201-209) เสนอว่า การทดสอบการอ่านเพื่อการสื่อสารควรมีลักษณะดังนี้

1. การอ่านออกเสียง

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ มีวิธีการทดสอบ เช่น

2.1 ให้ผู้เรียนอ่านข้อความที่ตัดจากหนังสือพิมพ์ เช่น ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง รายงานอากาศ ฯลฯ แล้วจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

2.2 ให้ผู้เรียนอ่านหน้าปกของหนังสือพิมพ์ในเวลาจำกัด แล้วสรุปว่า มีข่าวเกี่ยวกับอะไรบ้าง

2.3 ให้ผู้เรียนอ่านจดหมายที่ส่งมาจากการสำรวจประชามติ แล้วจัดประเภทของความคิดเห็นที่เหมือนกันไว้ด้วยกัน

3. การอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่องที่นำมาใช้ในการทดสอบอาจนำมาจากหนังสือพิมพ์ วารสาร ประกาศโฆษณา หรือจากแหล่งอื่น ๆ โดยเนื้อเรื่องที่คัดเลือกมาใช้จะต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เป็นเรื่องที่คุณเรียนพอจะมีความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้นอยู่บ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น และมีกำลังใจในการอ่าน หลังจากอ่านแล้วผู้เรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4. การอ่านเพื่อการตีความ เป็นการอ่านที่ผู้เรียนจะต้องตีความได้ว่าผู้เขียนมีวัตถุประสงค์และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างไร

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การทดสอบการอ่านสามารถทดสอบได้ตั้งแต่ระดับการอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความ นอกจากการอ่านออกเสียงแล้ว การทดสอบการอ่านเพื่อการสื่อสารควรเน้นที่การอ่านเพื่อความเข้าใจรวมถึงการอ่านเพื่อการตีความ กล่าวคือ เมื่ออ่านบทอ่านแล้ว นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน มีความเข้าใจในบทอ่านโดยรวม ถึงแม้ว่าจะไม่ทราบความหมายของคำทุกคำในบทอ่านก็ตาม โดยเนื้อเรื่องที่คัดเลือกมาใช้จะต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเป็นเรื่อง que ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ในชีวิตรจริง

การทดสอบทักษะเขียน

ริเบคกา เอ็ม วาเลทท์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 221 - 223 ; อ้างอิงมาจาก Rebecca M. Valette. 1977 : 248-260) ได้แนะนำการทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. การเขียนเรียงความโดยมีการแนะแนวทาง (directed composition) ซึ่งอาจจะทำได้ดังนี้

1.1 ให้ตัวแนะที่มองเห็นได้ (visual cues) วิธีนี้ผู้สอนควรฝึกผู้เรียนก่อน เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าผู้สอนต้องการอะไรจากการทดสอบ

1.2 ให้ตัวแนะโดยการพูด (oral cues) การให้ตัวแนะโดยการพูด อาจเกี่ยวข้องกับทักษะการฟังด้วย ดังนั้นการให้คะแนนควรคำนึงถึงด้วยว่าทักษะทั้งสองชนิดเกี่ยวข้องกัน ถ้าต้องการเน้นที่ทักษะเขียน การให้ตัวแนะด้วยการพูดจะต้องให้เข้าใจง่าย

1.3 ให้ตัวแนะโดยการเขียน (written cues) โดยปกติแล้วทักษะเขียนมักให้ตัวแนะที่เป็นตัวเขียนที่เป็นภาษาแม่หรือภาษาที่เรียนก็ได้

2. การเขียนอย่างอิสระ (free composition) การเขียนอย่างอิสระนี้ผู้เรียนจะแสดงความสามารถในการลำดับความคิด การใช้ศัพท์ที่เหมาะสม ตลอดจนการแบ่งข้อความออกเป็นตอน ๆ การเลือกหัวข้อสำหรับให้ผู้เรียนเขียนควรเป็นหัวข้อที่ไม่ยากนัก เพราะผู้เรียนควรใช้ความพยายามแสดงความคิดมากกว่าการแสดงเนื้อหา ลักษณะของการเขียนอาจเป็นดังนี้

2.1 การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากคำศัพท์ วัตถุประสงค์หลักของการเขียนแบบนี้ เพื่อวัดความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์ เช่น ถ้าเป็นคำศัพท์ที่เป็นคำนามอาจให้อธิบายห้องเรียน ห้องนอน รายการอาหาร ถ้าเป็นการใช้คำคุณศัพท์ก็อาจให้เปรียบเทียบระหว่างภาพ 2 ภาพ เป็นต้น

2.2 การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากไวยากรณ์ งานที่ให้เขียนจะเกี่ยวกับโครงสร้างที่ต้องการทดสอบ

2.3 การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ การเขียนชนิดนี้นั้นความสามารถในการเขียนข้อความที่รวมเป็นความคิดหลักเพียงความคิดเดียวในแต่ละย่อหน้า

2.4 การเขียนเรียงความที่เกิดจากการกระตุ้นความคิด (thought provoking essays) เป็นหัวข้อการเขียนเรียงความที่อาจได้จากเหตุการณ์ทางการเมือง ข้อโต้แย้ง เหตุการณ์ในโรงเรียน

หรืออื่น ๆ การให้คะแนนอาจเน้นในเรื่องการให้เหตุผล การลำดับความคิด การใช้ถ้อยคำ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

พิตรวิทย์ โกวิทวที (2540 : 129 - 132) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนว่า การเขียน คือ การแสดงความรู้สึกรู้สึกของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้เขียนมีเจตนาที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตน ดังนั้นแบบสอบที่ใช้ในการประเมินผลก็ควรออกมาในรูปแบบของการวัดความสามารถในการสื่อสาร รวมทั้งความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา คำศัพท์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องด้วย การตรวจให้คะแนนก็ควรพิจารณายืดหยุ่นระหว่างความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา และความสามารถในการสื่อความหมาย

การออกแบบทดสอบมี 2 แบบ คือ

1. แบบอัตนัย (subjective test) เป็นแบบทดสอบที่เขียนเชิงบรรยาย ซึ่งมีวิธีการออกข้อทดสอบดังนี้

1.1 ให้ตอบโดยจำกัดความยาว โดยให้เขียนเท่าที่เว้นไว้

1.2 ให้ตอบโดยไม่จำกัดความยาว ตอบได้อิสระ

2. แบบปรนัย (objective test) มีหลายแบบ คือ

2.1 แบบถูกผิด (true - false item)

2.2 แบบเติมคำ (completion item) ทั้งที่เขียนคำตอบ หรือ การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ

2.3 แบบจับคู่ (matching item)

2.4 แบบคำตอบสั้น (short answer)

2.5 แบบจัดอันดับ (re - arrange) เช่น การจัดเรียงบทสนทนาให้ถูกต้อง

2.6 แบบเลือกตอบ (multiple choices)

สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถในการเขียนควรคำนึงถึงการวัดความสามารถในการสื่อสาร รวมทั้งความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง ในการทดสอบสามารถทดสอบได้ตั้งแต่ระดับคำศัพท์ ประโยค จนถึง การเขียนเรียงความ จดหมาย ฯลฯ ทั้งที่เป็นแบบแนะแนวทางให้และที่เป็นการเขียนอย่างอิสระ ทั้งนี้ การตรวจให้คะแนนควรยืดหยุ่นระหว่างความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษาและ ความสามารถในการสื่อความหมาย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะเห็นได้ว่า แนวทางในการทดสอบทักษะสื่อสารในแต่ละประเภทมีวิธีการที่หลากหลาย ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบท สถานการณ์ และระดับชั้นของผู้เรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติ

การศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติ ผู้วิจัยนำเสนอเกี่ยวกับความหมายของการวัดการปฏิบัติ พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ หลักในการวัดการปฏิบัติ เกณฑ์การวัดการปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติ การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติ ความเที่ยงตรงของการวัดการปฏิบัติ ความเชื่อมั่นของการวัดการปฏิบัติ และประโยชน์และข้อจำกัดของการวัดการปฏิบัติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของการวัดการปฏิบัติ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวัดการปฏิบัติไว้ดังนี้

แบบทดสอบวัดการปฏิบัติ หมายถึง การทดสอบที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว หรือการตอบสนองที่เป็นการกระทำของผู้สอบ โดยปกติแล้วการทดสอบจะเกิดขึ้นได้ต้องให้ผู้สอบอยู่ในสถานการณ์จริง หรือคล้ายของจริงมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ (กรมวิชาการ, 2535 : 1-16; อ้างอิงมาจาก Marshall, 1971 : 135)

1. แบบทดสอบวัดการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางสมองด้านความคิด
  2. แบบทดสอบวัดการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้เครื่องจักร และเครื่องมือต่าง ๆ มาประกอบในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้บังเกิดผลสำเร็จ
  3. แบบทดสอบวัดการปฏิบัติที่ได้กำหนดให้เกิดการดำเนินงานจากสถานการณ์จำลอง
- การวัดการปฏิบัติ หมายถึง การวัดที่มีจุดประสงค์ต้องการให้ผู้สอบได้ปฏิบัติให้ดู การทดสอบแบบนี้ต้องการวัดวิธีการหรือผลงานในการปฏิบัติ (สมบุรณ์ ชิตพงษ์, 2522 : 18)

การวัดการปฏิบัติหรือความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียน หมายถึง การวัดที่ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตรงออกมา ด้วยการกระทำโดยถือว่าการปฏิบัติเป็นความสามารถในการผสมผสานหลักการวิธีการต่าง ๆ ที่ได้รับการฝึกฝนมาให้ปรากฏออกมาเป็นทักษะของผู้เรียน (ไพศาล หวังพานิช, 2526 : 89)

การทดสอบการปฏิบัติ หมายถึง ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมุ่งที่จะวัดทักษะในการปฏิบัติงานโดยในการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการสอบการปฏิบัตินั้นมีสิ่งๆที่คำนึงถึง 2 ประการ คือ วิธีการ (procedures) และผลงาน (product) (ส.วาสนา ประवालพฤกษ์, 2527 : 1)

การวัดการปฏิบัติ หมายถึง การใช้เครื่องมือวัดเพื่อวัดพฤติกรรมในการกระทำ การแสดงการปฏิบัติ และความรู้ความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่งตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดจากสถานการณ์กำหนด (ปาริชาติ บัวเจริญ, 2531 : 14)

สรุปความหมายของการวัดการปฏิบัติ หมายถึง การวัดความสามารถของผู้เรียนโดยการแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึง ความรู้ ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ภายใต้สถานการณ์หรือเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยวัดทั้งกระบวนการ (process) และผลงาน (product)

2. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระทำอย่างมีทักษะในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

ซิมป์สัน (เสนอ กริมจิตรผ่อง. 2542 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Simpson) ได้แบ่งระดับของพฤติกรรมทางด้านการปฏิบัติเป็น 7 ขั้น คือ

1. การรับรู้ (perception) การรับรู้เป็นการกระทำขั้นแรกของกล้ามเนื้อ เช่น การรับรู้วัตถุปริมาณหรือความสัมพันธ์ โดยอาศัยทางด้านความรู้สึก การรับรู้แบ่งเป็น 3 ชนิด มีระดับต่าง ๆ กันคือ

1.1 การเร้าอวัยวะสัมผัส (sensory stimulation) การกระทบกับสิ่งเร้าโดยอวัยวะสัมผัสอย่างเฉยหรือหลายอย่าง เช่น

1.1.1 ทางหู (auditory) คือ การได้ยิน หรือความรู้สึก หรืออวัยวะการได้ยิน

1.1.2 ทางตา (visual) เกี่ยวกับภาพทางสมอง หรือเห็นภาพโดยผ่านทางตา

1.1.3 ทางสัมผัส (tactile) เกี่ยวเนื่องกับความรู้สึกทางการสัมผัส

1.1.4 ทางลิ้มรส (taste) โดยการชิมทางปาก

1.1.5 ทางกลิ่น (smell) เป็นการรับรู้โดยผ่านประสาทการรับรู้

1.1.6 ทางความรู้สึกเคลื่อนไหว (kinesthetic) ความรู้สึกของกล้ามเนื้อ ความไวเนื่องจากการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อสัมผัส เอ็น และข้อต่อ

1.2 มองหาแนวทางปฏิบัติ (cue selection) คือ ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมตอบสนองให้เหมาะสมกับความต้องการของงานที่กระทำเรื่องนี้ จะเกี่ยวข้องกับการกำหนดพฤติกรรมเดียวหรือหลายพฤติกรรม และสัมพันธ์กับงานซึ่งได้ปฏิบัติไป การกำหนดพฤติกรรมนั้น เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่ได้รับเลือกไว้ เพื่อเป็นแนวทางสู่การกระทำพฤติกรรมใดที่ไม่เกี่ยวข้องก็จะไม่รับรู้และละทิ้งไป

1.3 การแปลเป็นทางปฏิบัติ (translation) สามารถสัมพันธ์การรับรู้ต่อการกระทำของกล้ามเนื้อ สิ่งนี้เป็นกระบวนการทางสมองในการตัดสินใจเลือกความหมายของการกำหนดพฤติกรรมในการกระทำ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการแปลสัญลักษณ์ ใช้จินตนาการหรือเตือนให้ระลึกถึงบางสิ่งบางอย่าง

ได้ "มีความคิด" ซึ่งเป็นผลของการกำหนดพฤติกรรมที่ได้รับมา มันอาจจะเกี่ยวกับปัญหาที่เห็นหรือรู้ภายใน และเข้าใจโดยปรุโปร่ง ซึ่งสิ่งนี้จำเป็นต่อการแก้ปัญหาโดยผ่านการรับรู้ความสัมพันธ์ระดับนี้ถือว่าการแปลโดยใช้ความรู้สึก

2. การเตรียมพร้อมปฏิบัติ (set) เป็นการเตรียมการปรับตัว หรือความพร้อมในการกระทำหรือประสบการณ์เฉพาะ การลงมือกระทำแบ่งเป็น 3 ชนิด คือ

2.1 ความพร้อมทางสมอง (mental set) ความพร้อมของความรู้สึกทางสมองเพื่อการกระทำอันแน่นอนของกล้ามเนื้อ เรื่องนี้จะเกี่ยวกับระดับการรับรู้ในแต่ละอย่างที่มาก่อน ซึ่งพร้อมจะบ่งชี้เพื่อจำแนกการใช้การตัดสินใจในการกระทำที่แตกต่างกัน

2.2 ความพร้อมทางกาย (physical set) เป็นความพร้อมในความรู้สึกที่ทำการปรับตัวของร่างกาย ที่จำเป็น เพื่อการกระทำของกล้ามเนื้อ ความพร้อมในการลงมือกระทำทางการเกี่ยวกับประสาทการรับรู้ต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกที่มีส่วนร่วมหรือความตั้งใจของอวัยวะ ความรู้สึกที่จำเป็นตรงกัน หรือการกำหนดอวัยวะของร่างกาย

2.3 ความพร้อมทางอารมณ์ (emotional set) เป็นความพร้อมในรูปมีทัศนคติในด้านที่พึงปรารถนา ต้องการที่จะทำกิจกรรมด้านกลไกนั้น ๆ

3. การตอบสนองที่มีคนนำ (guided response) เป็นก้าวแรกของการพัฒนาทักษะในที่นี้ จะเน้นเกี่ยวกับส่วนประกอบของทักษะที่รวมกลุ่มกันอยู่ การตอบสนองตามที่มีคนนำก็คือ การแสดงพฤติกรรมโดยเปิดเผยของแต่ละคนภายใต้คำแนะนำของผู้สอน สิ่งใดที่ได้กระทำมาก่อนก็พร้อมที่จะตอบสนองได้ การเลือกการตอบสนองให้คำนิยามไว้ว่า เป็นการตัดสินใจว่าจะอะไรที่จะต้องมีการตอบสนองเพื่อจะทำความพอใจแก่ความต้องการที่เฉพาะของการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

3.1 การเลียนแบบ (imitation) เป็นการดำเนินการตอบสนองโดยตรงต่อการรับรู้ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่กระทำต่อกัน

3.2 การลองผิดลองถูก (trial and error) ความพยายามที่จะตอบสนองหลายอย่าง จนกว่าการตอบสนองจะสัมฤทธิ์ผล ซึ่งปกติการตอบสนองแต่ละครั้งจะมีเหตุการณ์ตอบสนองที่เหมาะสม จะทำให้การปฏิบัติงานที่ต้องการนั้นสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น การลองผิดลองถูกก็คือ การตอบสนองการเรียนรู้หลาย ๆ อย่าง ซึ่งการตอบสนองที่เหมาะสมจะได้รับการเลือกออกจากพฤติกรรมที่แตกต่างกัน หรืออาจเป็นไปได้ว่า เป็นเพราะอิทธิพลของการให้รางวัล และการลงโทษ

4. การปฏิบัติ (mechanism) เรียนรู้การตอบสนองจนเป็นนิสัย ในระดับนี้ผู้เรียนจะสัมฤทธิ์ในความมั่นใจในสิ่งนั้น รวมทั้งระดับทักษะของการกระทำ การกระทำเป็นส่วนหนึ่งของการรวบรวม

ข้อมูลของการตอบสนองนั้น เหมาะสมกับการกระทำ และการตอบสนองนี้อาจจะสับสนกว่าการตอบสนองในระดับก่อน ๆ

5. การตอบสนองที่ซับซ้อน (complex overt response) ในระดับนี้แต่ละส่วนสามารถกระทำโดยกล้ามเนื้อถือว่าซับซ้อนเพราะแบบของการเคลื่อนไหวที่ต้องการในระดับนี้ต้องได้รับทักษะในขั้นสูง แล้วการตอบสนองต้องแสดงออกอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ คือใช้เวลาและพลังงานน้อยที่สุด แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

5.1 ความแน่นอนในการแก้ปัญหา (resolution of uncertainty) การกระทำจะปฏิบัติโดยปราศจากความลังเลใจที่จะทำให้เกิดภาพขั้นตอนของงานทางสมอง โดยเราจะต้องรู้ขั้นตอนที่ต้องการและสิ่งที่จะทำต่อไปด้วยความมั่นใจ การกระทำในที่นี้เป็นความซับซ้อนทางธรรมชาติ

5.2 กระทำโดยอัตโนมัติ (automatic performance) ในระดับนี้แต่ละคนสามารถใช้ทักษะของกล้ามเนื้อ ซึ่งประสานงานกันอย่างดีโดยสะดวก รวมทั้งควบคุมกล้ามเนื้อได้

6. การปรับตัว (adaptation) เกี่ยวกับทักษะที่ได้รับการพัฒนามาเป็นอย่างดีนั้น นักเรียนแต่ละคนสามารถจะเคลื่อนไหวให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสถานการณ์ของปัญหา

7. การริเริ่ม (origination) หมายถึง การริเริ่มรูปแบบการเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะอย่างหรือปัญหาเฉพาะเรื่อง ผลการเรียนรู้ระดับนี้เป็นการพัฒนาทักษะขั้นสูง

เดฟ (โกวิทซ์ ประมวลพฤษ์ และสมศักดิ์ สันธุระเวชย์. 2523 : 28 อ้างอิงมาจาก Dave. 1971) กล่าวถึงการปฏิบัติเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. การเลียนแบบ (imitation) คือ ทำตามตัวอย่างที่มีคนเคยทำมาแล้ว
2. การทำตาม (manipulation) คือ ทำโดยมีคำแนะนำชี้แจง
3. การทำหาความถูกต้อง (precision) ทำโดยไม่มีคำแนะนำหรือรูปแบบให้ดู
4. การทำอย่างมีศิลปะ (articution) ทำอย่างต่อเนื่องและประสานกัน
5. การทำเป็นอย่างธรรมชาติ (naturalization) คือ ทำอย่างมีความสามารถในระดับสูง

และเป็นไปโดยอัตโนมัติ

เดียน ไชยสร (2529: 37) ได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติออกเป็น 5 ขั้น คือ

1. การเลียนแบบ (imitation) เป็นการทำตามทีละขั้นตอน อาจมีการช่วยเหลือในขณะที่

ทำตาม

- 1.1 การทำตาม
- 1.2 ทำตามไปที่ละขั้นตอน
- 1.3 มีผู้ทำให้ดู
- 1.4 มีการช่วยเหลือในการปฏิบัติ

2. การทำโดยยึดแบบ (patterning) เป็นการทำด้วยตนเองโดยการบอกแนวให้คำชี้แจงหรือทบทวนการปฏิบัติให้ก่อน ผู้ปฏิบัติอาจทำโดยการลองผิดลองถูกด้วยตนเองอาจซ้ำไม่ถูกต้องโดยเน้น

- 2.1 ทำหลังจากอธิบายวิธีการให้ฟัง
- 2.2 ทำหลังจากทบทวนขั้นตอนให้ฟัง
- 2.3 ทำหลังจากแสดงหรือปฏิบัติให้ดู
- 2.4 ทำหลังจากศึกษาคำสั่ง

3. การกระทำด้วยความชำนาญ (mastering) เป็นการทำได้ถูกต้อง แม่นยำเหมาะสมกับเวลา โดยไม่มีการช่วยเหลือ ไม่ชี้แจง ไม่มีการแนะนำ หรือ การให้ดูรูปแบบแปลก ๆ เพียงแต่กำหนดเรื่อง วิธีการให้ว่าทำอะไร โดยเน้น

- 3.1 ความถูกต้อง
- 3.2 ความว่องไว
- 3.3 ความคงที่
- 3.4 ความประสานสัมพันธ์
- 3.5 ความอดทน
- 3.6 ความแน่นอน
- 3.7 ความถูกต้องตามสัดส่วน

4. การทำในสถานการณ์ต่างๆ ได้ (applying) เป็นการทำในสถานการณ์ต่าง ๆ สถานการณ์ใหม่ หรืออื่น ๆ ที่นอกไปจากที่เคยทำมาแล้วได้ด้วย ความถูกต้องในเวลาอันเหมาะสม โดยไม่มีการช่วยเหลือไม่มีการแนะนำขั้นตอน กระบวนการ โดยเน้นทักษะต่อไปนี้

- 4.1 การเลือกทักษะที่ต้องใช้ในการแก้ปัญหา
- 4.2 การกำหนดทักษะที่ต้องใช้ในการปฏิบัติในยามจำเป็น
- 4.3 กำหนดขั้นตอน กระบวนการที่ต้องใช้แก้ปัญหา

5. การแก้ปัญหาโดยฉับพลัน (improving) เป็นการทำเพื่อแก้ปัญหาโดยฉับพลันซึ่งอาจเป็นการแก้ปัญหา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ขยาย ยืดหยุ่นเสนอสอดแทรกสิ่งใหม่เข้าไปกับทักษะที่มีมาก่อนโดยเน้น

- 5.1 การหาหนทางใหม่ในการใช้ทักษะเพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์
- 5.2 การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงทักษะที่ต้องทำในวิถีทางที่ต้องปฏิบัติ
- 5.3 วิธีการสร้างเสริมแต่งบุคลิกภาพบางอย่างที่ปฏิบัติงานนั้น ๆ
- 5.4 การประสานสัมพันธ์ทักษะที่ใช้ในกิจกรรม

จากการแบ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติดังกล่าว จะเห็นว่าสามารถแบ่งได้หลายระดับ เช่น การรับรู้ การทำตามแบบ การกระทำด้วยความชำนาญ และการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสม พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติที่กล่าวมา ผู้วิจัยจะใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ของเฟียน ไชยสร แบ่งระดับพฤติกรรมทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่เน้นการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะตรงกับพฤติกรรมในขั้นที่ 3 การกระทำด้วยความชำนาญ โดยเน้นความคล่องแคล่ว ความเป็นธรรมชาติ ขั้นที่ 4 การกระทำในสถานการณ์ต่าง ๆ (applying) นักเรียนสามารถใช้ทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับการพัฒนาไปใช้ในสถานการณ์ของปัญหาที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ และขั้นที่ 5 การแก้ปัญหาโดยนับปล้น (improving) อาจมีการเสนอสิ่งใหม่เข้าไปกับทักษะที่มีมาก่อน เป็นต้น

3. หลักในการวัดการปฏิบัติ

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักการในการวัดการปฏิบัติ ไว้ดังนี้

ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ (2527: 1-2) หลักการในการวัดการปฏิบัติต้องวัดใน 2 ประการ คือ วิธีการ (procedures) และผลงาน (products) ดังนี้

1. การวัดวิธีการ เป็นการวัดที่ครูจะต้องใช้เวลาและใช้เทคนิคการสังเกตด้วย โดยจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายว่าเราจะดูอะไรบ้าง โดยเน้นประสิทธิภาพและความแม่นยำ (efficiency and accuracy) ของการดำเนินงาน ฟังระลึกลักษณะว่าเมื่อจะวัดเกี่ยวกับการดำเนินงานนั้น ผู้ประเมินจะต้องให้ผู้ถูกประเมินอยู่ในสภาวะที่เป็นธรรมชาติที่สุด

2. การวัดผลงาน งานแต่ละชนิดจะต้องมีเกณฑ์ในการประเมินต่างกันซึ่งจะต้องมีมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ยอมรับในระดับหนึ่ง ๆ

ธงชัย ชิวปรีชา, ณรงค์ศิลป์ รูปพนม และปรีชา เดชศรี (2528 : 259 - 266) ได้กล่าวถึงหลักการในการวัดผลการปฏิบัติไว้ 3 วิธีคือ

1. การสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการนั้นควรสังเกตพฤติกรรมด้านต่าง ๆ คือ

1.1 การใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์และสารเคมี ได้แก่ การหยิบจับและใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ

1.2 การดำเนินการทดลอง หมายถึง ความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์และปฏิบัติตามวิธีการที่บอกไว้ในหนังสือเรียนได้ถูกต้อง ว่องไว และปลอดภัยและรวมไปถึงความสามารถในการแก้ไขปรับปรุงวิธีการหรือปัญหาต่าง ๆ ที่พบได้อย่างเหมาะสม

2. การตรวจรายงานผลการปฏิบัติการ รายงานผลการปฏิบัติการจะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติการหลาย ๆ ด้าน เช่น ทักษะในการสังเกต ทักษะในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ฯลฯ

3. การสอบวัดการปฏิบัติ เป็นการวัดพฤติกรรมด้านปฏิบัติอีกแบบหนึ่ง โดยจัดให้มีการสอบการปฏิบัติ ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปทำโดยจัดเครื่องมือ อุปกรณ์ ตลอดจนสารเคมีที่ต้องการใช้บนโต๊ะ พร้อมกับคำอธิบายหรือวิธีการทดลองในแต่ละกิจกรรมควบคู่กันไป

เขียน ไชยสร (2530 : 43) ได้เสนอแนะว่าการวัดผลการปฏิบัติจะพิจารณาตั้งแต่ขั้นเตรียมขั้นปฏิบัติ และขั้นผลงาน การวัดผลจะขึ้นอยู่กับลักษณะของงานและความมุ่งหมายในการสอน และการฝึกปฏิบัตินั้น ๆ จึงจำเป็นต้องวัดให้ครอบคลุม

สุนทร พานิชกุล (2531 : 42) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักการในการวัดผลการปฏิบัติว่าในการสอบวัดการปฏิบัตินั้นครูควรวัดผลงานของนักเรียนทุก ๆ ชั้น แล้วเก็บคะแนนไว้ ก่อนการประเมินผลครูต้องกำหนดหลักการของงานไว้เลยว่า งานนั้นมีขั้นตอนใดที่สำคัญ ควรเน้นให้ผู้เรียนทุกคนทำให้ถูกวิธีและแจ้งให้ทราบว่าผลงานที่ทำถูกวิธีจะเป็นอย่างไร และทำไม่ถูกวิธีจะมีลักษณะอย่างไร เมื่อผลงานแต่ละกลุ่มออกมาต่างกัน ครูต้องบอกได้ว่า ผลงานของกลุ่มใดใกล้เคียงมาตรฐานมากที่สุด เพราะเหตุใด การวัดผลทักษะการปฏิบัติควรวัดใน 3 หัวข้อดังนี้

1. วิธีการปฏิบัติงาน (procedure and process) เป็นกระบวนการของการทำงานตามขั้นตอน ผู้ประเมินผลต้องสังเกตการปฏิบัติงานตั้งแต่ขั้นเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ การทำความสะอาด ปอก หั่น สับ เตรียมเครื่องปรุง พิจารณาการทำงานเป็นขั้น ๆ ขั้นใดทำไม่ถูกต้องก็ให้คำแนะนำแก้ไขทันที

2. ผลผลิต (product) คือ ผลงานสำเร็จรูป ควรพิจารณาในด้านปริมาณ และคุณภาพ สิ่งที่ผลิตนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน หรือตามข้อกำหนดที่วางไว้หรือไม่เพียงใด

3. ผู้ปฏิบัติงาน (person) ผู้ปฏิบัติงานมีกิจนิสัย หรือบุคลิกในการทำงานอย่างไร เช่น รักษาความสะอาด ตั้งใจทำงาน ทำงานถูกต้องรวดเร็ว รู้จักแก้ปัญหาตัดสินใจได้ รับผิดชอบร่วมมือกับผู้อื่นได้

นุชวรา เหลืองอังกูร (2536 : 10) ได้กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงในการสอบวัดการปฏิบัติ คือ

1. ขั้นเตรียมงาน
2. ขั้นปฏิบัติ
3. ผลงาน
4. เวลาที่ใช้ในการทำงาน

ภัทรา นิคมานนท์ (2538 : 177 - 179) ได้กล่าวว่า หลักการประเมินผลด้านการปฏิบัติไว้ดังนี้

1. วัดให้ตรงจุดมุ่งหมาย ก่อนสอนผู้สอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนว่าจะให้นักเรียนปฏิบัติหรือทำอะไรได้ และทำได้ระดับใด การวัดผลจะต้องวัดให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

2. งานที่กำหนด ให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียน เช่น ต้องการวัดความสามารถในการเขียน เนา งานที่จะมอบหมายให้นักเรียนทำต้องเป็นงานที่นักเรียนต้องใช้ความสามารถในการเขียน เนาด้วย เช่น การเขียนเลื้อ การทำตุ๊กตาจากผ้า

3. ดำเนินการได้เหมาะสมกับลักษณะงานที่มอบหมาย ให้นักเรียนทำบางลักษณะอาจให้ทำเป็นรายบุคคล บางลักษณะอาจทำเป็นรายกลุ่มย่อย หรือบางลักษณะอาจทำเป็นกลุ่มใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานว่าสามารถทำคนเดียวได้หรือไม่ หากเป็นงานใหญ่ที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายช่วยกันทำต้องมอบหมายให้ทำงานกลุ่ม ซึ่งการประเมินผลต้องประเมินความร่วมมือและความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันด้วย

4. ยุติธรรม การสร้างความยุติธรรมในการประเมินผลทำโดย

4.1 กำหนดขอบข่ายของงานให้ชัดเจน

4.2 กำหนดเงื่อนไข หรือข้อกำหนดในการทำงานให้ชัดเจน

4.3 มอบหมายงานหรือใช้สถานการณ์ในการมอบหมายงานให้เหมือนกัน

5. ตรวจให้คะแนนอย่างเป็นปรนัยและเที่ยงตรง การประเมินผลการปฏิบัติที่มีความเป็นปรนัยและเที่ยงตรง มีลักษณะดังนี้

5.1 มีแบบประเมินชัดเจน

5.2 แบ่งคะแนน วิธีการ และผลการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

5.3 ให้คะแนนครอบคลุมทุกจุดที่ต้องการวัด

6. มีเกณฑ์การประเมินผล การประเมินโดยทั่วไปจะพิจารณาเกณฑ์ 2 ประการ คือ ผลผลิต (product) และกระบวนการ (process) หรือวิธีการในการปฏิบัติงาน

7. วัดหลาย ๆ ครั้ง งานบางอย่างต้องใช้เวลาในการทำงานต่อเนื่องกันหลายวัน เป็นระยะยาว ครูควรวัดหลาย ๆ ครั้ง ไม่ควรวัดจากผลงานเพียงครั้งเดียว หากไม่สามารถดูวิธีการได้เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติงานที่โรงเรียน ก็อาจดูจากผลงานได้

จากการศึกษาหลักการวัดการปฏิบัติจะต้องพิจารณาวิธีการปฏิบัติ และชิ้นผลงาน การวัดผลจะขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน และความมุ่งหมายในการสอนและให้ฝึกปฏิบัตินั้น ๆ จึงจำเป็นต้องวัดผลให้ครอบคลุม

4. เกณฑ์การวัดการปฏิบัติ

การกำหนดเกณฑ์การวัดการปฏิบัติ (rubric) มีความจำเป็นต้องใช้ มี 2 ลักษณะ (กรมวิชาการ. 2539: 13) คือ

1. การให้คะแนนโดยดูภาพรวมทั้งหมด (holistic scoring) คือการให้คะแนนเป็นภาพรวมว่า ปฏิบัติได้ถูกต้องและมีคุณภาพ การตัดสินใจให้คะแนนเต็มหรือลดน้อยลงขึ้นอยู่กับผู้ให้คะแนน

2. การจัดโดยคะแนนเป็นระบบจำแนกเป็นส่วน ๆ (analytic scoring) เช่น การปฏิบัติตามขั้นตอนถูกต้องและดูผลงาน สามารถให้คะแนนเป็นรายบุคคลได้

เมื่อเปรียบเทียบการให้คะแนนทั้งสองลักษณะแล้วมีข้อดีและข้อเสียคือ การให้คะแนนโดยดูภาพรวมนั้นเป็นการให้คะแนนชนิดหยาบ ๆ แล้วประเมินผลงานว่าอยู่ในระดับใด แต่การให้คะแนนในระบบจำแนกเป็นส่วน ๆ นั้นเน้นการให้คะแนนอย่างละเอียด มีข้อจำกัดหลายข้อด้วยกันสามารถประเมินผลสรุปได้ยุติธรรมกว่า วิธีที่ดีที่สุดควรให้คะแนนโดยใช้ 2 วิธีผสมผสานกันจะได้ผลสรุปที่ละเอียดและรอบคอบกว่าใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับการพูดและการเขียนนั้นเป็นเกณฑ์ที่ใช้การให้คะแนนทั้ง 2 วิธีซึ่งมีผู้กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนการพูดและการเขียนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดของเวียร์ Weir (1993 : 43 - 44) ซึ่งแบ่งเป็น 6 ด้านดังนี้

- 1) ความเหมาะสม
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
- 3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์
- 4) ความชัดเจนในการพูด
- 5) ความคล่องแคล่ว
- 6) ความตรงประเด็นของเนื้อหา

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดได้

1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้บ้าง

เล็กน้อย

2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ในขณะนั้นได้

ดีพอสมควร

3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ และบริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยแทบจะไม่มีข้อผิดพลาดในการพูดเลย

2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์

0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูดสนทนากับผู้อื่นได้

1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ หรือพูดคำเดิม ๆ ซ้ำไปซ้ำมา

2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำกวม อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้

3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อมบ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุกโครงสร้างไวยากรณ์ สามารถพูดได้เพียงเล็กน้อย

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยคและมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อย ๆ ทำให้การพูดเชื่อมโยงประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลยหรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความชัดเจนในการพูด

0 หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียงคำและสำเนียงในการพูด เป็นเหตุให้ไม่สามารถสื่อความสิ่งที่ต้องการได้

1 หมายถึง การออกเสียงและสำเนียงในการพูดยังไม่ค่อยดี ต้องพูดประโยคเดิมซ้ำบ่อย ๆ คู่สนทนาจึงจะเข้าใจ

2 หมายถึง การออกเสียงและสำเนียงอยู่ในเกณฑ์พอใช้ หากผู้ฟังตั้งใจฟังก็สามารถเข้าใจได้ อาจได้รับการขอร้องให้พูดช้าบ้าง

3 หมายถึง มีความชัดเจนในการออกเสียงและสำเนียงเพียงพอที่จะสื่อความหมายได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา อาจจะมีสำเนียงของผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอยู่บ้าง แต่แทบจะไม่เป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือต้องพูดซ้ำบ่อย ๆ

5) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลั้งเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้น ๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยงประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใด ๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

6) ความตรงประเด็นของเนื้อหา

0 หมายถึง คำตอบไม่สัมพันธ์กับงานที่กำหนด

1 หมายถึง คำตอบมีความสัมพันธ์กับงานที่กำหนด บางครั้งละส่วนที่สำคัญและพูดเข้าไปเข้ามาในประเด็นที่ไม่สำคัญ

2 หมายถึง คำตอบมีความสัมพันธ์กับงานที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่ อาจจะมีส่วนสำคัญที่ถูกทิ้งไปบ้าง

3 หมายถึง คำตอบมีความสัมพันธ์กับงานที่กำหนดและตรงประเด็น

เกณฑ์การเขียนของเวียร์ Weir (1993 : 160) ซึ่งแบ่งเป็น 7 ด้านดังนี้

1) ความตรงประเด็นของเนื้อหา

2) การเรียบเรียงข้อเขียน

3) การเชื่อมโยงข้อเขียน

4) การใช้คำศัพท์

5) ไวยากรณ์

6) เครื่องหมายวรรคตอน

7) การสะกดคำ

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1) ความตรงประเด็นของเนื้อหา

0 หมายถึง เนื้อหาของงานเขียนนั้นไม่สัมพันธ์กับหัวข้อ

1 หมายถึง ไม่สามารถเขียนประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่องได้ ต้องเขียนอธิบายสิ่งหนึ่งเข้าไปเข้ามาจึงจะสื่อความหมายได้

2 หมายถึง เนื้อหาที่เขียนส่วนใหญ่ตรงประเด็นแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดหรือความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลบางส่วนบ้างก็ตาม

3 หมายถึง เนื้อหาที่เขียนตรงประเด็น สามารถสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี

2) การเรียบเรียงข้อเขียน

0 หมายถึง ไม่สามารถเรียบเรียงเนื้อหาให้เข้าใจได้

1 หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหายังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องได้

2 หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาดี แต่ยังไม่สามารถเขียนให้ครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญทั้งหมดได้

3 หมายถึง สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เห็นความชัดเจนของข้อมูลในส่วนย่อย และเห็นภาพรวมของเนื้อหาโดยรวมอย่างกระจ่าง

3) การเชื่อมโยงข้อเขียน

0 หมายถึง ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อเขียนให้เป็นเรื่องราวเดียวกันได้ แต่ละส่วนยังเป็นการเขียนแบบแยกย่อยทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง

1 หมายถึง มีการเชื่อมโยงเนื้อหาแต่ละส่วนบ้างแต่ยังไม่เพียงพอที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้

2 หมายถึง เกือบทุกส่วนของข้อเขียนมีการเชื่อมโยงที่ดี อาจจะมีบ้างเล็กน้อยที่ยังบกพร่องและไม่สามารถสื่อความได้มีประสิทธิภาพตลอดเรื่อง

3 หมายถึง การเชื่อมโยงเรื่องราวทุกส่วนทำได้เป็นอย่างดีสามารถสื่อความหมายไปยังผู้อ่านได้

4) การใช้คำศัพท์

0 หมายถึง คำศัพท์ที่ใช้ยังไม่ดีเพียงพอที่จะสื่อความหมาย ถึงแม้ว่าจะเป็นการสื่อความหมายขั้นพื้นฐานก็ตาม

1 หมายถึง ยังใช้คำศัพท์ส่วนใหญ่ไม่ถูกต้อง และพบการเขียนผิดบ่อย ๆ

2 หมายถึง การใช้คำศัพท์บางคำยังไม่ถูกต้องเหมาะสม อาจมีบางคำที่ให้ความหมายกำกวมอ้อมค้อม

3 หมายถึง แทบจะไม่มีการใช้คำที่ผิดความหมายเลย คำศัพท์ที่ใช้สามารถสื่อความหมายได้ดี

5) ไวยากรณ์

0 หมายถึง แทบจะไม่มีการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเลย

1 หมายถึง พบว่ายังใช้ไวยากรณ์ผิดค่อนข้างบ่อย

2 หมายถึง มีการใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์

6) เครื่องหมายวรรคตอน

- 0 หมายถึง ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน หรือใช้ไม่ถูกต้องเลย
- 1 หมายถึง มีมาตรฐานในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่ำ
- 2 หมายถึง ใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางส่วนยังไม่ถูกต้อง
- 3 หมายถึง แทบไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเลย

7) การสะกดคำ

- 0 หมายถึง แทบจะไม่สามารถสะกดคำได้ถูกต้องเลย
- 1 หมายถึง พบการสะกดคำผิดบ่อย ๆ
- 2 หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำบ้าง
- 3 หมายถึง แทบจะไม่พบการสะกดคำผิดเลย

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกณฑ์การให้คะแนนเหมาะสมกับระดับชั้น เหมาะสมกับทักษะสื่อสารที่ไม่เน้นความถูกต้องแม่นยำด้านเนื้อหาและไวยากรณ์มากนัก นอกจากนี้เกณฑ์การให้คะแนนยังมีความเป็นอัตนัยอยู่มาก ผู้วิจัยจึงประยุกต์เกณฑ์การให้คะแนนการพูดและการเขียนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดแบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

- 1) ความเหมาะสม
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
- 3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์
- 4) ความคล่องแคล่ว

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1) ความเหมาะสม

- 0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดได้
- 1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้บ้างเล็กน้อย
- 2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ในขณะนั้นได้ดีพอสมควร

ดีพอสมควร

3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ และบริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยไม่มีข้อผิดพลาดในการพูดเลย

2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์

- 0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูดสนทนากับผู้อื่นได้
- 1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ หรือพูดคำ

เดิม ๆ ซ้ำไปซ้ำมา

2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำกวม อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้

3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อมบ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุกโครงสร้างไวยากรณ์ สามารถพูดวลีได้เพียงเล็กน้อย

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยคและมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อย ๆ ทำให้การพูดเชื่อมโยงประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลยหรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลังเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้น ๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยงประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใด ๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

เกณฑ์การเขียน

0 ไม่ตอบหรือตอบผิด

1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้

2 ประเด็นถูกต้อง สะกดถูก และไวยากรณ์ถูกต้อง

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติมีหลายประเภทซึ่งแต่ละประเภทต่างมีความเหมาะสมกับงานไม่เหมือนกัน การวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในวัตถุประสงค์หนึ่ง ๆ อาจใช้วิธีการวัดหลาย ๆ วิธี ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลนักเรียนครบทุกด้าน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาหรือประเมินผลได้ถูกต้อง สำหรับเครื่องมือวัดการปฏิบัติมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ เช่น

สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์ (2534 : 12 - 15) ได้กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการปฏิบัติ ดังนี้

1. มาตรการประเมินค่า (rating scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ คือ วัดกระบวนการ (process) และผลงานที่ได้จากการปฏิบัติ (product) มาตรการประเมินค่านิยม ใช้กันมี 3 ชนิด คือ

1.1 มาตรการประเมินค่าแบบตัวเลข (numerical rating scale) เป็นมาตราวัดที่ใช้ตัวเลขแทนระดับของคุณลักษณะหรือพฤติกรรม อาจเป็น 3, 4 หรือ 5 ระดับ

1.2 มาตรการประเมินค่าแบบกราฟฟิค (graphic rating scale) เป็นมาตราวัดในแนวนอน โดยแบ่งเป็นช่วงแสดงถึงระดับความเข้มหรือความถี่ของพฤติกรรม

1.3 มาตรการประเมินค่าแบบบรรยาย (descriptive graphic rating scale) เป็น มาตราวัดที่แบ่งเป็นช่วงตามแนวนอนเช่นเดียวกับแบบกราฟฟิคแต่มีคำบรรยายบอกลักษณะของพฤติกรรมในแต่ละระดับไว้ว่าเป็นอย่างไร นอกจากนี้จะจัดที่ว่างท้ายข้อสำหรับออกความเห็นหรืออธิบายเพิ่มเติม (comment) รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินในข้อนั้น

2. แบบตรวจสอบรายการหรือตรวจสอบพฤติกรรม (check list) เป็นเครื่องมือสำหรับวัดกระบวนการ ผลงานหรือคุณลักษณะด้านจิตพิสัยได้เช่นเดียวกับมาตรการประเมินค่า (rating scale) แต่แตกต่างกันตรงที่มาตรการประเมินค่าบอกให้ทราบระดับพฤติกรรมว่ามีมากน้อยเพียงไร แต่แบบตรวจสอบรายการจะบอกให้ทราบแต่เพียงว่านักเรียนมีหรือไม่มี ผ่านหรือไม่ผ่าน ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ในรายการหรือพฤติกรรมที่กำหนด

ส. วาสนา ประवालพฤษย์ (2537 : 3 - 5) ได้กล่าวว่า ในการสอบการปฏิบัติ มักจะใช้เทคนิคต่าง ๆ ดังนี้

1. การสังเกต (observation) การสังเกตที่ดีจะต้องปล่อยให้ผู้ถูกสังเกตอยู่ในสภาพการมีปกติ เพื่อจะได้ข้อมูลตามความเป็นจริง การสังเกตอาจทำได้โดยผู้สังเกตเข้าไปอยู่ในกลุ่มด้วยเปรียบเสมือนเป็นสมาชิกผู้หนึ่งของกลุ่ม หรือผู้สังเกตจะแอบดูอยู่ที่อื่น โดยไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวก็ได้ ในการสังเกตจะต้องมีการวางแผนเสียก่อนว่า สังเกตเมื่อไร อะไรบ้าง ตั้งจุดหมายของการสังเกตแต่ละครั้ง นอกจากนั้นจะต้องเตรียมบันทึกข้อมูลโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น มาตรการส่วนประมาณค่า การบันทึกต่าง ๆ แบบสำรวจพฤติกรรม

2. การจัดอันดับ (ranking) เป็นวิธีการที่จะเรียงลำดับนักเรียนในคุณสมบัติหนึ่ง ๆ ตามที่กำหนดให้ ซึ่งสามารถใช้ในการวัดวิธีการหรือผลงานก็ได้ แต่ส่วนใหญ่จะใช้ในการวัดผลมากกว่า การใช้จัดอันดับจะมีความเชื่อมั่นสูงขึ้น ถ้าจัดอันดับคุณสมบัติหนึ่งที่ทำเพาะและมีคำจำกัดความของคุณสมบัตินั้นชัดเจน แต่ถ้าจัดอันดับหลายอย่างในคราวเดียวกัน จะทำให้ค่าความเชื่อมั่นต่ำลง

ตัวอย่างเช่น การเรียนขับรถ ครูจัดอันดับเกี่ยวกับความสามารถในการหยุดรถอย่างไม่ใช่จัดอันดับความสามารถในการใช้รถ (ซึ่งรวมท่วงท่า การออกกรด การจับพวงมาลัย การจอดรถ เป็นต้น)

3. มาตรฐานส่วนประมาณค่า (rating scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้มากในการประเมินการปฏิบัติ มาตรฐานส่วนประมาณค่ามีหลายรูปแบบ แต่นิยมใช้มากที่สุดที่จัดคุณลักษณะต่อเนื่อง ซึ่งจะแบ่งคุณลักษณะนั้นตามระดับความสูง - ต่ำ โดยกำหนดเป็น 2 ระดับขึ้นไปจนถึงประมาณ 10 ระดับ ความเชื่อถือได้ของข้อมูล จากมาตรฐานส่วนประมาณค่านอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สังเกต ความไม่อคติแล้ว ยังขึ้นอยู่กับกำหนดยุทธศาสตร์ที่กำลัจะพิจารณาด้วยนั้น จะต้องกำหนดคุณสมบัติให้ชัดเจน และเป็นคุณสมบัติย่อยเช่นเดียวกับการจัดอันดับ

4. แบบสำรวจพฤติกรรม (check list) มีรายการของพฤติกรรมให้ผู้สังเกตบันทึกว่าพฤติกรรมนั้น ๆ เกิดขึ้นหรือไม่ โดยมากมักจะบอกเพียงว่ามีหรือไม่ ในการสังเกตการปฏิบัติงานบางครั้งอาจให้ผู้สังเกตบันทึกลำดับที่ของการปฏิบัติหรือพฤติกรรมตามลำดับตั้งแต่ 1 เป็นต้นไปก็ได้ ซึ่งในลักษณะนี้ก็จะทำให้มองเห็นภาพรวมของการปฏิบัติงานอีกครั้ง

5. การบันทึกต่าง ๆ (anecdotal record) เป็นวิธีการที่ไม่ได้กำหนดรูปแบบไว้อย่างชัดเจนเหมือนวิธีอื่น ๆ ผู้บันทึกก่อนข้างจะมีอิสระในการบันทึกลงไปมากกว่าเครื่องมือชนิดอื่น ๆ การบันทึกเพียงครั้งเดียวอาจไม่สามารถให้ข้อมูลที่มีความหมายนัก แต่การบันทึกอย่างต่อเนื่องหลายครั้ง จะให้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ในการบันทึกผู้สังเกตจะเขียนถึงพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น ไม่ใส่ความเห็นลงไป ยกเว้นกรณีที่ต้องการให้ใส่ความเห็นก็แยกในส่วนที่แสดงความเห็นอย่างชัดเจน

ภทรา นิคมานนท์ (2537 : 183) กล่าวว่า เครื่องมือวัดด้านทักษะการปฏิบัติ มีหลายประเภทที่นิยม ได้แก่ การทดสอบ การสังเกต แบบสำรวจรายการ มาตรฐานประมาณค่า ซึ่งแต่ละประเภทต่างมีความเหมาะสมกับงานไม่เหมือนกัน การวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในวัตถุประสงค์หนึ่ง ๆ อาจใช้วิธีการวัดหลาย ๆ วิธีหรือวิธีเดียวก็ได้ หากการวัดโดยวิธีใดวิธีหนึ่งไม่สามารถให้ข้อมูลชัดเจนเพียงพอ ก็จำเป็นต้องใช้หลาย ๆ วิธีเพื่อวัดในสิ่งเดียวกัน

กรมวิชาการ (2539 : 6-8) เครื่องมือวัดการปฏิบัติที่จำแนกตามระดับความเป็นจริงของสถานการณ์ ซึ่งจำแนกได้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การปฏิบัติงานโดยข้อเขียน ลักษณะของเครื่องมือวัดการปฏิบัติประเภทนี้แตกต่างจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ชนิดเขียนตอบ (paper and pencil performance) โดยที่เครื่องมือวัดการปฏิบัติประเภทนี้เน้นในการประยุกต์ความรู้และทักษะจากสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น คำกริยาแสดงอาการของแบบวัดมักจะมีคำว่า สร้าง (construct) เช่น โจทย์กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้
จงสร้างแบบเล็อบนกระดวย

จงสร้างวงจรไฟฟ้าโดยเขียนเป็นแผนภาพวงจรบนกระดาษ

จงสร้างแผนที่อวกาศ

จงสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาวิชา

จงสร้างแบบรายการตรวจสอบ (checklist) สำหรับประเมินผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์
เครื่องมือวัดประเภทนี้อาจจะใช้เป็นการทดสอบขั้นต้นก่อนที่จะให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

2. การระบุชื่อและกระบวนการปฏิบัติ แบบทดสอบนี้อาจจะเป็นรูปแบบที่ให้นักเรียน
ระบุชื่อ เครื่องมือ หรือ ชิ้นส่วนของอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งระบุหน้าที่ของสิ่งเหล่านั้นมาด้วย ถ้า
เป็นระดับที่ซับซ้อน อาจจะเป็นรูปแบบของการแสดงชิ้นส่วนของงาน เช่น ส่วนที่เกิดจากการ
ลัดวงจรของไฟฟ้าแล้วถามนักเรียนถึงกระบวนการปฏิบัติ เพื่อการซ่อมแซม พร้อมทั้งระบุชื่อ
เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซม ถ้าในระดับที่ซับซ้อนกว่านี้ อาจจะให้ให้นักเรียนฟังเสียง
การทำงานของเครื่องจักรกลนั้น ๆ พร้อมทั้งระบุกระบวนการซ่อมบำรุงด้วย ตัวอย่างโจทย์คำสั่งที่
พอเป็นตัวอย่างของแบบทดสอบการปฏิบัติประเภทนี้

สาขาชีววิทยา ให้นักเรียนระบุชื่อของชิ้นส่วน หรือสิ่งที่เห็นจากกล้องจุลทรรศน์

สาขาวิชาเคมี ให้นักเรียนระบุชื่อสารเคมีที่มีอยู่ในหลอดทดลอง พร้อมทั้งบอกสมบัติ
ของสารด้วย

3. การสร้างสถานการณ์จำลอง เนื่องจากผู้สอนไม่สามารถที่จะนำผู้เรียนไปทดสอบ
ภาคปฏิบัติกับสถานการณ์จริงได้จำเป็นต้องกำหนดสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง
มากที่สุด เช่น ให้ผู้สอบขับรถยนต์ที่สนามรถยนต์ ทดสอบการฝึกขับเครื่องบินของบริษัทการบิน
ซึ่งมีสถานการณ์จำลองโดยใช้ส่วนของเครื่องบินที่แท้จริง มีสนามบินต่างประเทศกำหนดให้เป็น
สถานการณ์ซึ่งควบคุมโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ การสร้างสถานการณ์จำลองนี้เพื่อเป็นการป้องกัน
อันตราย และเพื่อไม่เป็นการเสี่ยงต่อการชำรุดเสียหายของเครื่องมือราคาแพง ในระยะเริ่มต้นของ
การฝึกทักษะสำหรับการประเมินนั้นใช้แบบประเมินวิธีการ

4. การกำหนดงาน เครื่องมือวัดการปฏิบัติลักษณะนี้สามารถวัดระดับความเป็นจริงของ
สถานการณ์ได้สูงสุด ผู้ถูกทดสอบจะปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่แท้จริง การสร้างสถานการณ์
จำลองกับการกำหนดงาน บางครั้งแยกกันได้ยาก แต่ในบางเรื่องก็แยกจากกันได้ชัดเจน เช่น
กำหนดให้ผู้เรียนสร้างตุ้ 1 หลัง ผู้เรียนหรือผู้ถูกทดสอบจะต้องลงมือปฏิบัติสร้างตุ้โดยใช้วัสดุ
อุปกรณ์ ตามที่กำหนด สร้างตามขนาดที่กำหนดให้ แต่ในสถานการณ์ของการขับรถยนต์ถ้าเป็น
ในสนามจำลองก็เป็นแต่เพียงสถานการณ์จำลอง แต่ถ้าให้ขับรถยนต์ไปตามท้องถนนโดยมีเป้าหมาย
ว่าต้องผ่านสิ่งใดบ้าง เช่น ทางแยก วงเวียน สะพาน ลักษณะนี้ก็เป็นกำหนดงานในการประเมินผล
นั้นก็ใช้แบบประเมิน เพื่อประเมินผลทั้งวิธีการ และ ผลงาน

กรมวิชาการ (2540 : 25 - 38) กล่าวถึง เครื่องมือในการวัดผลสภาพจริงโดยได้จำแนกตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกได้ดังนี้

1. การประเมินการแสดงผลและกระบวนการของนักเรียน (performance and process) มีวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสภาพจริงไว้ดังนี้

1.1 การสังเกต คือการเฝ้ามองดูนักเรียนตลอดเวลา โดยทั่วไป ครูยอมรับว่าการสังเกตนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในระหว่างการสอนของครูที่สามารถเห็นพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มที่จะสะท้อนความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความรู้สึก หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งครูผู้สอนจะเข้าใจได้ดีเมื่อเริ่มต้นสังเกต โดยการสังเกตมี 2 วิธี

1.1.1 การสังเกตอย่างไม่ตั้งใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เมื่อครูอยู่ท่ามกลางกลุ่มนักเรียนที่กำลังทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ

1.1.2 การสังเกตแบบตั้งใจ โดยมีจุดเน้นที่จะสังเกต ซึ่งครูมีแบบฟอร์มที่ได้เตรียมการไว้แล้ว เช่น แบบสำรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า การบันทึกพฤติกรรมหรือเครื่องมืออื่น ๆ สำหรับการบันทึกข้อมูลจากการสังเกตอย่างเป็นระบบ

1.2 การบันทึกพฤติกรรม (anecdotal record) เป็นข้อมูลที่สำคัญในเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในแต่ละวัน การบันทึกข้อมูลอาจจะทำอย่างละเอียดหรืออย่างย่อๆ ก็ได้ โดยปกติจะเขียนหลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ยุติแล้ว จึงรายงานสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงอย่างนั้น กะทัดรัด รวมทั้งสิ่งที่พูดหรือกระทำโดยสมาชิกในกลุ่ม การสังเกตอย่างชำนาญและการบันทึกอย่างเที่ยงตรงโดยจะต้องบันทึกเหตุการณ์ที่สำคัญและจำเป็นได้

1.3 แบบสำรวจรายการ (check list) เป็นเครื่องมือที่ใช้ได้อย่างรวดเร็วกว่าการบันทึกพฤติกรรมที่มีองค์ประกอบที่สำคัญอันได้แก่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทักษะความสนใจและพฤติกรรมที่มุ่งหวังตามมาตรฐานของหลักสูตรและผลการเรียนรู้ในแต่ละระดับหรือความคิดรวบยอดแบบสำรวจรายการใช้ในการประเมินการแสดงผล กระบวนการและผลผลิตของนักเรียน

1.4 แบบสำรวจเหตุการณ์ (inventory) มีลักษณะคล้ายกับแบบสำรวจรายการแต่จะมองภาพรวมมากกว่า โดยจะคู่มือของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่อง ๆ โดยดูพัฒนาการของนักเรียนจากการสังเกตสิ่งที่แสดงออกถึงพัฒนาการ ซึ่งแตกต่างจากแบบสำรวจรายการที่ไม่มีรายการข้อใดเพียงข้อเดียว ที่สามารถเป็นตัวแทนแสดงผลสัมฤทธิ์ได้

1.5 มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ที่ใช้ประกอบการสังเกตโดยต้องการให้ผู้สังเกตคิดค้นเกี่ยวกับการเรียนรู้ ทักษะ ความรู้สึกและคุณลักษณะที่ดีในขอบเขตที่จะสังเกต โดยกำหนดให้เป็นตัวเลขหรือบรรยายระดับคุณภาพ มาตราส่วนประมาณค่าจะสร้างได้ค่อนข้างยากเนื่องจากจำเป็นต้องบรรยายระดับคุณภาพ เพื่อให้ผู้สังเกตเกิดความเข้าใจมิฉะนั้นจะเกิดความ

ถ้าเสียง การที่มีช่วงแสดงถึงระดับคุณภาพหรือความถี่ของการกระทำจะช่วยให้ครูสามารถบันทึกข้อมูลได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพแต่ต้องพยายามให้เกิดความยุติธรรมมากที่สุดเมื่อสังเกตพฤติกรรมที่เป็นตัวแทนเหล่านั้น

1.6 การสุ่มเวลา (time sampling) เป็นความพยายามของผู้สังเกตหรือครูที่จะบันทึกเหตุการณ์ที่ปรากฏหรือไม่ปรากฏในการเลือกพฤติกรรมในเวลาที่กำหนดไว้แน่นอน เช่น ครูต้องการสังเกตว่าผู้เรียนจะใช้เวลานานมากน้อยเพียงใดในการเปลี่ยนชั่วโมงเรียนในวิชาหนึ่งไปยังอีกวิชาหนึ่ง เมื่อนักเรียนได้รับการกระตุ้นให้เลือกกิจกรรมด้วยตนเอง

1.7 การสุ่มเหตุการณ์ (even sampling) เมื่อผู้สังเกตได้บันทึกเหตุการณ์หรือบางหัวข้อของเหตุการณ์ที่ปรากฏ เช่น ครูต้องการจะสังเกตความคิดสร้างสรรค์ในงานศิลปะ เขาจะเริ่มต้นจำแนกพฤติกรรมที่ต้องการสังเกต แล้วบันทึกเหตุการณ์แต่ละอย่างเมื่อเริ่มต้นในการดำเนินการสังเกตโดยอาจจะทำการบันทึกอย่างย่อ ๆ เมื่อมีข้อมูลเพียงเล็กน้อย ซึ่งอาจจะใช้วิธีการสังเกตประกอบด้วย ก็จะเกิดประโยชน์อย่างมากในการนำไปตีความหมายและสรุปผลการเรียนรู้

1.8 การสัมภาษณ์ (interview) ทำให้ได้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในตัวนักเรียนแต่ละคนอย่างลึกซึ้ง ในการสัมภาษณ์นักเรียนจะทำให้ได้ข้อมูล ความรู้ประสบการณ์พื้นฐาน ความเข้าใจวิธีการเรียนรู้ ความสนใจ แรงจูงใจ และอื่น ๆ ครูจะสังเกตนักเรียนแสดงการโต้ตอบและคำสนทนาจะไม่มีคำว่า ถูก ดี หรือใช้ได้ เหมือนกับที่อยู่ระหว่างการเรียนการสอน รวมทั้งการพัฒนาเพิ่มสะสมงาน การสัมภาษณ์จะช่วยครูให้ได้ข้อมูลสำหรับการตัดสินใจในการพัฒนาการของนักเรียน

2. การประเมินกระบวนการและผลผลิตของนักเรียน (process and product) ผลผลิตของนักเรียนมีความสำคัญเป็นส่วนหนึ่งของนักเรียนและเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการวัดผลและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง รายการผลผลิตจะนำไปสู่การประเมินอย่างต่อเนื่องผลผลิตของนักเรียนจะเป็นสื่อกลางให้ครูได้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อมูลที่สำคัญของนักเรียนจากการสำรวจ ค้นพบ หรือค้นคว้าในการทดลองการแก้ปัญหา สำหรับจุดเน้นในการวัดผลและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงจะไม่สิ้นสุดที่ผลผลิตเท่านั้นแต่จะเน้นที่กระบวนการที่มีผลต่อผลผลิตที่ได้ด้วย เราสามารถขยายการประเมินให้กว้างขวางและให้ครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ เป็นจำนวนมากก็จะทำให้ครูได้รู้จักนักเรียนได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมทั้งเข้าใจถึงการแสดงออกของผลผลิตทางปัญญาที่หลากหลาย ความแตกต่างของบุคคลในด้านวิธีการเรียนรู้ วัฒนธรรมและภาษาได้กลายเป็นสิ่งที่มีคุณค่าได้รับการยอมรับและชื่นชม การมองดูผลผลิตของนักเรียนจะช่วยให้พัฒนาความเข้าใจ รวมทั้งเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินกระบวนการและผลผลิตนั้นครูอาจใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ในลักษณะเดียวกันกับการประเมินการแสดงออกของนักเรียน เช่น การสังเกต แบบสำรวจรายการหรือมาตราส่วนประมาณค่า เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติ พบว่า การวัดการปฏิบัติใช้เทคนิควิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสำรวจรายการ มาตราส่วนประมาณค่า และการบันทึกต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งทักษะสื่อสารเป็นทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยหลายทักษะ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทักษะสื่อสารจึงต้องใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ แบบทดสอบการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบอัตนัย และแบบสังเกตการปฏิบัติทักษะสื่อสาร โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

6. การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติ

ในการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างไว้ดังนี้

เชดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2529 : 17 - 19) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวัดการปฏิบัติไว้ดังนี้

1. เลือกวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาสร้างเป็นสถานการณ์หรืองานที่ใช้เครื่องมือวัด
2. วิเคราะห์ปฏิบัติการต่างๆ ที่เลือกไว้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเครื่องมือ วัสดุ และขั้นตอนในการทำงาน
3. เลือกหรือกำหนดประเภทของงานที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการปฏิบัติ
4. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการทำงาน ตลอดจนเงื่อนไขของการทำงาน
5. กำหนดจุดมุ่งหมายและสิ่งที่ต้องการวัด
6. เน้นเฉพาะจุดสำคัญที่ต้องการวัด โดยคำนึงถึงความสำคัญและความสัมพันธ์ร่วมระหว่างงาน ความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น และอำนาจจำแนกของงาน
7. สร้างแบบตรวจสอบรายการ ประกอบการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติ
8. เตรียมคำชี้แจงสำหรับผู้เข้าสอบ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของการสอบ คำอธิบายที่ชัดเจน
9. เตรียมคำชี้แจงสำหรับผู้ดำเนินการสอบ
10. เลือกและสร้างเครื่องมือช่วยในการสอบ

11. ทดลองและปรับปรุงเครื่องมือวัด โดยอาศัยข้อวิจารณ์จากคนอื่นที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสอนในระดับนั้น

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช (2530: 156-160) กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติ ยึดหลักการสร้างต่อไปนี้

1. กำหนดผลการปฏิบัติที่จะทำการวัดให้ชัดเจน การกำหนดจุดประสงค์ในการสอบต้องชัดเจน ถ้าไม่ชัดเจนจะต้องระบุหรือนิยามการปฏิบัติที่จะทำการวัดเสียก่อนและกำหนดมาตรฐานของงานที่จะปฏิบัติในแต่ละอย่าง

2. การเลือกระดับความเป็นจริงที่เหมาะสม ระดับความเป็นจริงที่จะเลือกใช้แต่ละวิธีจะขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

2.1 จุดประสงค์การสอนว่าเหมาะที่จะยอมรับวิธีปฏิบัติแบบไหน

2.2 การจัดอันดับการสอนในแต่ละกระบวนการวิชาว่าต้องการสอนที่จะให้ปฏิบัติจริงหรือไม่

2.3 ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลา ความยุ่งยากในการดำเนินการสอบ และการให้คะแนนซึ่งจะเป็นตัวกำหนดระดับความเป็นจริง

3. เตรียมวิธีการทดสอบให้ชัดเจน โดยเฉพาะแบบทดสอบที่ผู้สอบจะต้องอ่านวิธีการสอบเองบางครั้งจะต้องแสดงตัวอย่างประกอบด้วย

4. การเตรียมแบบฟอร์มการสังเกตที่ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติจะเน้นเกี่ยวกับวิธีการหรือกระบวนการ และผลการปฏิบัติหรือเน้นทั้งสองอย่างร่วมกัน

สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์ (2534 : 15 - 17) ได้เสนอลำดับขั้นการสร้างเครื่องมือวัดการปฏิบัติ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ คือจุดประสงค์ที่ระบุว่าต้องการให้นักเรียนทำอะไรได้ เพื่อประเมินว่า นักเรียนมีพฤติกรรมตามที่กำหนดหรือไม่

2. กำหนดทักษะของการประเมิน พิจารณาว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการประเมินในลักษณะใด คือ กระบวนการ หรือผลงาน

3. กำหนดพฤติกรรม จากการพิจารณาในข้อ 2 นำมากำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัด ดังนี้ ถ้าเป็นกระบวนการหรือกระบวนการและผลงาน ให้พิจารณาว่ากระบวนการนั้นควรประกอบด้วยพฤติกรรม หรือลำดับขั้นตอนของการทำงานตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้าย

4. สร้างเครื่องมือรวบรวมรายการหรือพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในข้อ 3 มาสร้างเครื่องมือ อาจจะเป็นแบบสำรวจพฤติกรรมหรือมาตราประเมินค่า

5. กำหนดเกณฑ์การประเมินผล คือกำหนดว่าผู้เรียนจะต้องทำได้แค่ไหนเพียงใด หรือมีพฤติกรรมใด จึงยอมรับว่านักเรียนมีความสามารถหรือมีทักษะในเรื่องนั้นเพียงพอแล้ว

จากการศึกษาขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ที่จะวัด
2. กำหนดทักษะที่จะวัด
3. กำหนดพฤติกรรมกรวัด
4. กำหนดประเภทของงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติ
5. สร้างเครื่องมือวัด
6. กำหนดเกณฑ์การประเมินผล
7. ทดลองและปรับปรุงเครื่องมือวัด

7. ความเที่ยงตรงของการวัดการปฏิบัติ

ในการวัดคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของการวัดการปฏิบัติ ได้มีผู้กล่าวไว้ดังนี้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 269) กล่าวถึงความเที่ยงตรงแบบทดสอบการปฏิบัติดังนี้ ขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. ความชัดเจนของการกำหนดจุดประสงค์ของงาน
2. ความสอดคล้องของการกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการประเมินกับจุดประสงค์ของงาน
3. ผู้กำหนดงานหรือสถานการณ์ที่จะให้ปฏิบัติต้องมีทักษะในงานนั้น ๆ เป็นอย่างดี สามารถวางเงื่อนไขและกำหนดสถานการณ์ให้เป็นการกระทำที่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการที่ตรงกับจุดประสงค์ของงานที่กำหนด

ส.วาสนา ประवालพุกษ์ (2533 : 58) กล่าวว่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เป็นดัชนีชี้ให้เห็นว่าผลที่ได้จากการวัดนั้นคือคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่เรา ต้องการวัดจริง ในการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ สามารถพิจารณาได้ 2 แนว คือ วิเคราะห์ภายในตัวแบบทดสอบเอง ได้แก่ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง และการวิเคราะห์จากเกณฑ์ภายนอกได้แก่ การใช้เกณฑ์จากการวัดคุณลักษณะด้วยการวัดวิธีอื่น ๆ (ความเที่ยงตรงตามสภาพ) และ การใช้เกณฑ์สำเร็จในอนาคต (ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์) นอกจากนั้นยังมีความเที่ยงตรงแบบอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งล้วนแต่อยู่ในเนื้อหาของเกณฑ์ทั้งสอง เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง

สุนันท์ ศล โกลสูม (2534 : 120) แบบทดสอบการปฏิบัติจะมีความเที่ยงตรงได้มากขึ้น ถ้าผู้ทำการประเมินได้กำหนดสิ่งต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ของงานหรือจุดประสงค์ของการทดสอบการปฏิบัติ
2. การกำหนดคุณลักษณะที่ต้องประเมินให้ตรงจุดประสงค์

3. ผู้กำหนดงานหรือสถานการณ์ให้แก่ผู้ถูกประเมิน ต้องมีทักษะในการวางเงื่อนไขและกำหนดสถานการณ์ให้เป็นการกระทำที่ต้องใช้เทคนิค และวิธีการที่ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนด จากความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการปฏิบัติ จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบการปฏิบัติจะมีความเที่ยงตรงหรือไม่ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดจุดประสงค์ของการปฏิบัติ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการปฏิบัติตามที่กำหนดมากน้อยเท่าใด ดังนั้นผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดการปฏิบัติ ใช้วิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

8. ความเชื่อมั่นของการวัดการปฏิบัติ

ความเชื่อมั่นของการวัดการปฏิบัติจะขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. 2533: 28-42)

1. ความคงเส้นคงวาของผู้ตอบ
2. ความคงเส้นคงวาของผู้ให้คะแนน
3. ความแปรผัน (ความแตกต่าง) ในการดำเนินการสอบ
4. การเลือกกลุ่มตัวอย่างของข้อสอบ

การประกันความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ในข้อ 1 และ 2 นั้น สามารถตรวจสอบด้วยวิธีการทางสถิติ ส่วนในข้อที่ 3 และ 4 นั้น สามารถควบคุมได้ด้วยมาตรฐานของการดำเนินการสอบ กล่าวคือในข้อ 3 ความแปรผันในการดำเนินการสอบการปฏิบัติ ซึ่งไม่สามารถดำเนินการสอบ นักเรียนได้พร้อมกันหมดในเวลาเดียวกันนั้น ผู้ดำเนินการสอบ จะต้องปฏิบัติแตกต่างกันในการกำหนดงานที่แตกต่างกันนี้ เป็นความรับผิดชอบของผู้กำหนดโดยตรง ซึ่งจะต้องเป็นครูผู้สอนหรือเป็นผู้ชำนาญในเนื้อหานั้น ๆ ที่จะพิจารณาว่างานที่กำหนดให้แตกต่างกันนั้น มีความเท่าเทียมกันในการวัดการปฏิบัติของผู้เรียน

ความเชื่อมั่นของการวัดการปฏิบัตินั้นจะเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ให้คะแนนด้วย ทำให้ความเชื่อมั่นประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และความเชื่อมั่นของผู้ให้คะแนน รายละเอียดดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของผู้ให้คะแนน มีดังนี้

1.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของกรรมการคนเดียว อาจหาได้โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ในกรณีที่ตรวจครั้งเดียววัดครั้งเดียว

1.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของกรรมการ 2 คน ในกรณีที่ให้กรรมการ 2 คน ตรวจให้คะแนนการปฏิบัติ หรือผลงานของนักเรียนกลุ่มเดียวกัน จะได้คะแนนออกมาเป็น 2 ชุดนำมา

คำนวณหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน 2 ชุดนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้ก็คือ ค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนของกรรมการ 2 คนนั้น ซึ่งสามารถคำนวณได้ 2 แบบ คือ

1.2.1 ถ้าเป็นคะแนน ใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งในกรณีนี้ X คือคะแนนจากการตรวจของกรรมการคนที่ 1 และ Y คือคะแนนจากการตรวจของกรรมการคนที่ 2

1.2.2 ถ้าเป็นอันดับที่ ใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบอันดับที่ของ สเปียร์แมน ซึ่งในกรณีนี้ D คือผลต่างของอันดับที่จากกรรมการ 2 คน

1.3 การหาความเชื่อมั่นของการให้คะแนนของกรรมการมากกว่า 2 คน ในบางครั้งจะมีกรรมการหลายคนตรวจผลงานอย่างอิสระ เช่น ในการประกวดวาดภาพ การตัดสินบทประพันธ์ การคำนวณค่าความเชื่อมั่นของกรรมการอาจทำได้ โดยการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างกรรมการแต่ละคู่ถ้าค่าสูง ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละคู่ของกรรมการใช้ได้ แต่หากจะหาค่าความเชื่อมั่นของกรรมการชุดนี้อาจคำนวณได้ 2 วิธี คือ

1.3.1 สูตรของกิลฟอร์ด (Gilford)

1.3.2 คำนวณค่าความสอดคล้องของคะแนนจากแบบทดสอบโดยการตรวจให้คะแนนโดยกรรมการ 3 คน (Kendall coefficient of concordance)

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

เมื่อแบบทดสอบการปฏิบัติที่ใช้กรรมการให้คะแนนมากกว่า 1 คน และหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว กรรมการชุดนั้นสามารถให้คะแนนได้อย่างมีความเชื่อมั่น ควรนำแบบทดสอบไปทดลองใช้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีการดังนี้

2.1 สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2.2 วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนของฮอยท์ (Hoyt's anova)

การหาความเชื่อมั่นของการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ความเชื่อมั่นของแบบสังเกตวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา และในการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษครั้งนี้ เพื่อให้ได้เกณฑ์การให้คะแนนที่ส่งผลให้ผู้ประเมิน 2 คน สามารถประเมินได้สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงหาค่าความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนจากผู้ประเมินหรือผู้สังเกต 2 คน

9. ประโยชน์และข้อจำกัดของการวัดการปฏิบัติ

การวัดการปฏิบัติมีประโยชน์และข้อจำกัดมากมายซึ่งมีผู้กล่าวไว้ดังนี้

เชดส์คีย์ โฆวาซินซ์ (2529 : 17) กล่าวถึงการวัดการปฏิบัติ มีประโยชน์และข้อจำกัดดังนี้

1. ประโยชน์ของแบบทดสอบการปฏิบัติ

1.1 ช่วยวางแผน และจัดหาแนวทางการประเมินความสามารถในการทำงานของนักเรียน
 อย่างเป็นปรนัย เชื่อมั่น และเที่ยงตรง

1.2 ช่วยเตรียมการวิเคราะห์ ชัดความสามารถในการทำงานของนักเรียนในส่วนที่เป็นทักษะ หรือการกระทำ

1.3 ช่วยพยากรณ์ผลของการนำความรู้ไปใช้ของนักเรียน

2. ข้อจำกัดของการวัดการปฏิบัติ

2.1 ข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลา สถานการณ์ หรือข้อสอบแต่ละงานไม่ควรใช้เวลานาน

2.2 ข้อจำกัดในเรื่องการสอบแบบทดสอบเป็นกลุ่ม (ผู้ดำเนินการสอบ 1 คน
 ดำเนินการสอบกับผู้เข้าสอบจำนวน 2-6 คน หรือดำเนินการสอบกับผู้สอบเพียง 1 คนได้ยิ่งดี)

จะเห็นว่า การวัดการปฏิบัติมีประโยชน์ในด้านการวางแผนการประเมินความสามารถของ
 นักเรียน และช่วยพยากรณ์ผลของการนำความรู้ไปใช้ของนักเรียน แต่ก็มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา
 สถานการณ์การทดสอบ วิธีการทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยต้องพยายามควบคุมข้อจำกัดต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัย
 ที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดการปฏิบัติ

การวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษผู้วิจัยใช้แนวทางของการวัดการปฏิบัติ ดังนั้น
 ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติไว้หลาย
 ท่านดังต่อไปนี้

แพรวพร สุวพงษ์ (2538 : 91 - 96) ได้สร้างแบบวัดและหาคุณภาพของเครื่องมือพร้อม
 ทั้งหาเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดทักษะภาคปฏิบัติวิชาช่างร้อยมาลัย (ช 0159) ระดับ
 มัธยมศึกษาตอนต้น โดยสร้างเป็นแบบสังเกตจำนวน 6 ฉบับ คือ มาลัยซีก มาลัยตุ้ม มาลัยกลม
 มาลัยตัวสัตว์ มาลัยแบน มาลัยตัวนอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดยโสธร ที่เลือกเรียน รายวิชาช่างร้อยมัลลีย์ (ช 0159) จำนวน 105 คน ได้หาคุณภาพแบบสังเกตซึ่งประกอบด้วยค่า อำนาจจำแนกโดยวิธีของ D.R. Whitney และ D.L.Sabers ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์ แอลฟา ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดและเกณฑ์ในการให้คะแนนของเครื่องมือ ผลการวิจัย พบว่า ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยทั้ง 6 ฉบับของเครื่องมือวัดทักษะภาคปฏิบัติมีค่าระหว่าง 0.380 ถึง 0.585 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน มีค่าระหว่าง 0.847 ถึง 0.975 ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสังเกตมีค่าระหว่าง 0.566 ถึง 0.821 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่า 1.397 ถึง 1.646 และเกณฑ์ในการให้คะแนนแต่ละชั้นตอน เป็นขั้นเตรียมร้อยละ 20 ชั้นปฏิบัติร้อยละ 40 และขั้นกึ่งนิสสัยร้อยละ 10

สมสว่าง ชนะพานิชย์สกุล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้าง แบบทดสอบการวัดกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ เรียนวิชา ค 015 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียน กุณนทีรุชราวมวิทยาคม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ทำแบบทดสอบเพื่อศึกษาคุณภาพด้าน ภาษา ความชัดเจนของข้อสอบและสร้างเกณฑ์การให้คะแนนใช้กลุ่มตัวอย่าง 70 คน ทำแบบทดสอบ เพื่อศึกษาคุณภาพค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อและใช้กลุ่มตัวอย่าง 140 คน ทำแบบทดสอบเพื่อศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้ คะแนน 3 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวัดกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่สร้าง ขึ้น จำนวน 10 ข้อ ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน โดยค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากการประเมิน 1.00 ทุกข้อ และเกณฑ์ให้คะแนนอยู่ในระดับความเหมาะสม ค่าความยากรายข้อ มีค่าอยู่ประมาณ .039 - 0.71 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.61 - 0.88 ซึ่งทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach มีค่าเป็น 0.8068 ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน โดยคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของเคนดอลล์ (Kendall Coefficient of Concordance) มีค่าเป็น 0.9763

บุญช่วย จงมม (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างเครื่องมือวัดผลสภาพ จริงเรื่องพีชกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งแต่ละฉบับประกอบด้วย แบบสังเกตวัดด้านกระบวนการและด้านผลงาน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านเขว้า จังหวัด ชัยภูมิ จำนวน 149 คน ผลการวิจัยพบว่า เครื่องมือวัดผลตามสภาพจริงฉบับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของ

ความยากง่ายของแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.46 - 0.61 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.34 - 0.48 ซึ่งถือได้ว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูง ค่าความยากง่ายพอเหมาะ และค่าอำนาจจำแนกดี

ประโมกษ์ คุณนิษฐ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 90 คน ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตอำเภอกำแพง และกิ่งอำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อคำถาม และตารางการให้คะแนนการวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเนื้อหาเป็นส่วนย่อย 5 พฤติกรรม ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการใช้คำ และความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ผู้ดำเนินการจะถามข้อคำถามนักเรียนแล้วให้นักเรียนตอบตามสถานการณ์หรือตามคำถามนั้น แล้วผู้ดำเนินการสอบสังเกตความถูกต้องในด้านการพูดและบันทึกเสียงไว้ในเทปบันทึกเสียง เพื่อให้อาสาสมัครหรืออาจารย์ภาษาอังกฤษผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาตรวจให้คะแนนอีกครั้ง ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.09 ถึง 0.81 มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.54 ถึง 0.79 และค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต โดยหาค่าตรงความสอดคล้องของผู้สังเกต 2 คน มีค่าระหว่าง 0.88 ถึง 0.97

จินดา เครือหงส์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติวิชานาฏศิลป์ไทย สาขาละครระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น สาขาละคร เครื่องมือที่พัฒนามี 2 แบบ คือ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติวิชานาฏศิลป์ 1 ฉบับ และแบบสังเกตวัดทักษะการปฏิบัติวิชานาฏศิลป์ไทย 6 ฉบับ คือ เพลงช้า เพลงเร็ว แม่บทใหญ่ ระบำกฤดาภินิหาร แม่บทเล็ก และ ระบำเทพบันเทิง ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย 0.48 และ 0.58 มีค่าความเชื่อมั่น 0.86 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 2.38 ส่วนแบบสังเกตวัดทักษะการปฏิบัติมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยทั้ง 6 ฉบับ มีค่าระหว่าง 0.46 - 0.89 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน มีค่าระหว่าง 0.85 - 0.89 มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกต มีค่าระหว่าง 0.48 - 0.90 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่าระหว่าง 27 - 1.54 เกณฑ์การให้คะแนน แต่ละชั้นเป็น ชั้นเตรียม 10 % ชั้นปฏิบัติ 80 % และชั้นจิตพิสัย 10 % ความเที่ยงตรงตามสภาพในการวัดมีค่าระหว่าง 0.52 - 0.87 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เกณฑ์ปกติมีค่าคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 96 - 199 และคะแนนที่ อยู่ระหว่าง $T_{33} - T_{67}$

แทนกานต์ รุลปักษ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มวิชาการบัญชี พร้อมทั้งหาคุณภาพและสร้างเกณฑ์ปกติ เครื่องมือที่พัฒนามี 3 แบบคือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ มี 3 ฉบับ แบบสังเกตการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ 2 ฉบับ และแบบทดสอบผลงานการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ มี 2 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มวิชาบัญชี ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 276 คน ปีการศึกษา 2544 สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตภาคใต้ ผลการศึกษาเป็นดังนี้ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบแต่ละข้อมีดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.70 - 1.00 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับคะแนนจากแบบทดสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 เป็น 0.813 0.856 0.755 ตามลำดับ ความเชื่อมั่นของแบบสังเกตวัดการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ ความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 2 คน ฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 มีค่า 0.949 และ 0.967 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับคุณภาพของแบบทดสอบผลงานการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ ความเชื่อมั่น ฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 เป็น 0.901 และ 0.802 ความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ 2 คน ฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 มีค่า 0.983 และ 0.965 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุจิตา เพชรวงษ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบทดสอบวัดการปฏิบัติวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยแบบทดสอบจำนวน 5 ฉบับ ดังนี้คือ พื้นฐานทางจำนวน พื้นฐานทางพีชคณิต พื้นฐานทางการวัด พื้นฐานทางเรขาคณิต และพื้นฐานทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยใช้การทดสอบทีของข้อสอบทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความยากง่ายมีค่าตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.75 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.72 ถึง 0.91 และความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน มีค่าเป็น 0.99 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่า ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 และเกณฑ์การให้คะแนนอยู่ในระดับเหมาะสม ค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ คะแนนจากแบบทดสอบแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กับความสามารถที่ครูประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ 0.39 ถึง 0.88 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีคะแนน T ปกติ ดังนี้ พื้นฐานทางจำนวน มีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{28} ถึง T_{74} พื้นฐานทางพีชคณิต มีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{26} ถึง T_{78} พื้นฐานทางการวัด มีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{30} ถึง T_{66} พื้นฐานทาง

เรขาคณิต มีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{26} ถึง T_{79} และพื้นฐานทางสถิติมีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{26} ถึง T_{74}

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติพบว่า มีงานวิจัยที่สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือด้านนี้ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่าการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัตินั้นจะต้องสร้างเครื่องมืออย่างเป็นระบบ ตั้งอยู่บนแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ การหาคุณภาพของเครื่องมือมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ความเที่ยงตรงตามสภาพ ตรวจสอบโดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก และเปรียบเทียบคะแนนโดยการทดสอบค่าที หรือหาสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน หรือสัมประสิทธิ์แอลฟา ส่วนความเชื่อมั่นของแบบสังเกตใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา

2. งานวิจัยเกี่ยวข้องกับทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักวิจัยหลายท่านได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษมาใช้ในการทำวิจัย เช่น ปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2533) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนและเพื่อหาสมการทำนายความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้วิธีดูคะแนนจากภูมิหลังของนักเรียนและแรงจูงใจเป็นตัวทำนาย ผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลังนักเรียนด้านจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ประสบการณ์อยู่ต่างประเทศ การใช้ประโยชน์จากข้อเขียนในการเรียนภาษาอังกฤษ การพูดภาษาอังกฤษของสมาชิกภายในครอบครัวที่บ้าน สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม และการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นอายุซึ่งมีความสัมพันธ์ลบ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และปริมาณแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปริมาณแรงจูงใจ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม อายุ ประสบการณ์อยู่ต่างประเทศ และการได้รับการปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

พหุคูณเท่ากับ .542 และความสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ 29.4 %

พรรณพิศ ภาณุภาส (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้เกณฑ์ระดับภาษา Waystage โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดสมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามเกณฑ์ระดับภาษา Waystage กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 80 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สูตรของ Ebel ในการหาคะแนนผ่านขั้นต่ำ และนำเสนอผลเป็นค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวัดสมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำคือ 57 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.32 นักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 142 คน คิดเป็นร้อยละ 60.68

ทิพย์วรรณ ธงภักดิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลงานการเขียนภาษาอังกฤษ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการสะท้อนผลงานการเขียนภาษาอังกฤษ โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราษฎร์วิทยานุกูล สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเนินสง่า จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการประเมินผลงานการเขียนภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการสะท้อนผลงานการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินและสะท้อนผลงานการเขียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน พบว่า นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ คือ ระยะเวลาที่ 1,2 และ 3 ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 62.49, 65.03 และ 68.48 ตามลำดับ (2) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลงานการเขียนภาษาอังกฤษว่า นักเรียนทราบระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียน

ได้ดี (3) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสะท้อนผลงานการเขียนภาษาอังกฤษว่า การสะท้อนผลงานการเขียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ดีเพราะทำให้นักเรียนทราบข้อดี ข้อบกพร่องของงานเขียนซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น

รักษนก ตระกูลพิมพ์รัศมี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแฟ้มสะสมงานในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาการจัดทำแฟ้มสะสมงานในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (2) ศึกษาความก้าวหน้าในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแกววิทยาคม อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการสอนจำนวน 24 แผน (2) แฟ้มสะสมงานนักเรียน ได้แก่ แฟ้มแสดงผลงาน และแฟ้มผลงานดีเด่น (3) แฟ้มสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วย เครื่องมือสำหรับผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้แก่ แบบประเมินกิจกรรมการสอนแบบแสดงความคิดเห็นของครูต่อผลงานนักเรียนแบบประเมินความก้าวหน้าทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน และแบบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแฟ้มสะสมงาน สำหรับเครื่องมือสำหรับนักเรียน ได้แก่ แบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อผลงาน การวิจัยครั้งนี้ได้นำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (action research) มาใช้ในการพัฒนาแฟ้มสะสมงาน โดยนำหลักการ และขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวของ Kemmis & McTaggart เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยบูรณาการการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานเข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบดังนี้ (1) การพัฒนาการจัดทำแฟ้มสะสมงานในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้จัดสถานการณ์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับการปฏิบัติงานเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน มีขั้นตอนในการดำเนินการสอนดังนี้ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นสอน 3) ขั้นสรุป 4) ขั้นวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการพัฒนาการจัดทำแฟ้มสะสมงานในการประเมินผล ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวางแผน 2) ขั้นเก็บรวบรวมผลงาน 3) ขั้นคัดเลือกผลงาน 4) ขั้นแสดงความคิดเห็นต่อผลงาน 5) ขั้นวัดและประเมินผลงาน 6) ขั้นจัดแสดงผลงาน (2) ความก้าวหน้าในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน พบว่ากระบวนการพัฒนาแฟ้มสะสมงาน ช่วยทำให้ความก้าวหน้าในการฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษทั้งสี่ทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคลดีขึ้นเรื่อย ๆ อยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.50 -3.49) จนถึงระดับดีมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.00) ซึ่งจะเห็นได้ชัดในวงจรปฏิบัติการที่ 2 และ 3 เมื่อ

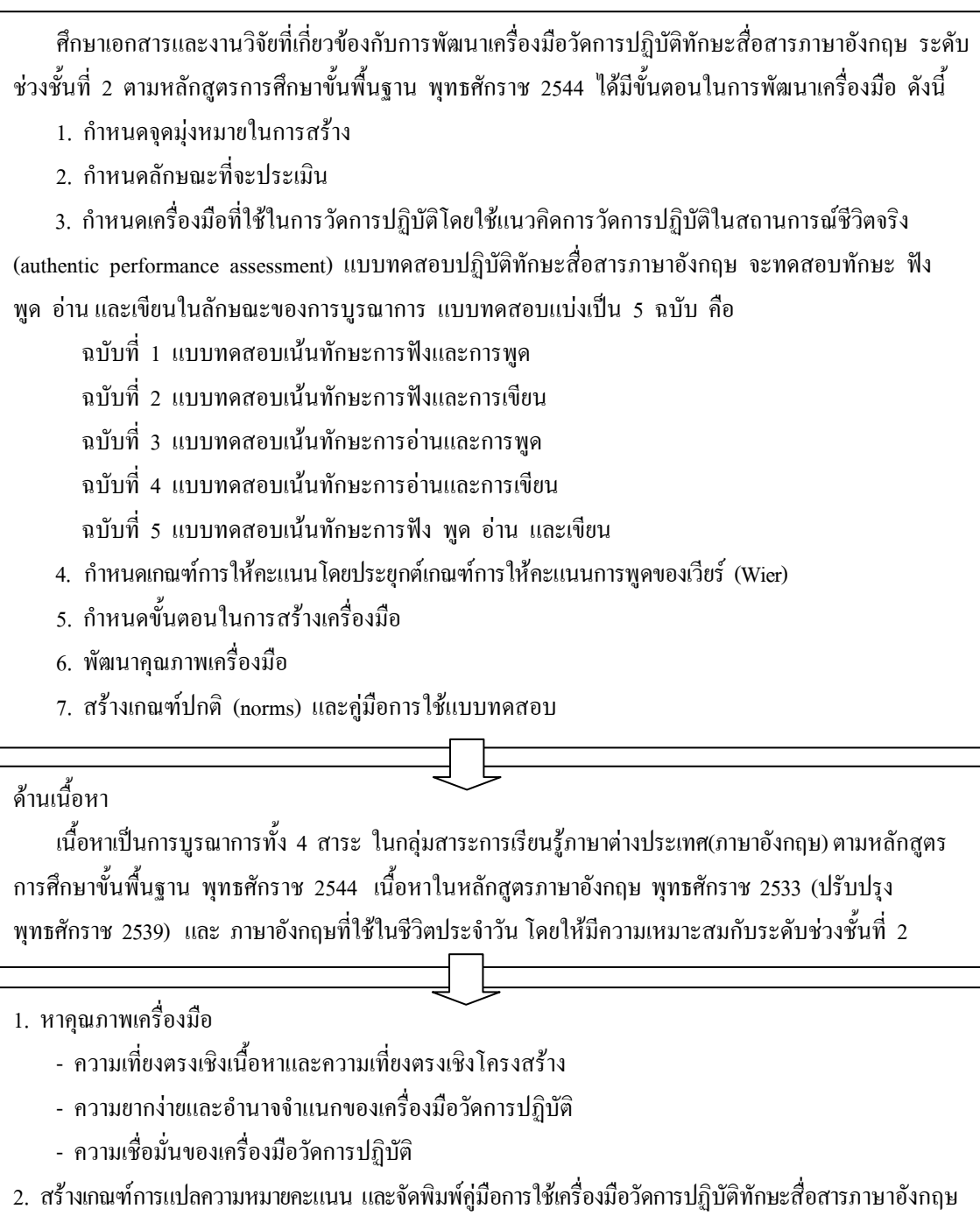
พิจารณาความก้าวหน้าในด้านดังต่อไปนี้ ปริมาณการฝึกทักษะความสนใจต่อการฝึก และความสามารถในทักษะของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่า การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดส่วนใหญ่จะแยกวัดทักษะใดทักษะหนึ่งเฉพาะ ยังไม่มีงานวิจัยที่สร้างหรือพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร และแนวการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น หลักสูตรจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม สามารถสื่อสารได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ การวัดและประเมินผลจึงเน้นการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์ที่คล้ายชีวิตจริงมากที่สุด ซึ่งแนวทางที่ใช้ในการวัดและประเมินผลจึงใช้การวัดการปฏิบัติ ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถวัดและประเมินผู้เรียนได้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 แบบทดสอบการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ จะทดสอบทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยกำหนดสถานการณ์ซึ่งวิเคราะห์จากหลักสูตร และสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน จะทดสอบในลักษณะของการบูรณาการ ทุกทักษะ แบบทดสอบมีจำนวน 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการพูด ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการเขียน ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและพูด ฉบับที่ 4 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน ฉบับที่ 5 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะของการบูรณาการ โดยใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 4 มี 5 สถานการณ์ที่เน้นทักษะบูรณาการ 2 ทักษะ และสถานการณ์บูรณาการทุกทักษะในฉบับที่ 5

การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือดังกล่าวประกอบ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเรื่องการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้วิจัยมีวิธีการในการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่พัฒนา
4. ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ
5. การรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 213 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 7,899 คน (เขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1.2548 : 10 ; เขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 2. 2548 : 15)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 384 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi stage random sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1. ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าโดยเปิดตารางยามาเน่ (Yamane. 1973 : 886 - 887) เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือโดยกำหนดที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งนี้ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 378 คน

2. แบ่งขนาดของโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดขนาดของโรงเรียนในสังกัดออกเป็น 7 ขนาด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 70) สำหรับข้อมูลขนาดของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดยะลา บางขนาดมีจำนวนน้อย ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแบ่งขนาดโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ

โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียน 301 คนขึ้นไป จำนวน 84 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 5,346 คน

โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียน 121-300 คน จำนวน 90 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 2,237 คน

โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียน 1-120 คน จำนวน 39 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 316 คน

3. นำประชากรในแต่ละขนาดโรงเรียนมาเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ จะได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาด ดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 5,346 คน ต้องใช้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 261 คน โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2,237 คน ต้องใช้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 107 คน โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 316 คน ต้องใช้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 15 คน

4. สุ่มโรงเรียนแต่ละขนาดโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ให้ได้จำนวนนักเรียนตามจำนวนที่ต้องการในแต่ละขนาดโรงเรียน โดยใช้จำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนที่ถูกสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนขนาดใหญ่ได้จำนวน 5 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 4 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 2 โรงเรียน รายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

โรงเรียน	ขนาด	ทดสอบครั้งที่ 1	ทดสอบครั้งที่ 2	ทดสอบเพื่อหาคุณภาพ
บ้านตะบิงดิงจี	ใหญ่	66		
บ้านท่าสาป	ใหญ่	75		
บ้านกาเม็ง	กลาง	27		
บ้านลิมุด	กลาง	24		
บ้านเตรียมปัญญา	เล็ก	6		
บ้านตะโละชูแม	ใหญ่		79	

ตาราง 5 (ต่อ)

โรงเรียน	ขนาด	ทดสอบครั้งที่ 1	ทดสอบครั้งที่ 2	ทดสอบเพื่อหาคุณภาพ
บ้านบละ	ใหญ่		63	
บ้านบาโค	กลาง		25	
กะตูปะ	กลาง		19	
วัดหน้าถ้ำ	เล็ก		10	
บ้านบุดี	ใหญ่			54
บ้านนังสตาอินทรฉัตรฯ	ใหญ่			54
บ้านหลักเขต	ใหญ่			40
บ้านโกตาบารู	ใหญ่			65
บ้านล้อม	ใหญ่			53
บ้านเบญญา	กลาง			29
ตานาะแมเราะ	กลาง			18
บ้านบันนังกูแว	กลาง			26
วัดรังสิตาวาส	กลาง			20
บ้านลำใหม่	เล็ก			13
บ้านวังหิน	เล็ก			12
รวม		198	196	384

เครื่องมือที่พัฒนา

เครื่องมือที่พัฒนาเป็นเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นแบบทดสอบการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบทดสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ในแต่ละสถานการณ์จะทดสอบทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะของการบูรณาการ แบบทดสอบมีจำนวน 5 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการพูด 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 1 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบจำนวน 5 ข้อ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการเขียน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 3 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบ 15 ข้อ

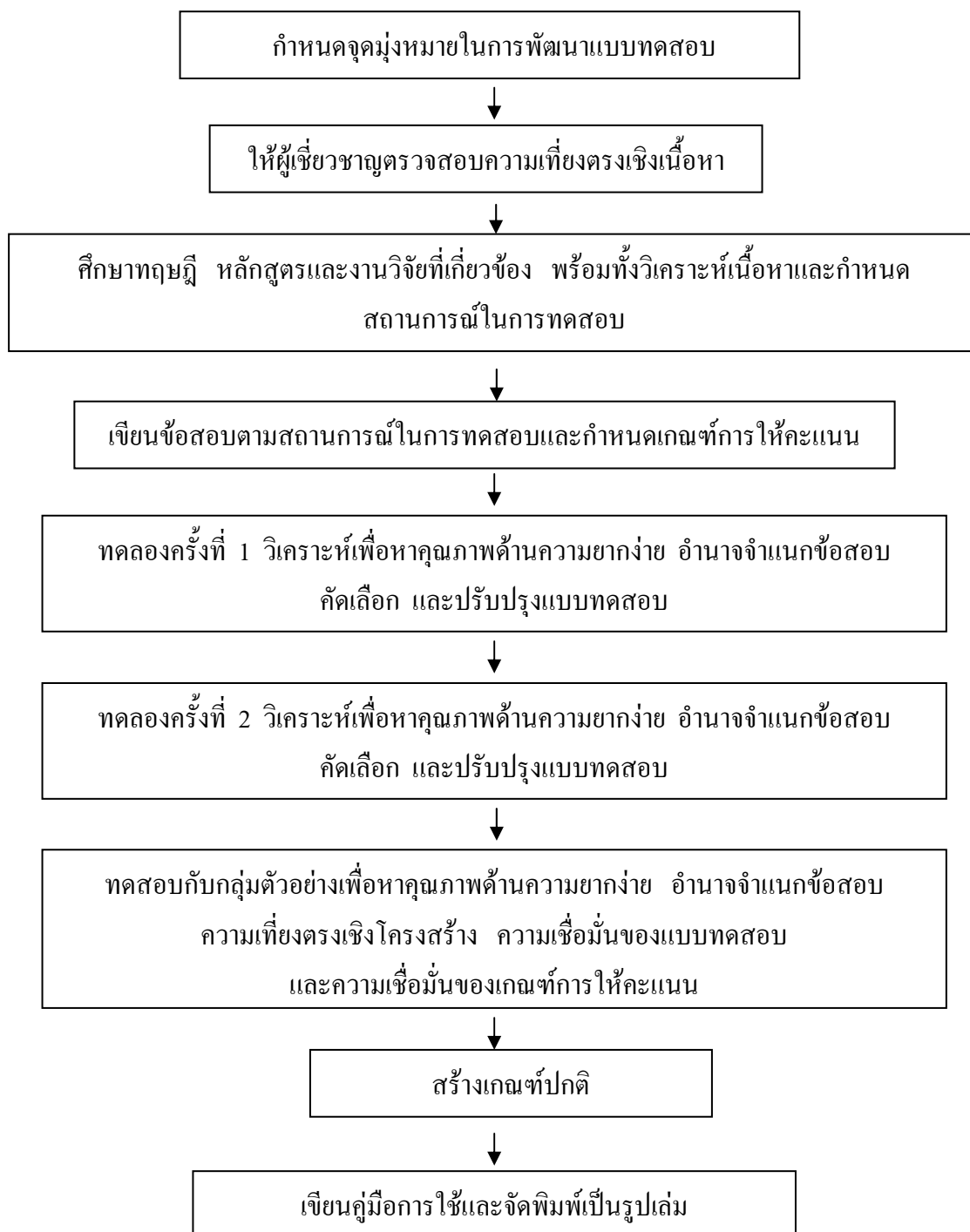
ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและพูด 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 1 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบจำนวน 5 ข้อ

ฉบับที่ 4 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 3 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบ 15 ข้อ

ฉบับที่ 5 เป็นแบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะของการบูรณาการ โดยใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน จำนวน 3 ข้อ

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติ

ในการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีขั้นตอน ดังภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบ 2 ลำดับขั้นตอนของการพัฒนาแบบทดสอบวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากภาพประกอบ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบทดสอบวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 ในประเด็นต่อไปนี้

1.1 หากคุณภาพเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2

1.2 สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2

2. ศึกษาทฤษฎี หลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดลักษณะที่จะประเมิน ซึ่งผู้วิจัยต้องการประเมินการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดของการวัดการปฏิบัติในสถานการณ์ชีวิตจริง ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 และหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดสถานการณ์ที่ต้องการวัด ซึ่งจากการศึกษาหลักสูตรดังกล่าว จะพบว่ามีเรื่องที่น่าสนใจที่นักเรียนที่อยู่ในช่วงชั้นที่ 2 ต้องเรียนรู้มีดังนี้

1. เรื่องเกี่ยวกับตนเอง
2. ครอบครัว
3. โรงเรียน
4. สิ่งแวดล้อม
5. อาหาร
6. เครื่องดื่ม
7. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
8. เวลาว่าง และนันทนาการ
9. สุขภาพและสวัสดิการ
10. การซื้อขาย
11. ลมฟ้าอากาศ

จากเรื่องทั้งหมดผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มเรื่องที่น่าสนใจที่นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อกำหนดสถานการณ์สำหรับพัฒนาเครื่องมือดังนี้

สถานการณ์ที่ 1 เรื่องเกี่ยวกับตนเอง, ครอบครัว, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (this is mine)

สถานการณ์ที่ 2 สิ่งแวดล้อม (surrounding)

สถานการณ์ที่ 3 อาหาร, เครื่องดื่ม, การซื้อ - ขาย (go to the market)

สถานการณ์ที่ 4 เวลาว่าง และนันทนาการ, สุขภาพและสวัสดิการ (free time)

สถานการณ์ที่ 5 ลมฟ้าอากาศ (seasons)

ในแต่ละสถานการณ์ มีเนื้อหาและคุณลักษณะที่จะวัดในแต่ละสถานการณ์รายละเอียดดัง

ตาราง 6 เนื้อหาจำแนกตามสถานการณ์และคุณลักษณะที่จะวัด

สถานการณ์	เนื้อหา	คุณลักษณะที่จะวัด
this is mine	1. myself 2. my family 3. my school 4. relationship	1. ฟังเรื่องราว บทสนทนา สามารถปฏิบัติ หรือ แสดงออกโดยการพูด หรือเขียนได้
surrounding	1. kinds of surrounding 2. the usefulness 3. conservation	2. สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน โดยพูด หรือการเขียนได้
go to the market	1. kinds of food, kinds of drinks 2. fruits, vegetables, meat others 3. How to sell and buy thing in the market 4. Location 5. Transportation 6. Asking for and giving direction	
free time	1. kinds of sports, kinds of hobbies 2. the usefulness of sports and hobbies 3. using a free time usefully	
weather	1. news 2. kinds of seasons 3. activities in each season	
สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน		3. สามารถสื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้

3. เขียนข้อสอบตามสถานการณ์ที่ต้องการวัดพร้อมกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

แบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

คุณลักษณะที่ต้องการวัด ฟังเรื่องราว บทสนทนา สามารถปฏิบัติ หรือ แสดงออกโดยการพูดได้

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบให้ผู้สรุปเรื่องราวจากเรื่องที่ฟัง จำนวน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 1 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบทั้งหมด 5 ข้อ

ข้อที่ 1 สถานการณ์ที่ 1 this is mine

ตัวอย่างข้อสอบ

คำชี้แจง กรุ้อ่านข้อความให้นักเรียนฟัง นักเรียนบันทึกเรื่องที่ฟังไว้แล้วเล่าสรุปเรื่องที่ได้อ่าน

เรื่องที่ฟัง

Yesterday morning, Anong went to school alone because her brother was sick. She waited for the bus from 7 o'clock until 7.30 . When the bus came, there were too many people on the bus. So Anong walked to school. When she got to school, it was 9 o'clock.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดประยุกต์จากเกณฑ์ของเวียร์ (Weir, 1993 : 43 - 44) มี 4 ด้าน ดังนี้

1) ความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดได้

1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้บ้างเล็กน้อย

2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ในขณะนั้นได้ดี

พอสมควร

3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ และบริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยไม่มีข้อผิดพลาดในการพูดเลย

2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์

0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูดสนทนากับผู้อื่นได้

1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ หรือพูดคำเดิม ๆ

ซ้ำไปซ้ำมา

2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำกวม อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้

3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อมบ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุกโครงสร้างไวยากรณ์ สามารถพูดวลีได้เพียงเล็กน้อย

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยคและมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อย ๆ ทำให้การพูดเชื่อมโยงประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลยหรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลังเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้น ๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยงประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใด ๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

แบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน

คุณลักษณะที่ต้องการวัด ฟังเรื่องราว บทสนทนา สามารถปฏิบัติ หรือ แสดงออกโดยการเขียนได้

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังโดยการเขียนตอบสั้นจำนวน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 3 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบทั้งหมด 15 ข้อ

สถานการณ์ที่ 1 this is mine

ตัวอย่างข้อสอบ

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

ข้อความที่ฟัง

At breakfast

Somchai's family are having breakfast. They are at the table. His father has coffee and an egg. His mother has a glass of orange juice. Somchai and Somying have a dish of fried rice and a glass of milk. They eat breakfast together every morning.

1. What does Somying have for her breakfast ? .....
2. Who have coffee and an egg for breakfast ?.....

เกณฑ์การให้คะแนน

0 ไม่ตอบหรือตอบผิด

- 1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือ ไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 ประเด็นถูกต้อง สะกดถูก และไวยากรณ์ถูกต้อง

แบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด

คุณลักษณะที่ต้องการวัด สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยพูดได้

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบให้พูดสรุปเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน จำนวน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 1 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบทั้งหมด 5 ข้อ

สถานการณ์ที่ 1 This is mine

ตัวอย่างข้อสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ บันทึกเรื่องที่อ่านไว้แล้วเล่าสรุปเรื่องที่อ่าน

เรื่องที่อ่าน

Hama (หะมะ) asked his mother for two bahts.

"What did you do with the money I gave you yesterday?"

"I gave it to a poor old lady," he answered.

"You are a good boy," mother said. But why are you so interested in the old lady? "

"She is the one who sells the candy."

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดประยุกต์จากเกณฑ์ของเวียร์ (Weir, 1993 : 43 - 44) โดยใช้
เกณฑ์เช่นเดียวกับแบบทดสอบฉบับที่ 1

แบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน
คุณลักษณะที่ต้องการวัด สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยการเขียนได้
ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบให้เขียนตอบสั้น จำนวน 5 สถานการณ์
สถานการณ์ละ 3 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบทั้งหมด 15 ข้อ

สถานการณ์ที่ 1 This is mine

ตัวอย่างข้อสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

Sarina 's family

My name is Sarina (สารีนา). I am 11 years old. I am Muslim. I live with my
parents in Yala. I have two brothers. My father and mother are gardener.

1. Is Sarina Buddhist ?.....
2. Where does she live ?.....

เกณฑ์การให้คะแนน

0 ไม่ตอบหรือตอบผิด

- 1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 คำตอบถูกต้อง สะกดถูก และไวยากรณ์ถูกต้อง

แบบทดสอบฉบับที่ 5 เน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน

คุณลักษณะที่ต้องการวัด นักเรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนแสดง
ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยกำหนดสถานการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ใน
ชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างข้อสอบ

สถานการณ์ที่กำหนด

How do you make Som-tam (ส้มตำ) ?

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ฟังขั้นตอนการปรุงอาหารจากแถบบันทึกเสียง 3 เที้ยว
2. อ่านเครื่องปรุงที่กำหนดให้โดยใช้เวลา 5 นาที
3. ให้นักเรียนเล่าขั้นตอนการปรุงอาหารตามที่นักเรียนสรุปไว้
4. ให้นักเรียนเขียนสรุปขั้นตอนการปรุงอาหาร

เครื่องปรุง

1. raw papaya	2. tomato	3. string bean (ถั้วฝักยาว)
4. dried shrimp (กุ้งแห้ง)	5. peanuts	6. lime(น้ำมะนาว)
7. sugar	8. fish sauce	9. chilli
10. garlic		

ขั้นตอนการปรุง (ฟังจากแถบบันทึกเสียง)

First puncture garlic, chilli , dried shrimp, peanuts, string bean and sugar. Then put raw papaya and tomato. Finally add some lime and fish sauce. Now Som - tam is ready to serve.

นักเรียนเขียนสรุปขั้นตอนการทำส้มตำ

- ขั้นที่ 1.....
- ขั้นที่ 2.....
- ขั้นที่ 3.....

เกณฑ์การให้คะแนน

0 ไม่ตอบหรือตอบผิด

- 1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 คำตอบถูกต้อง สะกดถูก และไวยากรณ์ถูกต้อง

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนน โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือมีวุฒิกการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อสอบในแต่ละข้อว่าวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ตรง ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรง และให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item - objective congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Immes and Straker. 2003 : 5; อ้างอิงมาจาก Thorn and Deitz. 1989)

5. นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาในข้อ 4 ไปทดสอบกับกลุ่มทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 1 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 198 คน แล้วนำผลไปวิเคราะห์ความยากง่ายรายข้อ อำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สูตรของวิทนีย์และซาเบอร์ พิจารณาความยากง่ายต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนกต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

6. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้วจากการทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับกลุ่มใช้แบบทดสอบครั้งที่ 2 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 196 คน แล้วนำผลไปวิเคราะห์ความยากง่ายรายข้อ อำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้สูตรของวิทนีย์และซาเบอร์ พิจารณาความยากง่ายต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนกต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงและคัดเลือกไว้จากการทดลองครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน แล้วนำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน วิเคราะห์ความยากง่ายรายข้อ อำนาจจำแนกรายข้อ หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา และหาความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 3 โดยคำนวณจากค่าความสอดคล้องของคะแนนจากแบบทดสอบ ที่ตรวจให้คะแนนโดยผู้ตรวจ 2 คน โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

8. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) โดยนำคะแนนจากการทดสอบหาคุณภาพแบบทดสอบแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (normalized T-score) แล้วปรับขยายคะแนนที่ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด (least squares method) (เสริม ทศศรี. 2545 : 116 - 120)

9. พิมพ์แบบทดสอบและคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะนำเครื่องมือไปทดลองใช้แต่ละครั้ง และประสานงานกับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนเพื่อเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับผู้วิจัย
2. เตรียมเครื่องมือวัดให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบ โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ดำเนินการสอบ
3. ชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการสอบและประโยชน์ที่ได้จากการทำแบบทดสอบ อธิบายวิธีการทำแบบทดสอบ พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการสอบ เพื่อให้ได้ผลตามความจริง
4. ดำเนินการสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน
5. นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวัดการปฏิบัติและสร้างเกณฑ์ปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด. 2532 : 104)
2. ความยากง่ายของข้อสอบ โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 199 - 201 ; อ้างอิงมาจาก D.R. Whitney and D.L. Sabers, 1970)

$$P_R = \frac{S_U + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ

P_E	แทน	ดัชนีค่าความง่าย
S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำคิดคำนวณจาก 25 % ของนักเรียนทั้งหมดที่เข้าสอบ

3. อำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 201 ; อ้างอิงมาจาก D.R. Whitney and D.L Sabers, 1970)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ

D	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนก
S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

4. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตรวจสอบข้อสอบในแต่ละข้อว่าวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่กำหนดไว้หรือไม่ คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.70 ถึง 1.00

5. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการปฏิบัติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 218)

6. ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation)

7. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) โดยนำคะแนนจากการทดสอบแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (normalized T-score) แล้วปรับขยายคะแนนที่ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด (least squares method) (เสริม ทิศศรี. 2545 : 116 - 120)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S.E. _{meas}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ
x	แทน	คะแนนรายข้อของแบบทดสอบแต่ละฉบับ
y	แทน	คะแนนรวมทั้งฉบับ
α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
r_{12}	แทน	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คะแนนคนที่ 1 กับคนที่ 2
T	แทน	คะแนนที่ปกติ
**	แทน	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01
*	แทน	คะแนนที่ที่ปรับขยาย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบ
  - 1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
    - 1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
    - 1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
  - 1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ
    - 1.2.1 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกจากการทดสอบครั้งที่ 1
    - 1.2.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกจากการทดสอบครั้งที่ 2
    - 1.2.3 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกจากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ
  - 1.3 ความเชื่อมั่น
    - 1.3.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
    - 1.3.2 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน
2. เกณฑ์ปกติ และคู่มือการใช้แบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

- 1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
  - 1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 5 คน พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ผลการพิจารณาพบว่า
    - ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00
    - ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80 ถึง 1.00
    - ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00
    - ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00
    - ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00
 (รายละเอียดในภาคผนวก ข) ผู้วิจัยทำการปรับปรุงข้อสอบในข้อที่ใช้ภาษาและการดำเนินการ

ไม่ถูกต้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้แบบทดสอบฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 6 ข้อ

1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ จากเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผลปรากฏดังตาราง 7 – 11

ตาราง 7 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

ข้อ	r_{xy}
1	0.70**
2	0.66**
3	0.69**
4	0.68**
5	0.68**

จากตาราง 7 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด ปรากฏว่า คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.66 ถึง 0.70 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 8 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง และการเขียน

ข้อ	r_{xy}
1	0.27**
2	0.33**
3	0.15**
4	0.69**
5	0.55**
6	0.49**
7	0.03
8	0.41**
9	0.61**
10	0.37**
11	0.69**
12	0.69**
13	0.32**
14	0.42**
15	0.73**

จากตาราง 8 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด ปรากฏว่า คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.73 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ข้อที่ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่าน และการพูด

ข้อ	r_{xy}
1	0.90**
2	0.92**
3	0.89**
4	0.94**
5	0.82**

จากตาราง 9 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3 แบบทดสอบ เน้นทักษะการฟังและการพูด ปรากฏว่า คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.82 ถึง 0.94 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 10 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่าน และการเขียน

ข้อ	r_{xy}
1	0.37**
2	0.42**
3	0.23**
4	0.73**
5	0.57**
6	0.61**
7	0.44**
8	0.64**
9	0.77**
10	0.68**

ตาราง 10 (ต่อ)

ชื่อ	r_{xy}
11	0.71**
12	0.79**
13	0.68**
14	0.51**
15	0.63**

จากตาราง 10 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด ปรากฏว่า คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.79 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 11 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังพูด อ่าน และเขียน

ชื่อ	r_{xy}
1	0.68**
2	0.65**
3	0.63**

จากตาราง 11 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ปรากฏว่า คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.63 ถึง 0.68 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ

1.2.1 การทดสอบครั้งที่ 1

จากการทดสอบครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความยากง่ายและอำนาจจำแนกได้ดังนี้ ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 6 ข้อ ซึ่งผ่านการพิจารณาและแก้ไข แล้วทดสอบกับกลุ่มทดลองจำนวน 198 คน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาความยากง่ายและอำนาจจำแนก โดยพิจารณาความยากง่ายต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนก ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลปรากฏดังตาราง 12 - 16

ตาราง 12 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.15	ยากมาก	0.30	จำแนกได้	ปรับปรุง
2	0.10	ยากมาก	0.31	จำแนกได้	ปรับปรุง
3	0.20	ค่อนข้างยาก	0.21	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.13	ยากมาก	0.25	จำแนกได้	ปรับปรุง
5	0.23	ค่อนข้างยาก	0.35	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 12 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.23 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.35 ซึ่งสามารถคัดเลือกไว้ 2 ข้อ ข้อที่ต้องปรับปรุงคือ ข้อที่ 1,2 และ 4

ตาราง 13 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ
ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2
แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.40	ปานกลาง	0.10	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
2	0.30	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.30	ค่อนข้างยาก	0.04	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
4	0.37	ค่อนข้างยาก	0.30	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.33	ค่อนข้างยาก	0.27	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
6	0.26	ค่อนข้างยาก	0.14	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
7	0.30	ค่อนข้างยาก	0.02	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
8	0.30	ค่อนข้างยาก	0.13	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
9	0.34	ค่อนข้างยาก	0.28	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
10	0.30	ค่อนข้างยาก	0.15	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
11	0.36	ค่อนข้างยาก	0.30	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
12	0.33	ค่อนข้างยาก	0.31	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
13	0.29	ค่อนข้างยาก	0.14	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
14	0.27	ค่อนข้างยาก	0.45	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
15	0.31	ค่อนข้างยาก	0.16	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
16	0.24	ค่อนข้างยาก	0.17	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
17	0.28	ค่อนข้างยาก	0.18	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
18	0.31	ค่อนข้างยาก	0.17	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
19	0.35	ค่อนข้างยาก	0.35	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
20	0.25	ค่อนข้างยาก	0.08	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
21	0.34	ค่อนข้างยาก	0.39	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
22	0.34	ค่อนข้างยาก	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
23	0.24	ค่อนข้างยาก	0.14	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
24	0.27	ค่อนข้างยาก	0.16	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
25	0.39	ค่อนข้างยาก	0.21	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 13 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง และการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.40 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.02 ถึง 0.45 ซึ่งข้อสอบส่วนใหญ่มีความยากง่ายค่อนข้างยากผู้วิจัย จึงปรับปรุงแบบทดสอบทั้งฉบับ

ตาราง 14 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.20	ค่อนข้างยาก	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.26	ค่อนข้างยาก	0.38	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.10	ยากมาก	0.15	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
4	0.15	ยากมาก	0.20	จำแนกได้	ปรับปรุง
5	0.20	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 14 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่าน และการพูด จำนวน 5 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.26 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.38 ซึ่งสามารถคัดเลือกไว้ 3 ข้อ ข้อที่ต้องปรับปรุงคือ ข้อที่ 3 และ 4

ตาราง 15 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.32	ค่อนข้างยาก	0.22	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.28	ค่อนข้างยาก	0.19	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
3	0.21	ค่อนข้างยาก	0.15	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
4	0.27	ค่อนข้างยาก	0.38	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
5	0.30	ค่อนข้างยาก	0.36	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
6	0.25	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
7	0.19	ยากมาก	0.26	จำแนกได้	ปรับปรุง
8	0.15	ยากมาก	0.31	จำแนกได้	ปรับปรุง
9	0.17	ยากมาก	0.36	จำแนกได้	ปรับปรุง
10	0.22	ค่อนข้างยาก	0.36	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
11	0.13	ยากมาก	0.31	จำแนกได้	ปรับปรุง
12	0.22	ค่อนข้างยาก	0.34	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
13	0.21	ค่อนข้างยาก	0.35	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
14	0.24	ค่อนข้างยาก	0.21	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
15	0.26	ค่อนข้างยาก	0.40	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
16	0.34	ค่อนข้างยาก	0.36	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
17	0.19	ยากมาก	0.36	จำแนกได้	ปรับปรุง
18	0.31	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
19	0.24	ค่อนข้างยาก	0.23	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
20	0.27	ค่อนข้างยาก	0.21	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
21	0.26	ค่อนข้างยาก	0.13	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
22	0.20	ค่อนข้างยาก	0.23	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
23	0.33	ค่อนข้างยาก	0.31	จำแนกได้	ปรับปรุง
24	0.25	ค่อนข้างยาก	0.36	จำแนกได้	ปรับปรุง
25	0.10	ยากมาก	0.25	จำแนกได้	ปรับปรุง

จากตาราง 15 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.34 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.13 ถึง 0.40 ซึ่งข้อสอบส่วนใหญ่มีความยากง่ายค่อนข้างยาก ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบทดสอบทั้งฉบับ

ตาราง 16 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.34	ค่อนข้างยาก	0.26	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.21	ค่อนข้างยาก	0.12	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
3	0.25	ค่อนข้างยาก	0.15	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
4	0.27	ค่อนข้างยาก	0.25	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.19	ยากมาก	0.17	จำแนกไม่ได้	ปรับปรุง
6	0.28	ค่อนข้างยาก	0.32	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 16 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน จำนวน 6 ข้อมีความยากง่ายตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.34 อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.32 ซึ่งข้อสอบส่วนใหญ่มีความยากง่าย ค่อนข้างยาก ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบทดสอบทั้งฉบับ

การคัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขข้อสอบเพื่อนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อสอบจากการทดสอบครั้งที่ 1 พิจารณาความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เนื่องจากข้อสอบทั้ง 5 ฉบับ ส่วนใหญ่มีความยากง่าย ค่อนข้างยาก ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงข้อสอบทั้ง 5 ฉบับ ในด้านเนื้อหา คำศัพท์ คำสั่ง ข้อคำถาม และวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วรวบรวมนำไปทดสอบครั้งที่ 2 มีจำนวนข้อสอบในเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 25 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน จำนวน 6 ข้อ

1.2.2 การทดสอบครั้งที่ 2

จากการทดสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ได้ดังนี้ ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 6 ข้อ ซึ่งผ่านการพิจารณาและแก้ไข แล้วทดสอบกับกลุ่มทดลองจำนวน 196 คน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาความยากง่ายและอำนาจจำแนก โดยพิจารณาความยากง่าย ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนก ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลปรากฏดังตาราง 17-21

ตาราง 17 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.52	ปานกลาง	0.86	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.36	ค่อนข้างยาก	0.57	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.34	ค่อนข้างยาก	0.57	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.49	ปานกลาง	0.56	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.31	ค่อนข้างยาก	0.41	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 17 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.52 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.86 ซึ่งคัดเลือกไว้ทุกข้อ

ตาราง 18 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ
ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2
แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.39	ค่อนข้างยาก	0.34	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.20	ค่อนข้างยาก	0.46	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.27	ค่อนข้างยาก	0.37	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.15	ยากมาก	0.34	จำแนกได้	คัดออก
5	0.10	ยากมาก	0.29	จำแนกได้	คัดออก
5	0.10	ยากมาก	0.29	จำแนกได้	คัดออก
6	0.23	ค่อนข้างยาก	0.20	จำแนกได้	คัดออก
7	0.34	ค่อนข้างยาก	0.26	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
8	0.26	ค่อนข้างยาก	0.32	จำแนกได้	คัดออก
9	0.34	ค่อนข้างยาก	0.39	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
10	0.33	ค่อนข้างยาก	0.31	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
11	0.36	ค่อนข้างยาก	0.40	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
12	0.29	ค่อนข้างยาก	0.25	จำแนกได้	คัดออก
13	0.35	ค่อนข้างยาก	0.23	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
14	0.32	ค่อนข้างยาก	0.38	จำแนกได้	คัดออก
15	0.33	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
16	0.42	ปานกลาง	0.28	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
17	0.27	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดออก
18	0.32	ค่อนข้างยาก	0.25	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
19	0.41	ปานกลาง	0.33	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
20	0.26	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดออก
21	0.20	ค่อนข้างยาก	0.21	จำแนกได้	คัดออก
22	0.42	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
23	0.50	ปานกลาง	0.22	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
24	0.22	ค่อนข้างยาก	0.23	จำแนกได้	คัดออก
25	0.30	ค่อนข้างยาก	0.30	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 18 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง และการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.50 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.46 ซึ่งคัดเลือกไว้ 15 ข้อคือ ข้อที่ 1, 2, 3, 7, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 18, 19, 22, 23 และ 25

ตาราง 19 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.42	ปานกลาง	0.26	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.26	ค่อนข้างยาก	0.31	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.40	ปานกลาง	0.30	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.40	ปานกลาง	0.38	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.42	ปานกลาง	0.29	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 19 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่าน และการพูด จำนวน 5 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.42 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.38 ซึ่งคัดเลือกไว้ทุกข้อ

ตาราง 20 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ
ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4
แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.49	ปานกลาง	0.25	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.46	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.31	ค่อนข้างยาก	0.27	จำแนกได้	คัดออก
4	0.40	ปานกลาง	0.27	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.35	ค่อนข้างยาก	0.51	จำแนกได้	คัดออก
6	0.22	ค่อนข้างยาก	0.28	จำแนกได้	คัดออก
7	0.40	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
8	0.30	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	คัดออก
9	0.41	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
10	0.40	ปานกลาง	0.25	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
11	0.20	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดออก
12	0.25	ค่อนข้างยาก	0.22	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
13	0.20	ค่อนข้างยาก	0.21	จำแนกได้	คัดออก
14	0.25	ค่อนข้างยาก	0.35	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
15	0.47	ปานกลาง	0.30	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
16	0.40	ปานกลาง	0.22	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
17	0.22	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	คัดออก
18	0.25	ค่อนข้างยาก	0.33	จำแนกได้	คัดออก
19	0.40	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
20	0.50	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
21	0.26	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดออก
22	0.37	ค่อนข้างยาก	0.27	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
23	0.27	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดออก

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
24	0.47	ปานกลาง	0.25	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
25	0.40	ปานกลาง	0.21	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 20 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.50 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 ซึ่งคัดเลือกไว้ 15 ข้อ คือข้อที่ 1, 2, 4, 7, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 22, 24 และ 25

ตาราง 21 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.41	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.44	ปานกลาง	0.24	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.41	ค่อนข้างยาก	0.20	จำแนกได้	คัดออก
4	0.42	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.25	ค่อนข้างยาก	0.34	จำแนกได้	คัดออก
6	0.40	ค่อนข้างยาก	0.20	จำแนกได้	คัดออก

จากตาราง 21 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จำนวน 6 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.44 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.34 คัดเลือกไว้ 3 ข้อ ข้อที่คัดออกคือ ข้อที่ 1, 2 และ 4

การคัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขข้อสอบเพื่อนำไปทดสอบหาคุณภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อสอบจากการทดสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อสอบบางข้อและคัดเลือกข้อสอบโดยพิจารณาความยากง่ายต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนกต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายและอำนาจจำแนกสูงตามลำดับในแต่ละสถานการณ์ของแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ แล้วรวบรวมข้อสอบที่คัดเลือกไว้นำไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพ มีจำนวนข้อสอบในเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

- ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ
- ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 15 ข้อ
- ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ
- ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 15 ข้อ
- ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จำนวน 3 ข้อ

1.2.3 การทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความยากง่ายและอำนาจจำแนกได้ดังนี้

ความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 3 ข้อ ที่คัดเลือกไว้และปรับปรุงจากการทดสอบครั้งที่ 2 นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาความยากง่ายและอำนาจจำแนก โดยพิจารณาความยากง่าย ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนกต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลปรากฏดังตาราง 22 - 26

ตาราง 22 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.45	ปานกลาง	0.63	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.38	ค่อนข้างยาก	0.46	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.47	ปานกลาง	0.65	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.52	ปานกลาง	0.74	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.54	ปานกลาง	0.42	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 22 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.38 – 0.54 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.42 – 0.74 ซึ่งคัดเลือกไว้ทุกข้อ

ตาราง 23 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.38	ค่อนข้างยาก	0.30	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.34	ค่อนข้างยาก	0.38	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.27	ค่อนข้างยาก	0.32	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.29	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.40	ปานกลาง	0.57	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
6	0.34	ค่อนข้างยาก	0.64	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
7	0.56	ปานกลาง	0.43	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
8	0.35	ค่อนข้างยาก	0.47	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
9	0.26	ค่อนข้างยาก	0.38	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
10	0.29	ค่อนข้างยาก	0.44	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
11	0.30	ค่อนข้างยาก	0.45	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
12	0.27	ค่อนข้างยาก	0.33	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
13	0.35	ค่อนข้างยาก	0.45	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
14	0.42	ปานกลาง	0.54	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
15	0.35	ค่อนข้างยาก	0.33	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 23 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง และการเขียน จำนวน 15 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.56 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.64 ซึ่งคัดเลือกไว้ทุกข้อ

ตาราง 24 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.54	ปานกลาง	0.43	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.42	ปานกลาง	0.38	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.45	ปานกลาง	0.36	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.37	ค่อนข้างยาก	0.47	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.33	ค่อนข้างยาก	0.35	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 24 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่าน และการพูด จำนวน 5 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.54 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.47 ซึ่งคัดเลือกไว้ทุกข้อ

ตาราง 25 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.49	ปานกลาง	0.25	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.46	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.31	ค่อนข้างยาก	0.27	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
4	0.40	ปานกลาง	0.27	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
5	0.35	ค่อนข้างยาก	0.51	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
6	0.22	ค่อนข้างยาก	0.28	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
7	0.40	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
8	0.30	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
9	0.41	ปานกลาง	0.20	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
10	0.40	ปานกลาง	0.25	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
11	0.20	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
12	0.25	ค่อนข้างยาก	0.22	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
13	0.20	ค่อนข้างยาก	0.21	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
14	0.25	ค่อนข้างยาก	0.35	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
15	0.47	ปานกลาง	0.30	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 25 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 15 ข้อ มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.49 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 ซึ่งคัดเลือกไว้ทุกข้อ

ตาราง 26 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	ผลการพิจารณา
1	0.46	ปานกลาง	0.33	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
2	0.62	ปานกลาง	0.45	จำแนกได้	คัดเลือกไว้
3	0.48	ปานกลาง	0.37	จำแนกได้	คัดเลือกไว้

จากตาราง 26 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.46 ถึง 0.62 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.45 ซึ่งคัดเลือกไว้ทุกข้อ

1.3 ความเชื่อมั่น

1.3.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

จากการนำแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน ผลปรากฏดังตาราง 27

ตาราง 27 ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ฉบับ

แบบทดสอบ	k	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	S.D.	S.E. _{meas}	α
ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด	5	75	35.30	10.39	0.53	0.71
ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน	15	30	11.03	3.21	0.16	0.70
ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด	5	75	17.17	16.82	0.85	0.82
ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน	15	30	9.63	4.56	0.23	0.74
ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	3	6	2.26	1.29	0.06	0.73

จากตาราง 27 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 75 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.30 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.39 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดเท่ากับ 0.53 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.03 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.21 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดเท่ากับ 0.16 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 75 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.17 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.82 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดเท่ากับ 0.85 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.63 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.56 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดเท่ากับ 0.23 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน จำนวน 3 ข้อ คะแนนเต็ม 6 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.29 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดเท่ากับ 0.06 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

1.3.2 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน

ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนการพูด โดยให้กรรมการให้คะแนนจำนวน 2 คน แล้วหาความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนคำนวณโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลปรากฏดังตาราง 28

ตาราง 28 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนการพูดของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ

แบบทดสอบ	r_{12}
ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด	0.83 **
ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด	0.81 **

จากตาราง 28 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.83 แบบทดสอบฉบับที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.81 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สรุปได้ว่าเกณฑ์การให้คะแนนการพูดมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ตรวจให้คะแนนได้

2. เกณฑ์ปกติ และคู่มือการใช้แบบทดสอบ

2.1 เกณฑ์ปกติของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 5 ฉบับ ที่ได้หาคุณภาพมาสร้างเกณฑ์ปกติ ผลปรากฏดังตาราง 29 – 33

ตาราง 29 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
65	78*	43	57	21	36
64	77*	42	56	20	35
63	76*	41	55	19	34
62	75	40	54	18	33
61	74*	39	53	17	32
60	73*	38	52	16	31
59	72*	37	51	15	30
58	72	36	50	14	29
57	71	35	49	13	28*
56	70	34	48	12	27
55	69	33	48	11	26*
54	68	32	47	10	25
53	67	31	46	9	24*
52	66	30	45	8	24
51	65	29	44	7	23*
50	64	28	43	6	22
49	63	27	42	5	21*
48	62	26	41	4	20*
47	61	25	40	3	19*
46	60	24	39	2	18*
45	59	23	38	1	17*
44	58	22	37	0	16*

จากตาราง 29 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 6 ถึง 62 และคะแนน T ปกติตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{75}

ตาราง 30 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
25	88*	16	64	7	40
24	85*	15	61*	6	37
23	82	14	58	5	34
22	80*	13	56	4	32
21	77*	12	53	3	29*
20	74*	11	50	2	26*
19	72*	10	48	1	24*
18	69*	9	45	0	21*
17	66*	8	42		

จากตาราง 30 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 ถึง 23 คะแนน T ปกติตั้งแต่ T_{32} ถึง T_{82}

ตาราง 31 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
70	75*	46	65	22	54
69	75*	45	64	21	53
68	74*	44	64*	20	53
67	74	43	63*	19	52
66	74*	42	63*	18	52
65	73*	41	62*	17	52
64	73*	40	62	16	51
63	72*	39	61*	15	51
62	72*	38	61*	14	50*
61	71*	37	61*	13	50*
60	71*	36	60	12	49
59	70	35	60*	11	49*
58	70*	34	60	10	48
57	70*	33	59	9	48*
56	69*	32	58	8	47
55	69*	31	58*	7	47*
54	68	30	57	6	47*
53	68*	29	57	5	46
52	67*	28	56*	4	46
51	67	27	56	3	45
50	66*	26	56	2	45*
49	66*	25	55	1	44*
48	65*	24	55*	0	44*
47	65*	23	54		

จากตาราง 31 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 3 ถึง 67 คะแนน T ปกติตั้งแต่ T_{45} ถึง T_{74}

ตาราง 32 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
30	95*	20	73	10	51
29	92*	19	71*	9	48
28	91*	18	68	8	46
27	88*	17	66	7	44
26	86*	16	64	6	41
25	84*	15	62	5	39
24	82	14	59	4	37
23	79*	13	57	3	35
22	77*	12	55	2	32
21	75*	11	53	1	30
				0	28*

จากตาราง 32 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 1 ถึง 24 คะแนน T ปกติตั้งแต่ T_{30} ถึง T_{82}

ตาราง 33 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
6	74	4	61	2	47
5	68	3	54	1	41
				0	34

จากตาราง 33 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังพูด อ่าน และเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 6 คะแนน T ปกติตั้งแต่ T_{34} ถึง T_{74}

2.2 คู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างคู่มือการใช้ เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสอบ ประกอบด้วย

- 2.2.1 ความหมาย
- 2.2.2 ความมุ่งหมาย
- 2.2.3 โครงสร้างของแบบทดสอบ
- 2.2.4 การพัฒนาแบบทดสอบ
- 2.2.5 วิธีดำเนินการสอบ
- 2.2.6 การตรวจให้คะแนน
- 2.2.7 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ
- 2.2.8 เกณฑ์การตัดสิน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยแนวทางในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วยบทย่อ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในประเด็นต่อไปนี้

1. หาคุณภาพเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 213 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 7,899 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 384 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi stage random sampling)

เครื่องมือที่พัฒนา

เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้น

ที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 5 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำผู้วิจัยจากมหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนต่าง ๆ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะเวลา เขต 1 และ 2
2. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะนำเครื่องมือไปทดลองใช้แต่ละครั้ง
3. เตรียมเครื่องมือวัดให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง
4. ชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการสอบและประโยชน์ที่ได้จากการทำแบบทดสอบ อธิบายวิธีการทำแบบทดสอบ พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการสอบ เพื่อให้ได้ผลตามความจริง
5. ดำเนินการสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน
6. นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวัดการปฏิบัติและสร้างเกณฑ์ปกติ

สรุปผล

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบว่าแต่ละข้อคำถามสามารถวัดพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 ทุกข้อ แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ซึ่งคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.94 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีจำนวน 1 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ

1.2.1 จากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.35 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.23 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.02 ถึง 0.45 มีความยากง่าย 0.24 ถึง 0.40 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.38 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.26 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.13 ถึง 0.40 มีความยากง่าย 0.10 ถึง 0.34 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 6 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.32 มีความยากง่าย 0.19 ถึง 0.34 พิจารณาความยากง่าย ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนก ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เนื่องจากข้อสอบส่วนใหญ่มีความยากง่ายค่อนข้างยาก ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงข้อสอบทั้ง 5 ฉบับ ในด้าน เนื้อหา คำศัพท์ คำสั่ง ข้อคำถาม และวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วรวบรวมนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งมีแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 6 ข้อ

1.2.2 จากการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.86 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.52 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 25 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.46 มีความยากง่าย 0.10 ถึง 0.50 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.38 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.42 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 มีความยากง่าย 0.20 ถึง 0.50 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 6 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.34 มีความยากง่าย 0.25 ถึง 0.44 ผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายและอำนาจจำแนกโดยพิจารณาความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป นำไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพ ซึ่งมีแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 3 ข้อ

1.2.3 จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.74 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.54 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 15 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.64 มีความยากง่าย 0.26 ถึง 0.56 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.47 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.54 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 15 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 มีความยากง่าย 0.20 ถึง 0.49 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 3 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.45 มีความยากง่าย 0.46 ถึง 0.62 ข้อสอบทุกข้อมีความยากง่ายและอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ

1.3 ความเชื่อมั่น

1.3.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 สรุปได้ว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นได้ทุกฉบับ

1.3.2 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนการพูด แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.83 แบบทดสอบฉบับที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.81 สรุปได้ว่าเกณฑ์การให้คะแนนการพูดมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ตรวจให้คะแนนได้

2. เกณฑ์ปกติและคู่มือการใช้แบบทดสอบ ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติ โดยนำคะแนนจากการหาคุณภาพแบบทดสอบ มาแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ แล้วปรับขยายคะแนนที่ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด ผลปรากฏดังนี้

2.1 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

2.1.1 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 75 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{22} ถึง T_{75}

2.1.2 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 30 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{32} ถึง T_{82}

2.1.3 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 75 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{45} ถึง T_{74}

2.1.4 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 30 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{30} ถึง T_{82}

2.1.5 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และการเขียนมีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 6 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{34} ถึง T_{74}

2.2 คู่มือการใช้แบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างคู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสอบเพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดของแบบทดสอบ สามารถนำแบบทดสอบไปใช้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามความต้องการ ซึ่งคู่มือการใช้แบบทดสอบ ประกอบด้วย ความหมาย ความมุ่งหมาย โครงสร้างของแบบทดสอบ การพัฒนาแบบทดสอบ วิธีดำเนินการสอบ เกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ และเกณฑ์การตัดสิน

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้ง 5 ฉบับที่สร้างขึ้นเป็นตัวแทนลักษณะพฤติกรรมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสูง สอดคล้องกับธอร์นและเดซ (Innes and Straker. 2003 : 5 ; อ้างอิงมาจาก Thorn and Deizt. 1989.) ซึ่งกล่าวว่าถ้าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น

1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ซึ่งคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.94 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งกล่าวได้ว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างที่เชื่อถือได้ มีจำนวน 1 ข้อ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ได้ทำการปรับปรุงข้อสอบบางข้อ และสร้างเพิ่มใหม่ ทำให้ในการหาคุณภาพมีข้อที่ไม่ผ่านการทดสอบในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 จึงทำให้ไม่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

1.2.1 จากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.35 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.23 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.02 ถึง 0.45 มีความยากง่าย 0.24 ถึง 0.40 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.38 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.26 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.13 ถึง 0.40 มีความยากง่าย 0.10 ถึง 0.34

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 6 ข้อ มีอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.32 มีความยากง่าย 0.19 ถึง 0.34 จะเห็นว่าข้อสอบส่วนใหญ่มีความยากง่าย ค่อนข้างยาก สาเหตุอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านทักษะ สื่อสารภาษาอังกฤษน้อย และไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และ นักเรียนไม่คุ้นเคยกับแบบทดสอบเน้นการปฏิบัติจริงซึ่งยังมีอยู่น้อยโดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงข้อสอบทั้ง 5 ฉบับ ในด้าน เนื้อหา คำศัพท์ คำสั่ง ข้อคำถาม และวิธีการ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วรวบรวมนำไปทดสอบครั้งที่ 2

1.2.2 จากการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.14 ถึง 0.86 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.52 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการ ฟังและการเขียน จำนวน 25 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.46 มีความยากง่าย 0.10 ถึง 0.50 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.38 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.42 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการ เขียน จำนวน 25 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 มีความยากง่าย 0.20 ถึง 0.50 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 6 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.34 มีความยากง่าย 0.25 ถึง 0.44 แบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับมีความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ ที่กำหนด แต่ก็ยังมีความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างยากเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม่แตกต่างจากการ ทดสอบครั้งที่ 1 มากนัก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนครูให้นักเรียนได้ ฝึกปฏิบัติทักษะสื่อสารน้อย ส่วนใหญ่ให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ ไวยากรณ์ จึงทำให้นักเรียนขาด ความมั่นใจในการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงแบบทดสอบในด้านข้อคำถาม คำศัพท์ แล้ว รวบรวมนำไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

1.2.3 จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.74 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.54 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการ ฟังและการเขียน จำนวน 15 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.64 มีความยากง่าย 0.26 ถึง 0.56 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.47 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.54 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการ เขียน จำนวน 15 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 มีความยากง่าย 0.20 ถึง 0.49 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 3 ข้อ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.45 มีความยากง่าย 0.46 ถึง 0.62 จะเห็นว่าข้อสอบส่วนใหญ่มีความยากง่าย ค่อนข้าง

ยาก สาเหตุอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และนักเรียนไม่คุ้นเคยกับแบบทดสอบเน้นการปฏิบัติจริงซึ่งยังมีอยู่น้อยโดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนครูให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะสื่อสารน้อย ส่วนใหญ่ให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ ไวยากรณ์ จึงทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสาร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 : 184) กล่าวไว้ว่า ความยากง่ายของข้อสอบควรอยู่ในเกณฑ์ 0.20 ถึง 0.80 และ สมนึก ภัทธิรณี (2541 : 201) กล่าวไว้ว่า อำนาจจำแนกของข้อสอบควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ความยากง่าย และอำนาจจำแนกเครื่องมือวัดการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่า เครื่องมือที่สร้างขึ้นสามารถวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ได้

1.3 ความเชื่อมั่น

1.3.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 : 209) ซึ่งกล่าวว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่เชื่อมั่นได้ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมั่นมีค่าใกล้เคียงกับการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติในวิชาอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ ของ ประโมกษ์ คุณนิย (2542 : บทคัดย่อ) ซึ่งมีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.54 ถึง 0.79 การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ ของ แทนกานต์ รุสปีกษ์ (2545 : บทคัดย่อ) มีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.755 ถึง 0.856 การพัฒนาแบบทดสอบวัดการปฏิบัติคณิตศาสตร์ ของ สุจิตา เพชรวงษ์ (2545 : บทคัดย่อ) มีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.72 ถึง 0.91 จากความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถยืนยันคุณภาพของเครื่องมือวัดได้ว่าเหมาะสมที่จะนำมาวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2

1.3.2 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนการพูด เป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่บ่งชี้ให้เห็นถึงความสอดคล้องของกรรมการที่ให้คะแนนจำนวน 2 คน หาโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.83 แบบทดสอบฉบับที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.81 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ มีค่าใกล้เคียงกันมาก แสดงว่าเกณฑ์การให้

คะแนนมีความชัดเจน มีความเป็นปรนัย นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมั่นใกล้เคียงกับ แบบทดสอบวัด ภาคนปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ ของ ประโมกษ์ คุณนิย (2542 : บทคัดย่อ) ซึ่งมีความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนอยู่ระหว่าง 0.88 ถึง 0.97 จากความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนการพูด สามารถยืนยันคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนได้

2. เกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนน T ปกติ เพื่อใช้เปรียบเทียบความสามารถใน ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ จากคะแนนดิบของเครื่องมือวัดทั้ง 5 ฉบับ และคะแนน T รวม เพื่อ ใช้เปรียบเทียบความสามารถในทักษะสื่อสาร

3. คู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างคู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับเป็นแนวทางใน การทำเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับใช้ทดสอบกับนักเรียนระดับช่วง ชั้นที่ 2 ในการนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ ควรอ่านคู่มือการใช้แบบทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดของแบบทดสอบ วิธีดำเนินการสอน ซึ่งจะช่วยให้การนำเครื่องมือ วัดไปใช้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะสื่อสาร ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2 การใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้คุมสอบควรศึกษาคู่มือการใช้แบบทดสอบให้ เข้าใจ และอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบให้ผู้สอบเข้าใจตรงกันเพื่อให้ความเที่ยงตรงสูงและ ป้องกันความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการดำเนินการสอบ

1.3 ในการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ผู้สอนควรใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะสื่อสารเป็นสำคัญ

1.4 จากผลการหาความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนมีค่าค่อนข้างสูง การนำเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ไปใช้ผู้วัดประเมินควรมีความรู้หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชานั้นมาก่อนจึงจะทำให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพ

1.5 การนำเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสาร ไปใช้ กับกลุ่มใหญ่ ควรจะเพิ่มผู้วัดประเมินให้มีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน เพื่อให้การวัดประเมินนั้นมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำแนวคิดในการวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษา เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับการศึกษาครั้งนี้

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงทดลองในวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการสื่อสารแล้วประเมินผลตามสภาพจริง

2.3 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนกับวิธีการวัดการปฏิบัติที่กำลังดำเนินการอยู่ว่ามีปัญหา อุปสรรค และความต้องการของครูผู้ทำการวัดประเมินว่ามีสภาพอย่างไร และต้องการแก้ไขอย่างไร เพื่อให้การวัดการปฏิบัติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกศินี จุฑาวิจิตร. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2542.
- โกวิท ประมวลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการบริหารงบประมาณแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- . หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2543.
- . แผนเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาและการลงทุนทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนานโยบายการเงินเพื่อการปฏิรูปการศึกษา สกศ., 2544.
- . รายงานการวิจัย : รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ สกศ., 2544.
- จินดา เกรือหงส์. การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติวิชานาฏศิลป์ไทย สาขาละครระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2544. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพ้ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร, 2520.
- ชูเกียรติ จารัตน์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์. "การวัดภาคปฏิบัติ," วารสารมิตรครู. 12 : 16 - 19 ; มิถุนายน 2529.
- ทิพย์วรรณ ชงภักดิ์. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์วลัย มาแสง. การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์อักษร, 2527.
- แทนกานต์ รุปลักษ์. การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติคอมพิวเตอร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มวิชาการบัญชี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545. ถ่ายเอกสาร.

ชงชัย ชิวปรีชา, ณรงค์ศิลป์ รูปพนม และปรีชา เดชศรี. "การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์," ใน เอกสารการสอนวิทยาศาสตร์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2526.

ธีระพล อรุณะกสิกรและคนอื่นๆ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : วิทยุชน, 2543.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. การสื่อสาร - วรรณคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์เน้นการเจาะจงกลุ่มและมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : รั้วเขียว, 2542.

นุชานา เหลืองอังกูร. "การเขียนข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ," วารสารการวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. 4 : 10 - 15 ; กรกฎาคม, 2536.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2532.

บุญช่วย จงมม. การสร้างเครื่องมือวัดผลสภาพจริง เรื่อง พืช กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542. ถ่ายเอกสาร.

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธ์. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

ประโมกษ์ คุณนิย์. การสร้างแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาวาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542. ถ่ายเอกสาร.

เพียน ไชยสร. "การวัดผลงานภาคปฏิบัติ," วารสารการวัดผลการศึกษา. 23 : 37 - 60 ; กันยายน - ธันวาคม 2529.

พรรณพิศ ภาณุภาส. สมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้เกณฑ์ระดับภาษา Waystage. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538. ถ่ายเอกสาร.

พรศรี ศรีอัญญาพรและยุวดี วัฒนานนท์. สถิติและการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2529.

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ. ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์, ลัดดา ภูเกียรติ และสุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม. นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- เพียงเพ็ญ ณ.พัทลุง. การประเมินความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพัทลุง ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- แพรวพร สุวพงษ์. การพัฒนาแบบวัดภาคปฏิบัติวิชาช่างร้อยมาลัย (ช.0159) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2539.
- ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์การพิมพ์, 2538.
- รัฐจวน คำจรพิทักษ์. จิตวิทยาการสื่อสารในชั้นเรียน. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2538.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- . เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- ละเอียด จุฑานันท์. แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2541.
- วาสนา โกวิทยา. การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- วิชากร, กรม. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- . คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2539.
- . คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2539.
- . คู่มือประเมินผลการเรียนรู้จากกรณีปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.
- . หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ใน หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2539.

- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. “การประยุกต์ใช้การวัดและประเมินผลความสามารถจริงในสภาพการ
เรียนการสอน,” การวัดผลการศึกษา. 17(1) : 32-41 ; มกราคม-เมษายน 2539.
- สมศักดิ์ ลีนธวัชเศรษฐ์. "การสร้างแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน", การวิจัยทางการศึกษา. 3(6) : 24
- 42 ; มกราคม - เมษายน 2530.
- สุจิตรา จรจิตร. ทักษะสื่อสาร. สงขลา : ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์หาดใหญ่, 2544.
- สุจิตรา เพชรวงษ์. การพัฒนาแบบทดสอบวัดการปฏิบัติวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545.
- สุนันท์ สลโกสม. ใน "การทดสอบภาคปฏิบัติ," เอกสารประกอบการอบรมปฏิบัติการเพื่อการพัฒนา
พัฒนาคุณภาพการวัดผลประเมินผลรายวิชาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น. กรุงเทพฯ : หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์. "การวัดผลการเรียนภาคปฏิบัติ", สารพัฒนาหลักสูตร. 11 : 10 - 19 ; ตุลาคม -
พฤศจิกายน, 2534.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.
- เสนอ ภริมจิตรฟอง. การประเมินผลภาคปฏิบัติ. ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา อุบลราชธานี
: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2542.
- เสริม ทศศรี. "การสร้างเกณฑ์ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด," ใน เอกสารประกอบการสัมมนา
การวิจัยทางการวัดและประเมินทางการศึกษา. 5 กุมภาพันธ์ 2545.
- อุทุมพร จามรมาน. การตีค่าความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (Authentic
Performance and Portfolio Assessment of Learners for Educational Reform)
กรุงเทพฯ : หจก. ฟินนี่พับบลิชซิง, 2540.
- Innes , Ev and Leon Straker. Validity of Work Related Assessment. n.p. n.d Retrieved
June 18, 2003 from [http://www home. Earth. link. net](http://www.home.Earth.link.net).
- Stevens, P.D. 'Communicative language teaching : An Assessment,' Problems and principles
in English teaching. p p London : Pergamon Press, 1980.
- Stivick, W.E. Teaching and Learning Language. London : Cambridge University Press,
1982.
- Schramm, Wilbur and Donald. F. Robert.. The Process and Effects of Mass
Communication. Urbana : University of Illinois Press, 1974.

Weir, C.J. Understanding and developing language tests. London : Prentice Hall International, 1993.

Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. 3rd ed. New York : Harper and Row, 1973.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

อาจารย์พรทิพย์ บดีพงษ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ดร.สุพรรณริกา วัฒนุณณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
อาจารย์สารภี ราษฎร์รินทร์	โรงเรียนวัดบางสวรรค์ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
อาจารย์สุพรรณมา แสงสว่าง	โรงเรียนบันนังสตาอินทรจักร มิตรภาพที่ 200 ที่ระลึก ส.ร.อ. อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา
นายถวิล หนูสง	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 8 ว อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตาราง 34 ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1
เน้นทักษะการฟังและการพูด

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC
	1	2	3	4	5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	0	1	1	0.80
4	1	1	1	0	1	0.80
5	1	1	1	1	1	1.00

ตาราง 35 ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2
เน้นทักษะการฟังและการอ่าน

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC
	1	2	3	4	5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	1	1	1	1.00
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	1	1	1	1	1.00
9	1	1	1	1	1	1.00
10	1	1	1	1	1	1.00
11	1	1	1	1	1	1.00
12	1	1	1	1	1	1.00
13	1	1	1	1	1	1.00
14	1	1	1	1	1	1.00
15	1	0	1	1	1	0.80
16	1	1	1	1	1	1.00
17	1	0	1	1	1	0.80
18	1	1	1	1	1	1.00
19	1	1	1	1	1	1.00
20	1	1	1	1	1	1.00
21	1	1	1	1	1	1.00
22	1	1	1	1	1	1.00
23	1	1	1	1	1	1.00
24	1	1	1	1	1	1.00
25	1	1	1	0	1	0.80

ตาราง 36 ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3
เน้นทักษะการอ่านและการพูด

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC
	1	2	3	4	5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00

ตาราง 37 ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 4
เน้นทักษะการอ่านและการเขียน

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC
	1	2	3	4	5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	0	1	1	1	0.80
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	1	1	1	1.00
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	1	1	1	1	1.00
9	1	1	1	1	1	1.00
10	1	1	1	1	1	1.00
11	1	1	1	1	1	1.00
12	1	1	1	1	1	1.00
13	1	0	1	1	1	0.80
14	1	1	1	1	1	1.00
15	1	1	1	1	1	1.00
16	1	1	1	1	1	1.00
17	1	1	1	1	1	1.00
18	1	1	1	1	1	1.00
19	1	1	1	1	1	1.00
20	1	1	1	1	1	1.00
21	1	1	1	1	1	1.00
22	1	1	1	1	1	1.00
23	1	1	1	1	1	1.00
24	1	1	1	1	1	1.00
25	1	1	1	1	1	1.00

ตาราง 38 ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 5
เน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					IOC
	1	2	3	4	5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	1	1	1	1.00

ภาคผนวก ค

คู่มือการใช้เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

คู่มือการใช้
เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ความหมาย

ทักษะสื่อสาร หมายถึง ทักษะที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลอย่างน้อยสองคนขึ้นไป โดยใช้สื่อในการถ่ายทอดข้อมูล ซึ่งทักษะสื่อสารในที่นี้หมายถึง ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

1. ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรับฟังคำพูดหรือเรื่องราวแล้วสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ได้ยิน
2. ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสื่อความหมายด้วยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ
3. ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน
4. ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการถ่ายทอดความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยการเขียนที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ

ความมุ่งหมาย

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 สร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบความสามารถของนักเรียนด้านทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนว่ามีความสามารถระดับใด เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ

โครงสร้างของแบบทดสอบ

โครงสร้างของแบบทดสอบ ประกอบด้วยแบบทดสอบจำนวน 5 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 3 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบ 15 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 3 ข้อ รวมเป็นแบบทดสอบ 15 ข้อ

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะของการบูรณาการ โดยใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน จำนวน 3 ข้อ

การพัฒนาเครื่องมือ

ในการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้ง 5 ฉบับ ได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือและปรับปรุงดังนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบว่าแต่ละข้อคำถามสามารถวัดพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 ทุกข้อ

1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ซึ่งคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.94 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีจำนวน 1 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ

1.2.1 จากการทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ทั้ง 2 เขต จำนวน 198 คน พบว่าเครื่องมือวัดการ

ปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.35 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.23 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.02 ถึง 0.45 มีค่าความยากง่าย 0.24 ถึง 0.40 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.38 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.26 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.13 ถึง 0.40 มีค่าความยากง่าย 0.10 ถึง 0.34 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และการเขียน จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.32 มีค่าความยากง่าย 0.19 ถึง 0.34 พิจารณาค่าความยากง่าย ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผู้วิจัยทำการปรับปรุงข้อสอบทั้ง 5 ฉบับ ในด้าน เนื้อหา คำศัพท์ คำสั่ง ข้อคำถาม และวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วรวบรวมนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งมีแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 6 ข้อ

1.2.2 จากการทดสอบครั้งที่ 2 ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระลา ทั้ง 2 เขต จำนวน 196 คน พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.86 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.52 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 25 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.46 มีค่าความยากง่าย 0.10 ถึง 0.50 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.38 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.42 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 มีค่าความยากง่าย 0.20 ถึง 0.50 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.34 มีค่าความยากง่าย 0.25 ถึง 0.44 ผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยพิจารณาค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป นำไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพ ซึ่งมีแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 3 จำนวน 5 ข้อ ฉบับที่ 4 จำนวน 15 ข้อ ฉบับที่ 5 จำนวน 3 ข้อ

1.2.3 จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระลา ทั้ง 2 เขต จำนวน 384 คน พบว่าเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด จำนวน 5

ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.74 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.54 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน จำนวน 15 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.64 มีค่าความยากง่าย 0.26 ถึง 0.56 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด จำนวน 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.47 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.54 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.51 มีค่าความยากง่าย 0.20 ถึง 0.49 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียน จำนวน 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.45 มีค่าความยากง่าย 0.46 ถึง 0.62 ข้อสอบมีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ

1.3 ความเชื่อมั่น

1.3.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นได้ทุกฉบับ

1.3.2 ความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนการพูด แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.83 แบบทดสอบฉบับที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.81 เกณฑ์การให้คะแนนการพูดมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ตรวจให้คะแนนได้

2. เกณฑ์ปกติและคู่มือการใช้แบบทดสอบ ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติ โดยนำคะแนนจากการหาคุณภาพแบบทดสอบ มาแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ แล้วปรับขยายคะแนนที่ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด ผลปรากฏดังนี้

2.1 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

2.1.1 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 75 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{22} ถึง T_{75}

2.1.2 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 30 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{32} ถึง T_{82}

2.1.3 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 75 คะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T_{45} ถึง T_{74}

2.1.4 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีคะแนนคิดตั้งแต่ 0 ถึง 30 คะแนน T ปกติอยู่ระหว่าง T_{30} ถึง T_{82}

2.1.5 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และการเขียนมีคะแนนคิดตั้งแต่ 0 ถึง 6 คะแนน T ปกติอยู่ระหว่าง T_{34} ถึง T_{74}

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติขณะสอบ และเมื่อสอบเสร็จ มีลำดับขั้นดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

1.1 กำหนดวัน เวลา สถานที่สอบ ล่วงหน้าและแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ

1.2 เตรียมห้องสอบให้เรียบร้อยและมีผู้ดำเนินการสอบ 2 คน

1.3 ผู้ดำเนินการสอบเตรียมวัสดุที่ใช้ในการสอบ คือ แบบทดสอบ โดยให้มากกว่าผู้เข้าสอบประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์

1.4 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงแบบทดสอบล่วงหน้า เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างถูกต้อง

2. วิธีดำเนินการสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 พูดยืนยันให้ผู้สอบมีความกระตือรือร้นที่จะสอบอย่างเต็มความสามารถ

2.2 การให้คำชี้แจงรายละเอียดของคำชี้แจงจะปรากฏอยู่บนแผ่นหน้าของแบบทดสอบ ผู้ดำเนินการสอบจะต้องชี้แจงตามรายละเอียดที่ปรากฏเท่านั้น โดยอธิบายวิธีการตอบแบบทดสอบให้ผู้เข้าสอบเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งทุกคนและอย่าให้ผู้สอบทำแบบทดสอบก่อนเวลาควรลงมือทำพร้อมกันแล้วเริ่มจับเวลาตั้งแต่ผู้ดำเนินการสอบอนุญาตให้ลงมือทำข้อสอบ

2.3 การเตือนเวลาใช้เตือนเวลา 2 ครั้งเท่านั้น คือ เมื่อหมดเวลาครั้งแรกและเหลือเวลาอีก 5 นาที

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา ควรปฏิบัติดังนี้

3.1 สั่งให้ผู้สอบวางปากกา หยุดทำทันทีแล้วเก็บแบบทดสอบ

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบแล้ว ก่อนจะให้ผู้สอบออกจากห้อง ผู้ดำเนินการสอบกล่าวชมเชยผู้สอบที่ตั้งใจสอบเป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเป็นการสร้างเจตคติที่ดีในการสอบ

วิธีดำเนินการสังเกต

การใช้วิธีการสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติการพูดควรปฏิบัติดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนการสังเกต

ผู้สังเกตจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจข้อปฏิบัติและเกณฑ์การให้คะแนนให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อจะได้ให้คะแนนถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ผู้สังเกตต้องเตรียมแบบบันทึกการให้คะแนนให้พร้อมสำหรับการให้คะแนนนักเรียนแต่ละคน

2. วิธีการสังเกต

2.1 การสังเกต ควรสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคล

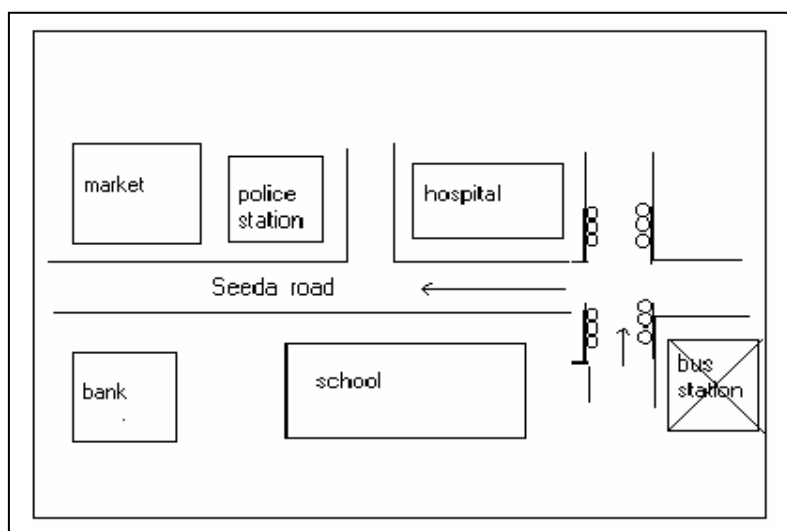
2.2 เมื่อสังเกตนักเรียนอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วให้ทำเครื่องหมายลงบนแบบสังเกต

การตรวจให้คะแนน

คู่มือเฉลยและการให้คะแนน

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

ข้อที่ 1

การให้คะแนนการฟัง

- ทำเครื่องหมาย × ที่คำว่า bus station

คะแนน 1 คะแนน

- ทำเครื่องหมาย ← บนถนนชื่อ Seeda road   คะแนน 1 คะแนน
- เขียนคำว่า market ลงในแผนที่   คะแนน 1 คะแนน

ข้อที่ 2 การให้คะแนนการฟัง

- .....1..... a blackboard   คะแนน 1 คะแนน
- .....3..... a bin and the brooms   คะแนน 1 คะแนน
- .....2..... Student's desks   คะแนน 1 คะแนน

ข้อที่ 3

- ① .....Cut.....   คะแนน 1 คะแนน
- ② .....Turn....   คะแนน 1 คะแนน
- ③ .....over.....   คะแนน 1 คะแนน

ข้อที่ 4

- ① .....speaking.....   คะแนน 1 คะแนน
- ② .....ears....   คะแนน 1 คะแนน
- ③ .....walking.....   คะแนน 1 คะแนน

ข้อที่ 5

- .....X.....   คะแนน 1 คะแนน
- .....✓.....   คะแนน 1 คะแนน
- .....X.....   คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดแบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

- 1) ความเหมาะสม
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
- 3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์
- 4) ความคล่องแคล่ว

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดได้

1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้บ้างเล็กน้อย

2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ในขณะนั้นได้ดีพอสมควร

3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ และบริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยไม่มีข้อผิดพลาดในการพูดเลย

2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์

0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูดสนทนากับผู้อื่นได้

1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ หรือพูดคำเดิม ๆ ซ้ำไปซ้ำมา

2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำกวม อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้

3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อมบ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุกโครงสร้างไวยากรณ์ ไม่สามารถที่จะเอาคำศัพท์มาผูกโยงเป็นวลีหรือประโยคได้

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยคและมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อย ๆ ทำให้การพูดเชื่อมโยงประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลยหรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลังเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้น ๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยงประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใด ๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน

เกณฑ์การให้คะแนน

- 0 ไม่ตอบหรือตอบผิด
- 1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 ประเด็นถูกต้อง สะกดถูกต้อง และไวยากรณ์ถูกต้อง

แนวคำตอบ

สถานการณ์ที่ 1

- ข้อที่ 1 No, she is'n. หรือ No, she is not.
- ข้อที่ 2 Manee has two cats. หรือ She has two cats.
- ข้อที่ 3 Ja is black.

สถานการณ์ที่ 2

- ข้อที่ 4 I can find birds in the tree.
- ข้อที่ 5 The bird is small but the hen is big. หรือ Birds can fly but the hen can not
- ข้อที่ 6 Yes they can.

สถานการณ์ที่ 3

- ข้อที่ 7 Kah is at the KFC restaurant.
- ข้อที่ 8 A box of chicken and french fried.
- ข้อที่ 9 No, she doesn't.

สถานการณ์ที่ 4

- ข้อที่ 10 A sport camp is held in Yala. หรือ Yala.
- ข้อที่ 11 For children.
- ข้อที่ 12 No, it isn't.

สถานการณ์ที่ 5

- ข้อที่ 13 Hot season.
- ข้อที่ 14 Go to the beach.
- ข้อที่ 15 Because the weather is very hot.

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด

ข้อที่ 1	เรียงลำดับดังนี้	3 4 1	คะแนน 3	คะแนน
ข้อที่ 2		1 ✓ 2 × 3 ✓	คะแนน 3	คะแนน
ข้อที่ 3		1 × 2 × 3 ✓	คะแนน 3	คะแนน
ข้อที่ 4	เรียงลำดับดังนี้	2 1 3	คะแนน 3	คะแนน
ข้อที่ 5		1 cool 2 hot 3 wet	คะแนน 3	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดแบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

- 1) ความเหมาะสม
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
- 3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์
- 4) ความคล่องแคล่ว

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดได้

1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้บ้าง

เล็กน้อย

2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ในขณะนั้นได้

ดีพอสมควร

3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ และ

บริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยไม่มีข้อผิดพลาดในการพูดเลย

- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์

0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูดสนทนากับผู้อื่นได้

1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ หรือพูดคำ

เดิม ๆ ซ้ำไปซ้ำมา

2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำกวม อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้

3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อม

บ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุกโครงสร้างไวยากรณ์ ไม่สามารถที่จะเอาคำศัพท์มาผูกโยงเป็นวลีหรือประโยคได้

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยคและมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อย ๆ ทำให้การผูกเชื่อมโยงประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลยหรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลังเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้น ๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยงประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใด ๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน

เกณฑ์การให้คะแนน

- 0 ไม่ตอบหรือตอบผิด
- 1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 ประเด็นถูกต้อง สะกดถูกต้อง และไวยากรณ์ถูกต้อง

แนวคำตอบ

สถานการณ์ที่ 1

- ข้อที่ 1 Punnipa.
- ข้อที่ 2 She invited Nunta to go to her birthday party.
- ข้อที่ 3 Ten.

สถานการณ์ที่ 2

- ข้อที่ 4 No, it isn't.
- ข้อที่ 5 No, there aren't.
- ข้อที่ 6 Yes, it is.

สถานการณ์ที่ 3

- ข้อที่ 7 Now until June 30.
- ข้อที่ 8 Yes, it does.
- ข้อที่ 9 A fried chicken and salad.

สถานการณ์ที่ 4

- ข้อที่ 10 Today is Monday.
- ข้อที่ 11 Because it is warm inside the building.
- ข้อที่ 12 Yes, he does.

สถานการณ์ที่ 5

- ข้อที่ 13 turn left
- ข้อที่ 14 no smoking
- ข้อที่ 15 toilet

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน

เรียงลำดับได้ดังนี้ 2 1 3 4 5 6

เติมคำในช่องว่าง 1 in 2 number 3 speak 4 receiver 5 Take out

การเขียน

ข้อ 1 Put the phonecard in the slot

ข้อ 2 Pick up the **receiver**.

ข้อ 3 Speak when somebody answers.

เกณฑ์การให้คะแนน

0 ไม่ตอบหรือตอบผิด

1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้

2 ประเด็นถูกต้อง สะกดถูกต้อง และไวยากรณ์ถูกต้อง

เกณฑ์ปกติของเครื่องมือ

คะแนนเกณฑ์ปกติของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดยะลา จำนวน 384 คน เกณฑ์ปกตินี้เป็นคะแนนมาตรฐานในรูปคะแนน T ปกติ (normalized T - score)

ตาราง 39 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
65	78*	43	57	21	36
64	77*	42	56	20	35
63	76*	41	55	19	34
62	75	40	54	18	33
61	74*	39	53	17	32
60	73*	38	52	16	31
59	72*	37	51	15	30
58	72	36	50	14	29
57	71	35	49	13	28*
56	70	34	48	12	27
55	69	33	48	11	26*
54	68	32	47	10	25
53	67	31	46	9	24*
52	66	30	45	8	24
51	65	29	44	7	23*
50	64	28	43	6	22
49	63	27	42	5	21*
48	62	26	41	4	20*
47	61	25	40	3	19*
46	60	24	39	2	18*
45	59	23	38	1	17*
44	58	22	37	0	16*

เกณฑ์การตัดสิน

การคิดคะแนนผลการสอบ เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว จะประเมินว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในระดับใดของกลุ่ม ให้ตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T_{65} ขึ้นไป แปลว่า มีความสามารถในด้านทักษะการฟังและการพูดในระดับสูงมาก

ตั้งแต่ $T_{55} - T_{65}$ แปลว่า มีความสามารถในด้านทักษะการฟังและการพูดในระดับสูง

ตั้งแต่ $T_{45} - T_{55}$ แปลว่า มีความสามารถในด้านทักษะการฟังและการพูดในระดับปานกลาง

ตั้งแต่ $T_{35} - T_{45}$ แปลว่า มีความสามารถในด้านทักษะการฟังและการพูดในระดับต่ำ

ตั้งแต่ T_{35} ลงมา แปลว่า มีความสามารถในด้านทักษะการฟังและการพูดในระดับต่ำมาก

ถ้าผู้ที่ได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ ตั้งแต่ T_{65} , T_{55} , T_{45} และ T_{35} ให้เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่มถัดไป

ตาราง 40 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
25	88*	16	64	7	40
24	85*	15	61*	6	37
23	82	14	58	5	34
22	80*	13	56	4	32
21	77*	12	53	3	29*
20	74*	11	50	2	26*
19	72*	10	48	1	24*
18	69*	9	45	0	21*
17	66*	8	42		

เกณฑ์การตัดสิน

การคิดคะแนนผลการสอบ เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว จะประเมินว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถด้านทักษะการฟังและการเขียนอังกฤษในระดับใดของกลุ่ม ให้ตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T_{65} ขึ้นไป แปลว่า มีความสามารถในทักษะการฟังและการเขียนในระดับสูงมาก

ตั้งแต่ $T_{55} - T_{65}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะการฟังและการเขียนในระดับสูง

ตั้งแต่ $T_{45} - T_{55}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะการฟังและการเขียนในระดับปานกลาง

ตั้งแต่ $T_{35} - T_{45}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะการฟังและการเขียนในระดับต่ำ

ตั้งแต่ T_{35} ลงมา แปลว่า มีความสามารถในทักษะการฟังและการเขียนในระดับต่ำมาก

ถ้าผู้ที่ได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ ตั้งแต่ T_{65} , T_{55} , T_{45} และ T_{35} ให้เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่มถัดไป

ตาราง 41 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
70	75*	46	65	22	54
69	75*	45	64	21	53
68	74*	44	64*	20	53
67	74	43	63*	19	52
66	74*	42	63*	18	52
65	73*	41	62*	17	52
64	73*	40	62	16	51
63	72*	39	61*	15	51
62	72*	38	61*	14	50*
61	71*	37	61*	13	50*
60	71*	36	60	12	49
59	70	35	60*	11	49*
58	70*	34	60	10	48
57	70*	33	59	9	48*
56	69*	32	58	8	47
55	69*	31	58*	7	47*
54	68	30	57	6	47*
53	68*	29	57	5	46
52	67*	28	56*	4	46
51	67	27	56	3	45
50	66*	26	56	2	45*
49	66*	25	55	1	44*
48	65*	24	55*	0	44*
47	65*	23	54		

เกณฑ์การตัดสิน

การคิดคะแนนผลการสอบ เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว จะประเมินว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถด้านทักษะการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษในระดับใดของกลุ่ม ให้ตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T_{73} ขึ้นไป แปลว่า มีความสามารถในทักษะการอ่านและการพูดในระดับสูงมาก

ตั้งแต่ $T_{67} - T_{72}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะการอ่านและการพูดในระดับสูง

ตั้งแต่ $T_{61} - T_{66}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะการอ่านและการพูดในระดับปานกลาง

ตั้งแต่ $T_{55} - T_{60}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะการอ่านและการพูดในระดับต่ำ

ตั้งแต่ T_{54} ลงมา แปลว่า มีความสามารถในทักษะการอ่านและการพูดในระดับต่ำมาก

ตาราง 42 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
30	95*	20	73	10	51
29	92*	19	71*	9	48
28	91*	18	68	8	46
27	88*	17	66	7	44
26	86*	16	64	6	41
25	84*	15	62	5	39
24	82	14	59	4	37
23	79*	13	57	3	35
22	77*	12	55	2	32
21	75*	11	53	1	30
				0	28*

เกณฑ์การตัดสิน

การคิดคะแนนผลการสอบ เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว จะประเมินว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถด้านทักษะอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับใดของกลุ่ม ให้ตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T_{65} ขึ้นไป แปลว่า มีความสามารถในทักษะอ่านและการเขียนในระดับสูงมาก
 ตั้งแต่ $T_{55} - T_{65}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะอ่านและการเขียนในระดับสูง
 ตั้งแต่ $T_{45} - T_{55}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะอ่านและการเขียนในระดับปานกลาง
 ตั้งแต่ $T_{35} - T_{45}$ แปลว่า มีความสามารถในทักษะอ่านและการเขียนในระดับต่ำ
 ตั้งแต่ T_{35} ลงมา แปลว่า มีความสามารถในทักษะอ่านและการเขียนในระดับต่ำมาก
 ถ้าผู้ที่ได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ ตั้งแต่ T_{65} , T_{55} , T_{45} และ T_{35} ให้เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่มถัดไป

ตาราง 43 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
6	74	4	61	2	47
5	68	3	54	1	41
				0	34

เกณฑ์การตัดสิน

การคิดคะแนนผลการสอบ เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว จะประเมินว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับใดของกลุ่ม ให้ตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T_{65} ขึ้นไป แปลว่า มีความสามารถในการสื่อสารในระดับสูงมาก
 ตั้งแต่ $T_{55} - T_{65}$ แปลว่า มีความสามารถในการสื่อสารในระดับสูง
 ตั้งแต่ $T_{45} - T_{55}$ แปลว่า มีความสามารถในการสื่อสารในระดับปานกลาง
 ตั้งแต่ $T_{35} - T_{45}$ แปลว่า มีความสามารถในการสื่อสารในระดับต่ำ
 ตั้งแต่ T_{35} ลงมา แปลว่า มีความสามารถในการสื่อสารในระดับต่ำมาก
 ถ้าผู้ที่ได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ ตั้งแต่ T_{65} , T_{55} , T_{45} และ T_{35} ให้เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่มถัดไป

เกณฑ์ปกติของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

เกณฑ์ปกตินี้เป็นเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (local norms) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 384 คน เกณฑ์ปกตินี้สร้างในรูปคะแนน T ปกติ (normalized T - score)

การวัดการปฏิบัติตามสภาพจริง (authentic performance assessment) วิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวัดจำนวน 5 ฉบับ จึงใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรวม โดยนำคะแนนดิบที่ได้แต่ละฉบับเปลี่ยนเป็นคะแนน T ปกติ โดยให้นำน้ำหนักคะแนนแต่ละฉบับแตกต่างกันดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการพูด ให้นำน้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 1 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการเขียน ให้นำน้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 1 ฉบับที่ 3 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการพูด ให้นำน้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 1 ฉบับที่ 4 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน ให้นำน้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 1 ฉบับที่ 5 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้นำน้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 2 นำคะแนน T ปกติที่ได้ทั้ง 5 ฉบับ มารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนเต็มของน้ำหนักความสำคัญ เท่ากับ 6 นำคะแนน T ปกติเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน สามารถประเมินได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับใด ให้ตัดสินใจตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ วิธีการประเมินผลการเรียนรวม เช่น นักเรียนคนที่ 1 ได้คะแนนดิบจากแบบทดสอบฉบับที่ 1 เท่ากับ 27 คะแนน นำไปเปรียบเทียบกับคะแนน T ปกติ ได้เท่ากับ 42 แล้วคูณด้วยน้ำหนัก 1 ได้คะแนน T ปกติ เท่ากับ 42 คะแนนดิบจากแบบทดสอบฉบับที่ 2 เท่ากับ 10 คะแนน นำไปเปรียบเทียบกับคะแนน T ปกติ ได้เท่ากับ 48 แล้วคูณด้วยน้ำหนัก 1 ได้คะแนน T ปกติ เท่ากับ 48 คะแนนดิบจากแบบทดสอบฉบับที่ 3 เท่ากับ 8 คะแนน นำไปเปรียบเทียบกับคะแนน T ปกติ ได้เท่ากับ 47 แล้วคูณด้วยน้ำหนัก 1 ได้คะแนน T ปกติ เท่ากับ 47 คะแนนดิบจากแบบทดสอบฉบับที่ 4 เท่ากับ 11 คะแนน นำไปเปรียบเทียบกับคะแนน T ปกติ ได้เท่ากับ 53 แล้วคูณด้วยน้ำหนัก 1 ได้คะแนน T ปกติ เท่ากับ 53 คะแนนดิบจากแบบทดสอบฉบับที่ 5 เท่ากับ 2 คะแนน นำไปเปรียบเทียบกับคะแนน T ปกติ ได้เท่ากับ 47 แล้วคูณด้วยน้ำหนัก 2 ได้คะแนน T ปกติ เท่ากับ 94 แล้วนำผลรวมของคะแนน T ปกติที่ได้ทั้ง 5 ฉบับ มารวมกัน หารด้วยจำนวนเต็มของน้ำหนัก เท่ากับ 10 ได้คะแนน T ปกติเฉลี่ยเท่ากับ 47 แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน สามารถประเมินได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 44 เกณฑ์ปกติของเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 1	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 2	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 3	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 4	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 5	คะแนน T ปกติ รวม
78*	88*	75*	95*	74	77
77*	85*	75*	92*	68	74
76*	82	74*	91*	61	72
75	80*	74	88*	54	71
74*	77*	74*	86*	47	70
73*	74*	73*	84*	41	68
72*	72*	73*	82	34	66
72	69*	72*	79*		65
71	66*	72*	77*		62
70	64	71*	75*		61
69	61*	71*	73		60
68	58	70	71*		59
67	56	70*	68		57
66	53	70*	66		56
65	50	69*	64		55
64	48	69*	62		53
63	45	68	59		52
62	42	68*	57		51
61	40	67*	55		50
60	37	67	53		49
59	34	66*	51		48
58	32	66*	48		47
57	29*	65*	46		46
56	26*	65*	44		44

ตาราง 44 (ต่อ)

คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 1	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 2	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 3	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 4	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 5	คะแนน T ปกติ รวม
55	24*	65	41		43
54	21*	64	39		42
53		64*	37		41
52		63*	35		40
51		63*	32		39
50		62*	30		36
49		62	28*		35
48		61*			34
48		61*			33
47		61*			
46		60			
45		60*			
44		60			
43		59			
42		58			
41		58*			
40		57			
39		57			
38		56*			
37		56			
36		56			
35		55			
34		55*			
33		54			

ตาราง 44 (ต่อ)

คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 1	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 2	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 3	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 4	คะแนน T ปกติ ฉบับที่ 5	คะแนน T ปกติ รวม
32		54			
31		53			
30		53			
29		52			
28*		52			
27		52			
26*		51			
25		51			
24*		50*			
24		50*			
23*		49			
22		49*			
21*		48			
20*		48*			
19*		47			
18*		47*			
17*		47*			
16*		46			
		46			
		45			
		45*			
		44*			
		44*			

จากตาราง 44 เกณฑ์ปกติของเครื่องมือวัดการปฏิบัติการสื่อสารภาษาอังกฤษ จากการนำคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 มาเทียบคะแนน T ปกติแล้วให้นำน้ำหนักคะแนน T ปกติ จากแบบทดสอบวัดการปฏิบัติฉบับที่ 1 เท่ากับ 1 ฉบับที่ 2 เท่ากับ 1 ฉบับที่ 3 เท่ากับ 1 ฉบับที่ 4 เท่ากับ 1 และฉบับที่ 5 เท่ากับ 2 นำคะแนน T ปกติ ทั้ง 5 แบบ มารวมกัน แล้วหารด้วย 6 ผลปรากฏคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{33} ถึง T_{77}

การประเมินความสามารถของผู้เรียนทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถประเมินโดยการนำคะแนนดิบไปเทียบหาคะแนน T ปกติ ของเครื่องมือแต่ละฉบับแล้วนำคะแนน T ปกติ มาให้น้ำหนักคะแนน เท่ากับ 1 : 1 : 1 : 1 : 2 แล้วนำคะแนน T ปกติ ที่ได้มารวมกันหารด้วยน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 6 แล้วคิดคะแนนผลการประเมินเมื่อสามารถประเมินได้ว่านักเรียนได้คะแนน T ปกติ เท่าใด แล้วจะประเมินว่านักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด ให้ตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T_{65} ขึ้นไป	แปลว่า	มีความสามารถในการสื่อสารในระดับสูงมาก
ตั้งแต่ $T_{55} - T_{65}$	แปลว่า	มีความสามารถในการสื่อสารในระดับสูง
ตั้งแต่ $T_{45} - T_{55}$	แปลว่า	มีความสามารถในการสื่อสารในระดับปานกลาง
ตั้งแต่ $T_{35} - T_{45}$	แปลว่า	มีความสามารถในการสื่อสารในระดับต่ำ
ตั้งแต่ T_{35} ลงมา	แปลว่า	มีความสามารถในการสื่อสารในระดับต่ำมาก

ถ้าผู้ที่ได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ ตั้งแต่ T_{65} , T_{55} , T_{45} และ T_{35} ให้เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่มถัดไป

ภาคผนวก ง

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการพูด : สำหรับครู

คุณลักษณะที่จะวัด

- วัดความสามารถของนักเรียนในการรับฟังคำพูดหรือเรื่องราวแล้วสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ได้ยิน
- วัดความสามารถของนักเรียนในการสื่อความหมายด้วยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์และสามารถทำให้อื่นเข้าใจ

ลักษณะของแบบทดสอบ

กำหนดเรื่องให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำแนะนำในแต่ละสถานการณ์ แล้วให้นักเรียนสนทนาโต้ตอบหรือเล่าเรื่องที่ฟัง

คำชี้แจง

1. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ เพื่อให้นักเรียนรวบรวมความคิดและข้อมูลในเบื้องต้น
2. ให้นักเรียนฟังข้อความอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำแนะนำในแต่ละสถานการณ์ โดยให้เวลานักเรียนข้อละ 5 นาที
3. ให้นักเรียนฟังข้อความอีก 1 ครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งที่บันทึกไว้
4. ให้นักเรียนสนทนาโต้ตอบหรือเล่าเรื่องที่ได้อ่าน

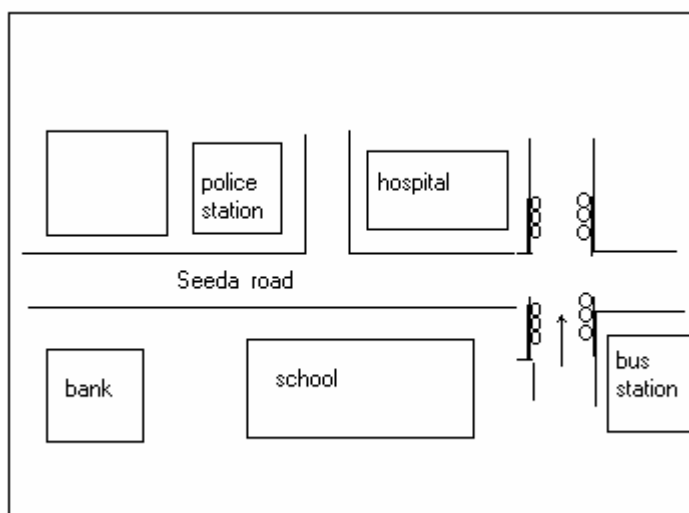
ข้อ 1

สถานการณ์ที่ 1 Give Direction

Aroon : Hello, Nirun. Where are you now ?

Nirun : I am at the bus station, now. I would like to go to the market. How do I get there ?

Aroon : Go straight. Turn left at the traffic lights into Seeda road. After that go straight on , You will see the police station on the right. The market is next to the police station. The market is opposite the bank.

คำชี้แจง

ข้อ 1 นักเรียนทำเครื่องหมาย X บอกจุดเริ่มต้น

ข้อ 2 ลากเส้นบอกทิศทางตามที่นักเรียนได้ฟังจากข้อความที่ครูอ่าน

ข้อ 3 เติมชื่อสถานที่ซึ่งไม่ได้เขียนบอกไว้ให้ถูกต้อง

คำถามสำหรับครู

- Where is Nirun ?
- Where does Nirun want to go?
- How to get to the market ?

สำหรับคำถามครูสามารถปรับเปลี่ยนหรือขยายความได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้
นักเรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ครูต้องการได้

การให้คะแนน

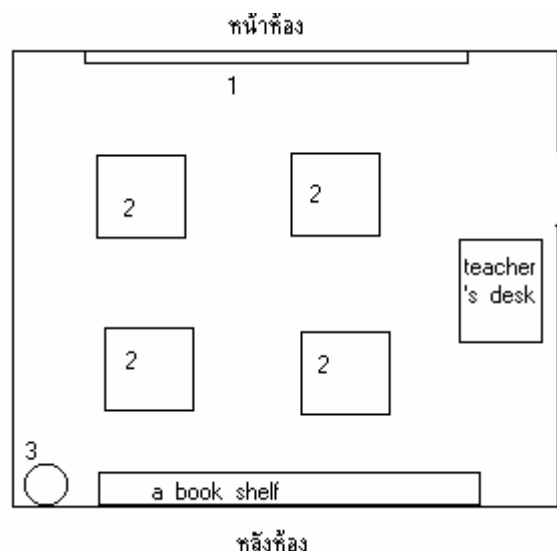
ในการทำเครื่องหมายและการเติมคำในแผนที่ ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อทำเครื่องหมาย
ถูกต้องตามเรื่องที่ฟัง 1 ที่

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งปรากฏอยู่ที่
แบบทดสอบ

ข้อ 2

สถานการณ์ที่ 2 In The Classroom

In the classroom there is a blackboard on the wall in front of the class. The
teacher's desk is near the door. We have a bin and some brooms in the corner at the
back. Student's desks are put into four groups in the middle of the class. There are a
lot of books on the shelf at the back of the room.

ให้นักเรียนเขียนหมายเลขในแผนผังให้ถูกต้องตามชื่อที่กำหนดให้

..... ① a blackboard

..... ③ a bin and the brooms

..... ② Student's desks

คำถามสำหรับครู

- Where is the brooms ?
- Where is the blackboard ?
- How many group are there in the class ?

สำหรับคำถามครูสามารถปรับเปลี่ยนหรือขยายความได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้
นักเรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ครูต้องการได้

การให้คะแนน

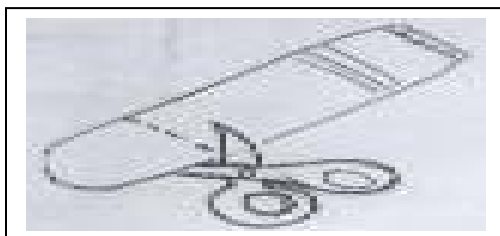
เติมหมายเลขถูกต้อง 1 ที่ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งปรากฏอยู่ท้าย
แบบทดสอบ

ข้อ 3

สถานการณ์ที่ 3 How to make a wig for your doll ?

1. Cut the top off an old sock. Keep the top and throw away the bottom.

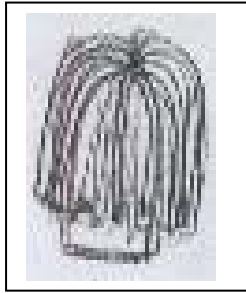
2. Put strings into the sock to make the doll's hair. You can put many colors to make it beautiful.

3. Tie a string around the sock tightly.

4. Turn the sock inside out.

5. Pull the sock over your doll head. You will have a new doll that you can not buy from any shop.

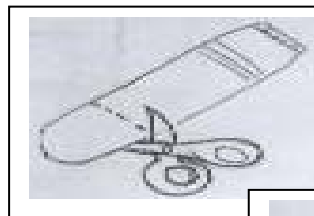
ให้นักเรียนเติมประโยคให้สมบูรณ์ โดยเลือกคำที่กำหนดให้

Turn

Cut

over

①..... the top off an old sock.

Put strings into the sock to make the doll's hair.

Tie a string around the sock tightly.

②..... The sock inside out.

Pull the sock ③..... your doll head.

คำถามสำหรับครู

- What is the story about ?
- What does it make from ?
- How to make it ?

การให้คะแนน

เติมประโยคได้ถูกต้อง 1 ข้อ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งปรากฏอยู่ท้าย

แบบทดสอบ

ข้อ 4

สถานการณ์ที่ 4 My organs

The man has many organs in the body such as ears, eyes, nose, mouth.... These organs can be used to do different things.

First, the eyes – we use our eyes to look at everything around us.

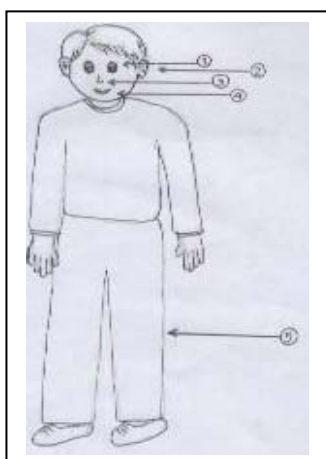
Second, the mouth – we have a mouth for eating food and speak with everybody.

Third, the ears – we have two ears for listening.

Fourth, the leg – we have two legs for walking and running everywhere.

The last, a nose – we have a nose for breathing and smelling.

ให้นักเรียนเขียนชื่ออวัยวะตามหมายเลขที่กำหนดให้ให้ถูกต้อง พร้อมกับบอกหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ตามที่ได้ฟัง โดยเลือกคำจากที่ครูกำหนดให้เติมลงในตารางให้ถูกต้องและเล่าให้ครูฟัง

speaking	breathing	listening	walking
smelling	eating	running	looking

Organs	Functions (หน้าที่ของอวัยวะ)
eyes	looking
mouth	eating, ① .....
②	listening
legs	③ ....., running
nose	breathing , smelling

คำถามสำหรับครู

- How many organs in the tape that you listen ?
- What can the mouth used to do ?
- What can the Nose used to do ?

การให้คะแนน

เดิมน้ำที่ของอวัยวะได้ถูกต้อง 1 ข้อ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งปรากฏอยู่ท้าย

แบบทดสอบ

ข้อ 5

สถานการณ์ที่ 5 The Grasshopper and the Ants.

คำศัพท์

grasshopper = ตั๊กแตน

collecting = สะสม

snow = หิมะ

A grasshopper spent the summer singing and dancing in the sun. One day he saw an ant working. She looked very tired and hot.

“Why are you working on such a lovely day?” asked the grasshopper.

“I’m collecting food for the winter” said the ant.

The grasshopper sang another song and danced.

The winter came and there was snow on the ground, the grasshopper had nothing to eat. He was very hungry, so he went and asked the ants to give him some food.

ให้นักเรียนฟังเรื่องแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อถูก และทำเครื่องหมาย × หน้าข้อผิด

คำศัพท์

grasshopper = ตั๊กแตน

collecting = สะสม

snow = หิมะ

.....1. The grasshopper had a lot of food in the winter.

.....2. The ant worked hard in summer.

.....3. The ant was hungry.

คำถามสำหรับครู

- What did the grasshopper do in the summer ?
- What did the ant do in the summer ?
- What happen to the grasshopper in the winter ?

การให้คะแนน

ตอบถูกต้อง 1 ข้อ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งปรากฏอยู่ที่

แบบทดสอบ

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

- 1) ความเหมาะสม
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
- 3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์
- 4) ความคล่องแคล่ว

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดได้

1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่น

ได้บ้างเล็กน้อย

2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ใน

ขณะนั้นได้ดีพอสมควร

3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ และ

บริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยไม่มีข้อผิดพลาดในการพูดเลย

- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์

0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูดสนทนากับผู้อื่นได้

1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ หรือ

พูดคำเดิม ๆ ซ้ำไปซ้ำมา

2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำวม อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้

3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อมบ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุกโครงสร้างไวยากรณ์ ไม่สามารถที่จะเอาคำศัพท์มาผูกโยงเป็นวลีหรือประโยคได้

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยคและมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อย ๆ ทำให้การพูดเชื่อมโยประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลยหรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลังเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้น ๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใด ๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการพูด : สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง

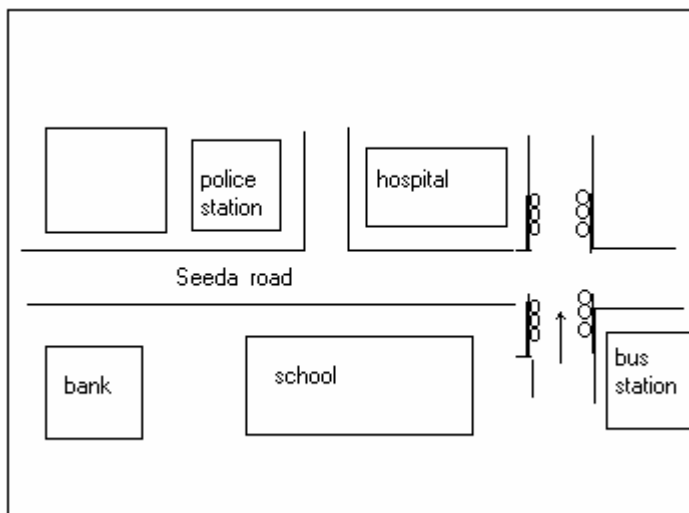
1. แบบทดสอบทั้งหมด 5 ข้อ ข้อละ 15 คะแนน รวมเป็น 75 คะแนน
2. ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในแบบทดสอบทุกข้อ
3. ห้ามนำแบบทดสอบออกนอกห้องสอบ
4. ให้นักเรียนฟังคำชี้แจงจากครูให้เข้าใจ หากไม่เข้าใจให้ยกมือถาม
5. ก่อนลงมือทำให้เขียนชื่อ - นามสกุล โรงเรียน ลงในแบบทดสอบให้เรียบร้อย

ชื่อ..... ชั้น.....เลขที่..... โรงเรียน.....

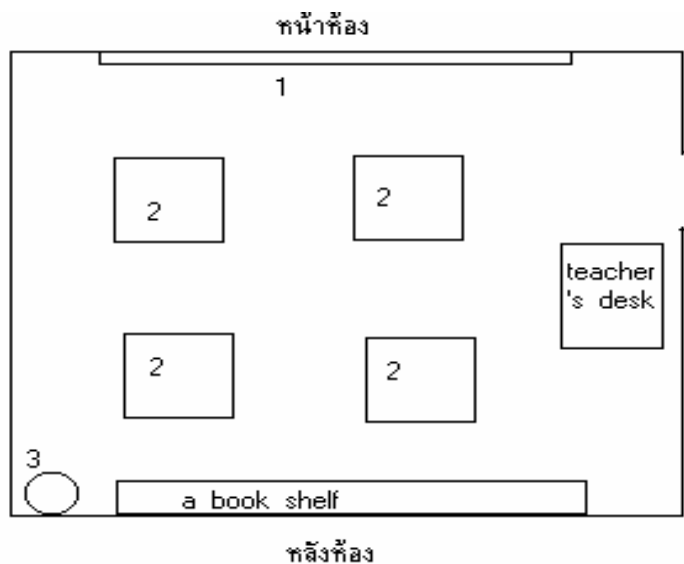
ข้อ 1 สถานการณ์ที่ 1 Give Direction

- นักเรียนทำเครื่องหมาย X บอกจุดเริ่มต้น
- ลากเส้นบอกทิศทางตามที่นักเรียนได้ฟังจากข้อความที่ครูอ่าน
- เติมชื่อสถานที่ซึ่งไม่ได้เขียนบอกไว้ให้ถูกต้อง

ข้อ 2

สถานการณ์ที่ 2 In The Classroom

ให้นักเรียนเขียนหมายเลขในแผนผังให้ถูกต้องตามชื่อที่กำหนดให้

- ① ..... a blackboard
- ② ..... a bin and the brooms
- ③ ..... Student's desks

ข้อ 3

สถานการณ์ที่ 3 How to make a wig for your doll?

ให้นักเรียนเติมประโยคให้สมบูรณ์ โดยเลือกคำที่กำหนดให้

Turn

Cut

over

①..... the top off an old sock.

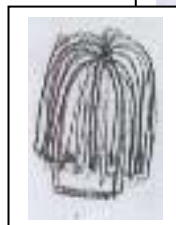
Put strings into the sock to make the doll's hair.

Tie a string around the sock tightly.

②..... The sock inside out.

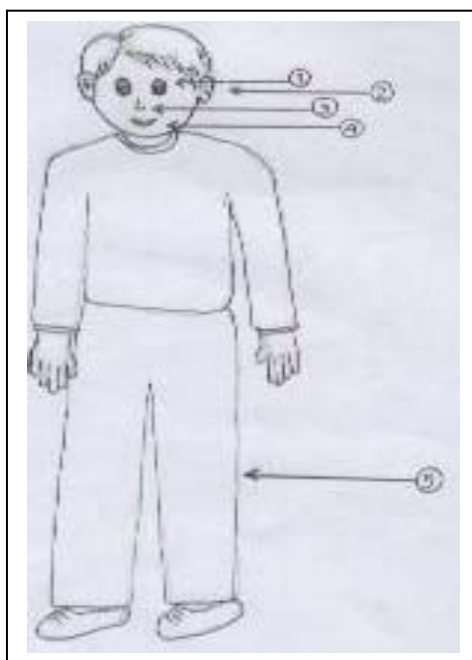
Pull the sock ③..... your doll head.

ข้อ 4

สถานการณ์ที่ 4 My Organs

ให้นักเรียนเขียนชื่ออวัยวะตามหมายเลขที่กำหนดให้ให้ถูกต้อง พร้อมกับบอกหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ตามที่ได้ฟัง โดยเลือกคำจากที่ครูกำหนดให้เติมลงในตารางให้ถูกต้องและเล่าให้ครูฟัง

- speaking
- breathing
- listening
- walking
- smelling
- eating
- running
- looking

Organs	Functions (หน้าที่ของอวัยวะ)
eyes	looking
mouth	Eating, ① .....
②	listening
legs	③ ....., running
nose	Breathing , smelling

ข้อ 5

สถานการณ์ที่ 5 **The Grasshopper and the Ants.**

ให้นักเรียนฟังเรื่องแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อถูก และทำเครื่องหมาย × หน้าข้อผิด

คำศัพท์

grasshopper = ตั๊กแตน

collecting = สะสม

snow = หิมะ

.....1. The grasshopper had a lot of food in the winter.

.....2. The ant worked hard in summer.

.....3. The ant was hungry.

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการเขียน : สำหรับครู

คุณลักษณะที่จะวัด

- วัดความสามารถของนักเรียนในการรับฟังคำพูดหรือเรื่องราวแล้วสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ได้ยิน
- ความสามารถของนักเรียนในการถ่ายทอดความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยการเขียนที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ

ลักษณะของแบบทดสอบ

กำหนดเรื่องให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

คำชี้แจง

1. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว เพื่อให้นักเรียนรวบรวมความคิดและข้อมูลในเบื้องต้น
2. ให้นักเรียนฟังข้อความอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม
3. ให้นักเรียนฟังข้อความอีก 1 ครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

เกณฑ์การให้คะแนน

- 0 ไม่ตอบหรือตอบผิด
- 1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 ประเด็นถูกต้อง สะกดถูกต้อง และไวยากรณ์ถูกต้อง

สถานการณ์ที่ 1 My Cat

Manee has two cats. Ja and Jee are her cats. Ja is black. Jee is white. Now Manee is playing with her cats. They are under a big tree.

1. Is Manee a boy ?
2. How many cats does Manee have ?
3. What color is Ja ?

สถานการณ์ที่ 2 Bird and Hen

A bird is an animal. A hen is an animal, too. Birds are usually in the tree. Hens are usually under the tree. The bird is small. The hen is big. The bird and the hen have wings. Birds can fly but hens can not.

4. Where can you find birds ?
5. What is the difference between the bird and the hen ?
6. Can birds fly ?

สถานการณ์ที่ 3 At KFC Restaurant

Kah is at a KFC. She is very hungry.

W : Good morning. May I take your order, Please ?

Kah : Yes, please. I would like a box of chicken and french fried.

W : Would you like anything to drink ?

Kah : Yes, please. I would like a glass of coke.

7. Where is Kah ?
8. What does Kah order for her meal ?
9. Does she order water to drink ?

สถานการณ์ที่ 4 Summer Camp

This summer Yala is holding a sports camp for young people aged 11 – 15 from April 1 – 30.

10. Where is a sports camp held ?
11. Who is the camp for ?
12. Is the camp held in the rainy season ?

สถานการณ์ที่ 5 Songkran's Day

Today is Songkran 's Day, the hottest day of the year. Sook 's family goes to the beach. There are many people there. Some of them wear shorts and T – shirts. Some of them wear swimming – suits. Many people are swimming because the weather is very hot.

13. What season is it ?
14. Where does Sook 's family go ?
15. Why are many people swimming ?

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการเขียน : สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทั้งหมด 15 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวมเป็น 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในแบบทดสอบทุกข้อ
3. ห้ามนำแบบทดสอบออกนอกห้องสอบ
4. ให้นักเรียนฟังคำชี้แจงจากครูให้เข้าใจ หากไม่เข้าใจให้ยกมือถาม
5. ก่อนลงมือทำให้เขียนชื่อ – นามสกุล โรงเรียน ลงในแบบทดสอบให้เรียบร้อย

ชื่อ.....
ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....

สถานการณ์ที่ 1 My Cat

1. Is Manee a boy ?

.....
.....

2. How many cats does Manee have ?

.....
.....

3. What color is Ja ?

.....
.....

สถานการณ์ที่ 2 Bird and Hen

4. Where can you find birds ?

.....
.....

5. What is the difference between bird and the hen ?

.....
.....

6. Can birds fly ?

.....
.....

สถานการณ์ที่ 3 At KFC Restaurant

7. Where is Kah ?

.....
.....

8. What does Kah order for her meal ?

.....
.....

9. Does she order water to drink ?

.....
.....

สถานการณ์ที่ 4 Summer Camp

10. Where is a sports camp held ?

.....
.....

11. Who is the camp for ?

.....
.....

12. Is the camp held in the rainy season ?

.....
.....

สถานการณ์ที่ 5 Songkran's Day

13. What season is it ?

.....
.....

14. Where does Sook 's family go ?

.....
.....

15. Why are many people swimming ?

.....
.....

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการพูด : สำหรับครู

คุณลักษณะที่จะวัด

- วัดความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน
- วัดความสามารถของนักเรียนในการสื่อความหมายด้วยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดที่ ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ

ลักษณะของแบบทดสอบ

กำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำแนะนำในแต่ละสถานการณ์ แล้วให้ นักเรียนสนทนาโต้ตอบหรือเล่าเรื่องที่อ่านได้

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความจากแบบทดสอบให้เข้าใจ
2. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำแนะนำในแต่ละสถานการณ์
3. ให้นักเรียนสนทนาโต้ตอบหรือเล่าเรื่องที่อ่านได้

ข้อ 1 สถานการณ์ที่ 1 Chaba

My cat, Chaba (ชบา) always loves to play. Yesterday she saw a butterfly. She tried hard to catch it. Chaba jumped high into the air, Then the butterfly **flew** away. Chaba didn't see a small pond. She fell into the **pond**. She was **wet**. I never saw such a funny cat!

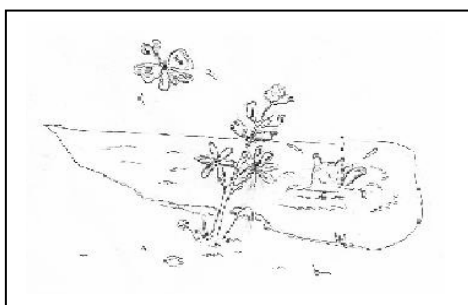
คำศัพท์

flew = กริยาช่องที่ 2 ของ fly หมายถึง บิน

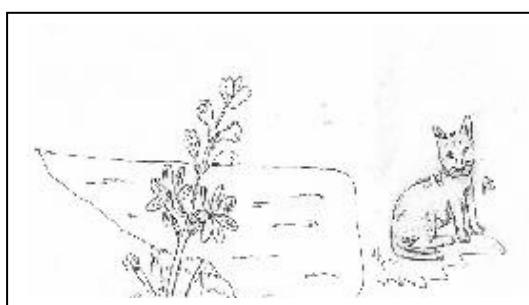
pond = แอ่งน้ำ

wet = เปียก

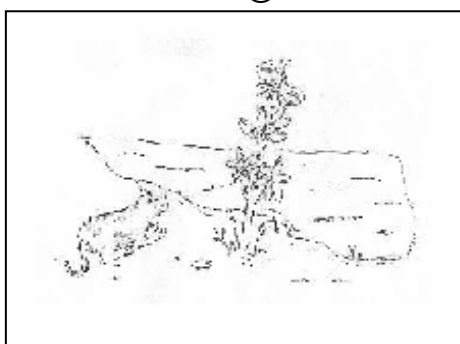
ให้นักเรียนเรียงภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องตามเรื่องที่อ่าน โดยเขียนลำดับตัวเลข ลงใน ที่กำหนดให้ แล้วพูดเล่าเรื่องที่อ่าน

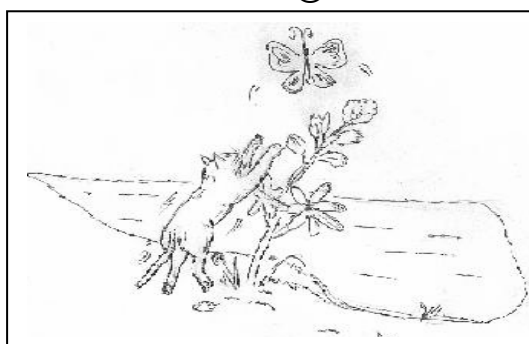
①

②

③

④

เรียงลำดับได้ดังนี้

 2

คำถามสำหรับครู (สำหรับขั้นตอนการพูด)

- What is Chaba ?
- What did she do ?
- What happened with it ?

การให้คะแนน

เรียงภาพได้ถูกต้อง 1 ภาพ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ซึ่งปรากฏอยู่ท้าย

แบบทดสอบ

ข้อ 2 สถานการณ์ที่ 2 About Your Teeth

Candy, cookies, cake, ice cream, and sweet drinks have a lot of sugar. A lot of sugar is not good for your teeth and it can make you fat. You should brush your teeth after breakfast, lunch, and before you go to bed. You should brush your teeth after you eat candy. You should use toothpaste with **fluoride**.

คำศัพท์

fluoride = ฟลูออไรด์

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อถูก และทำเครื่องหมาย × หน้าข้อผิด แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

.....1. Candy, sweet drinks can make you fat.

.....2. A lot of sugar make you have a toothache.

.....3. You should eat a lot of ice cream.

คำถามสำหรับครู

- Have you ever eaten ice cream , cookies, cake, candy ?
- Do you like it ?
- Do you know what is in these dessert that make it sweet ?
- What happen if you eat a lot of sweet food ?
- What will you do ?

การให้คะแนน

ตอบถูกต้อง 1 ข้อ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ซึ่งปรากฏอยู่ท้าย

แบบทดสอบ

ข้อ 3 สถานการณ์ที่ 3 On Weekend

Malee's activities at home every Saturday and Sunday

Time	Activities
<u>Saturday</u>	
06.30 a.m.	Get up and make my bed (every day) .
07.00 a.m.	Take the dog to walk and feed him. I have to wash him once a week.
09.00 a.m.	Wash my clothes.
11.00 a.m.	Watch TV.
<u>Sunday</u>	
06.30 a.m.	Get up.
07.00 a.m.	Take the dog to walk and feed him.
09.00 a.m.	Clean my room.
12.00 a.m.	Help my mother to set the table for lunch.
	After lunch wash the dishes.

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อถูก และทำเครื่องหมาย × หน้าข้อผิด แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

.....1. On Sunday Malee doesn't make bed.

.....2. She washes after cleaning her room.

.....3. She gets up at six - thirty .

คำถามสำหรับครู

- What does Malee do on Saturday ?
- What does Malee do on Sunday ?
- What do you do on you weekend ?

การให้คะแนน

ตอบถูกต้อง 1 ข้อ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ซึ่งปรากฏอยู่ท้าย

แบบทดสอบ

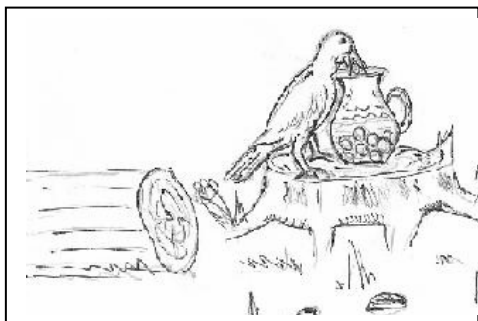
ข้อ 4 สถานการณ์ที่ 4 A Clever Crow

Once there was a **crow** who was very thirsty. Then he saw a **pitcher** with water in the **bottom**. The pitcher was too deep, so the crow could not **reach** the water. He thought very hard. He **gathered** some small stones. One by one, he dropped the small stones into the pitcher. Slowly the water rose higher and higher in the pitcher. At last the water was high **enough** for the crow to drink.

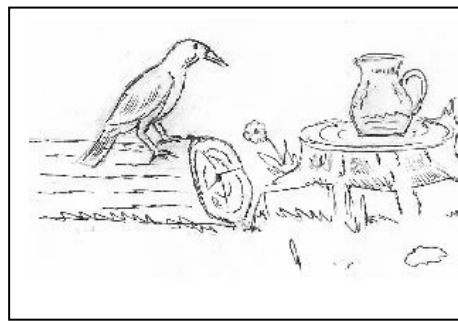
คำศัพท์

crow	=	นกกา	reach	=	ไปถึง
pitcher	=	เหยือกน้ำ	gathered	=	เก็บรวม
bottom	=	ข้างใต้, พื้นล่างสุด, ก้น	enough	=	เพียงพอ

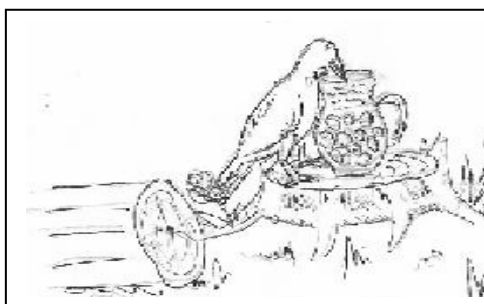
ให้นักเรียนเรียงภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องตามเรื่องทีอ่าน แล้วเล่าเรื่องทีอ่านได้

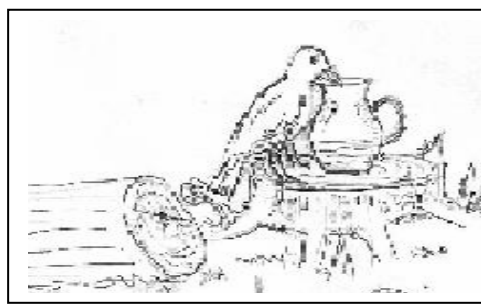
①

②

③

④

เรียงลำดับได้ดังนี้

คำถามสำหรับครู

- What is the story about ?
- What did the crow want to do ?
- How did he do ?

การให้คะแนน

เรียงภาพได้ถูกต้อง 1 ภาพ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ซึ่งปรากฏอยู่ท้าย

แบบทดสอบ

ข้อ 5 สถานการณ์ที่ 5 Seasons

In Thailand there are three seasons : hot, wet and cool. Each year the wet season is from June to October, It usually rains every day **especially** in the South. The months of March to May are the hot season. People go on a picnic and go to the beach because the schools are closed. The cool season is from November to February. In this season the temperatures are low over most of the country, but in the North, the **temperatures** are lower than other **regions**.

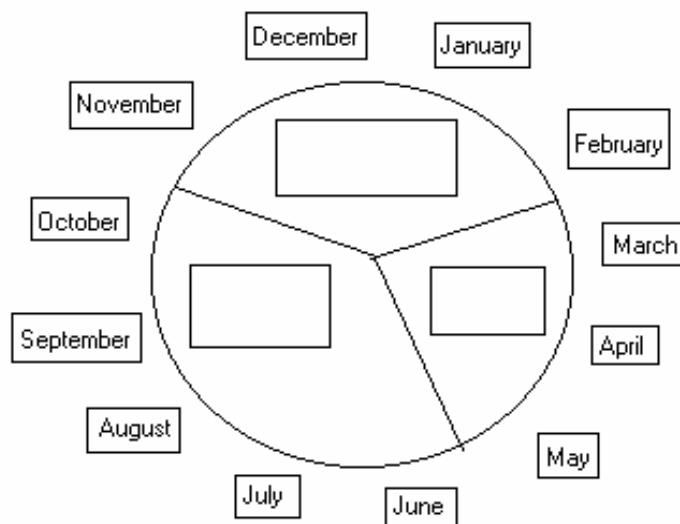
คำศัพท์

especially = โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

temperature = อุณหภูมิ

region = ภาค

ให้นักเรียนเติมชื่อฤดูต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

คำถามสำหรับครู

- How many seasons are there in Thailand ?
- What season is longer than other ?
- What month are there in the hot season ?

เกณฑ์การให้คะแนน

เดิมชื่อถูกได้ถูกต้อง 1 ที่ ให้คะแนน 1 คะแนน

การให้คะแนนการพูด ให้คะแนนตามเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ซึ่งปรากฏอยู่ท้ายแบบทดสอบ

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

- 1) ความเหมาะสม
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
- 3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์
- 4) ความคล่องแคล่ว

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ความเหมาะสม
  - 0 หมายถึง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดได้
  - 1 หมายถึง มีความสามารถในการพูดที่จำกัดมาก สามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้บ้างเล็กน้อย
  - 2 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ในขณะนั้นได้ดีพอสมควร
  - 3 หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์ และบริบทที่เกิดขึ้นในการสนทนา โดยไม่มีข้อผิดพลาดในการพูดเลย
- 2) ความสามารถในการใช้คำศัพท์
  - 0 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะพูดสนทนากับผู้อื่นได้
  - 1 หมายถึง มีความรู้คำศัพท์ที่จำกัด และพบว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ หรือพูดคำเดิม ๆ ซ้ำไปซ้ำมา
  - 2 หมายถึง อาจใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำที่กำวม อ้อมค้อมบ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้
  - 3 หมายถึง แทบจะไม่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เลย อาจมีการพูดอ้อมค้อมบ้างเล็กน้อย แต่ก็สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี

3) ความแม่นยำด้านไวยากรณ์

0 หมายถึง มีความผิดพลาดในการใช้เกือบทุกโครงสร้างไวยากรณ์ ไม่สามารถที่จะเอาคำศัพท์มาผูกโยงเป็นวลีหรือประโยคได้

1 หมายถึง ขาดความปะติดปะต่อในการผูกประโยคและมักใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อย ๆ ทำให้การพูดเชื่อมโยงประโยคยังไม่ดีพอ

2 หมายถึง พบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์บ้าง แต่ส่วนใหญ่สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เลยหรือหากมีข้อผิดพลาดก็เพียงเล็กน้อยไม่ส่งผลถึงการสื่อความหมายโดยรวม

4) ความคล่องแคล่ว

0 หมายถึง การพูดหยุดชะงัก ไม่ต่อเนื่อง

1 หมายถึง มีลักษณะการพูดที่ลังเล มักจะพูดประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดจะเป็นประโยคสั้น ๆ ขาดความต่อเนื่อง

2 หมายถึง มีการเชื่อมโยงประโยคที่พูดให้ต่อเนื่อง ยังมีตะกุกตะกักบ้างแต่ก็สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้ อีกทั้งค่อนข้างพูดได้เร็วและชัดเจน

3 หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น มีการใช้คำเชื่อมประโยคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดโดยทั่วไปและการอธิบายถึงสิ่งใด ๆ ที่ค่อนข้างเข้าใจยาก

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการพูด : สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความจากแบบทดสอบให้เข้าใจ
2. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคำแนะนำในแต่ละสถานการณ์
3. ให้นักเรียนสนทนาโต้ตอบหรือเล่าเรื่องที่อ่านได้

ชื่อ.....
ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....

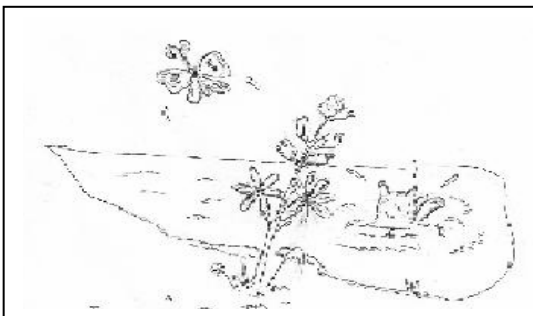
ข้อ 1 สถานการณ์ที่ 1 Chaba

My cat, Chaba (ชบา) always loves to play. Yesterday she saw a butterfly. She tried hard to catch it. Chaba jumped high into the air, Then the butterfly **flew** away. Chaba didn't see a small pond. She fell into the **pond**. She was **wet**. I never saw such a funny cat!

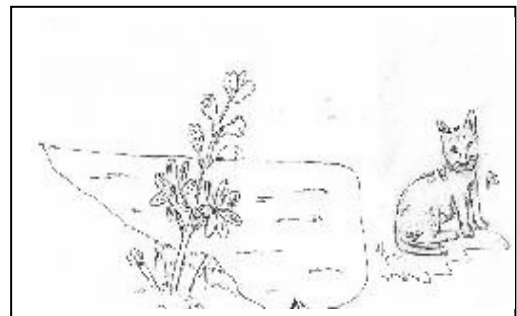
คำศัพท์

flew = กริยาช่องที่ 2 ของ fly หมายถึง บิน
 pond = แอ่งน้ำ
 wet = เปียก

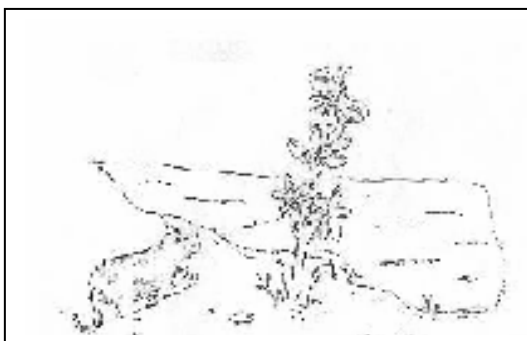
ให้นักเรียนเรียงภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องตามเรื่องที่ย่าน โดยเขียนลำดับตัวเลข ลงใน ที่กำหนดให้ แล้วพูดเล่าเรื่องที่ย่าน

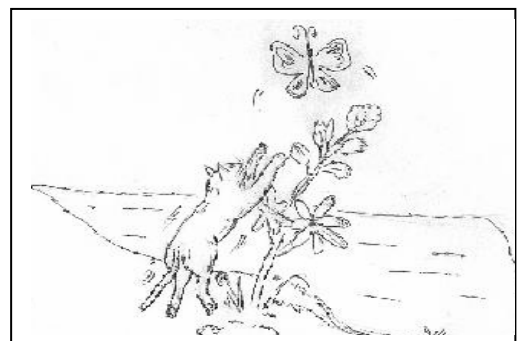
①

②

③

④

เรียงลำดับได้ดังนี้

 2

ข้อ 2 สถานการณ์ที่ 2 About Your Teeth

Candy, cookies, cake, ice cream, and sweet drinks have a lot of sugar. A lot of sugar is not good for your teeth and it can make you fat. You should brush your teeth after breakfast, lunch, and before you go to bed. You should brush your teeth after you eat candy. You should use toothpaste with **fluoride**.

คำศัพท์

fluoride = ฟลูออไรด์

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อถูก และทำเครื่องหมาย × หน้าข้อผิด แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน

.....1. Candy, sweet drinks can make you fat.

.....2. A lot of sugar make you have a toothache.

.....3. You should eat a lot of ice cream.

ข้อ 3 สถานการณ์ที่ 3 On Weekend

Malee's activities at home every Saturday and Sunday

Time	Activities
<u>Saturday</u>	
06.31 a.m.	Get up and make my bed (every day) .
07.00 a.m.	Take the dog to walk and feed him. I have to wash him once a week.
09.00 a.m.	Wash my clothes.
11.00 a.m.	Watch TV.
<u>Sunday</u>	
06.31 a.m.	Get up.
07.00 a.m.	Take the dog to walk and feed him.
09.00 a.m.	Clean my room.
12.00 a.m.	Help my mother to set the table for lunch. After lunch wash the dishes.

ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อถูก และทำเครื่องหมาย × หน้าข้อผิด
แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

.....1. On Sunday Malee doesn't make bed.

.....2. She washes after cleaning her room.

.....3. She gets up at six - thirty .

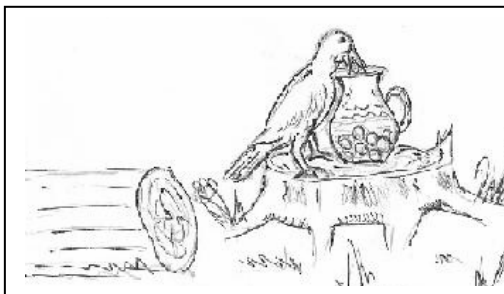
ข้อ 4 สถานการณ์ที่ 4 A Clever Crow

Once there was a **crow** who was very thirsty. Then he saw a **pitcher** with water in the **bottom**. The pitcher was too deep, so the crow could not **reach** the water. He thought very hard. He **gathered** some small stones. One by one, he dropped the small stones into the pitcher. Slowly the water rose higher and higher in the pitcher. At last the water was high **enough** for the crow to drink.

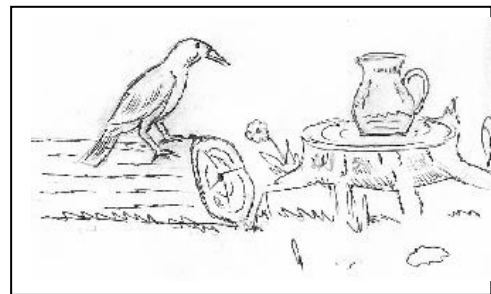
คำศัพท์

crow	=	นกกา	reach	=	ไปถึง
pitcher	=	เหยือกน้ำ	gathered	=	เก็บรวม
bottom	=	ข้างใต้, พื้นล่างสุด, ก้น	enough	=	เพียงพอ

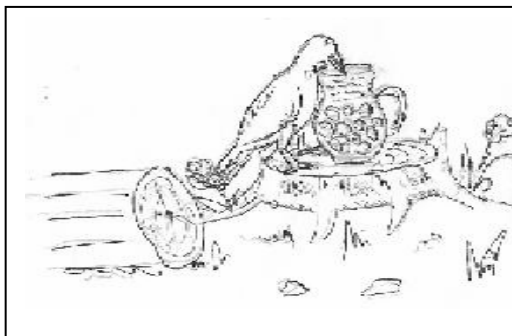
ให้นักเรียนเรียงภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องตามเรื่องที้อ่าน แล้วเล่าเรื่องที่อ่านได้

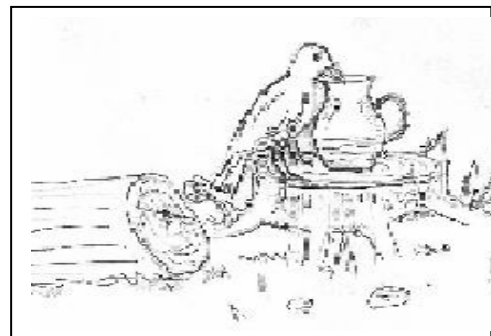
①

②

③

④

เรียงลำดับได้ดังนี้

ข้อ 5 สถานการณ์ที่ 5 Seasons

In Thailand there are three seasons : hot, wet and cool. Each year the wet season is from June to October, It usually rains every day **especially** in the South. The months of March to May are the hot season. People go on a picnic and go to the beach because the schools are closed. The cool season is from November to February. In this season the temperatures are low over most of the country, but in the North, the **temperatures** are lower than other **regions**.

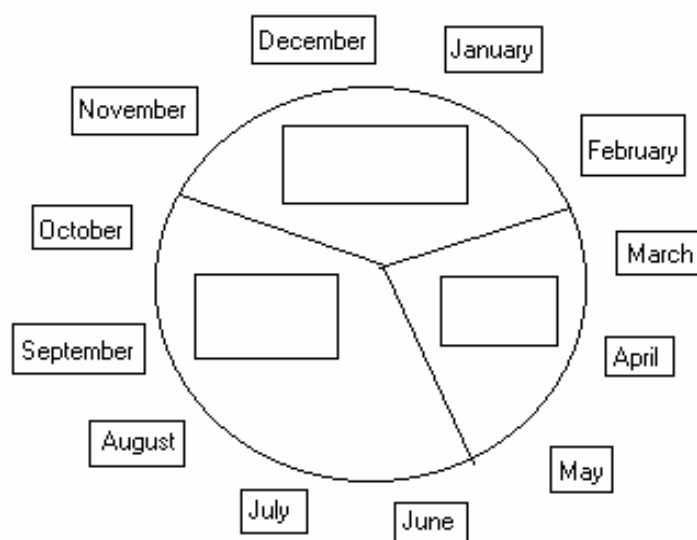
คำศัพท์

especially = โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

temperature = อุณหภูมิ

region = ภาค

ให้นักเรียนเติมชื่อฤดูต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน : สำหรับครู

คุณลักษณะที่จะวัด

- วัดความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน
- ความสามารถของนักเรียนในการถ่ายทอดความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยการเขียนที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ

ลักษณะของแบบทดสอบ

กำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน

- 0 ไม่ตอบหรือตอบผิด
- 1 ประเด็นถูกต้องแต่สะกดผิด หรือไวยากรณ์ผิด แต่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 ประเด็นถูกต้อง สะกดถูกต้อง และไวยากรณ์ถูกต้อง

สถานการณ์ที่ 1 Birthday Party

54 Sookhayang Road, Yala.

15 May 2004.

Dear Nunta,

I am writing to invite you to my tenth birthday celebration on 30 May, Sunday at 17 p.m. The party will be held at Leela restaurant . I hope you can come. Please let me know as soon as you can.

Your friends

Punnipa

1. Who wrote the letter ?
2. Why did she write the letter ?
3. How old is Punnipa ?

สถานการณ์ที่ 2 Banglang Dam

Banglang Dam is in Yala, a province in the south of Thailand. It is very beautiful place. It is about 50 kilometres from Muang Yala.

4. Is Yala in the north of Thailand ?
5. Are there 50 minutes from Muang Yala ?
6. Is Banglang Dam beautiful ?

สถานการณ์ที่ 3 Advertisement

<p style="text-align: center;">HAVE A FREE COKE</p> <p style="text-align: center;">Order a fried chicken and salad and get <u>a glass of coke</u> <u>free.</u></p> <p style="text-align: center;">Now until June 30.</p> <p style="text-align: center;">Open daily</p> <p style="text-align: center;">8 a.m. - 9 p.m.</p>
----

7. When can you get this special offer ?
8. Does the shop open on Saturday ?
9. What do you have to order to get a free coke ?

สถานการณ์ที่ 4 In The Cold Day

Today is Monday January 30th. The weather is cold. Wira and his sister go to school. Most students wear jackets. Wira's jacket is blue. His sister's jacket is pink. He takes his jacket off after getting inside the building because it is warm inside. Wira likes to wear his colourful jacket. He loves winter.

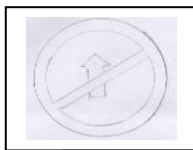
1. What day is today ?
2. Why does Wira take his jacket off ?
3. Does Wira like winter ?

สถานการณ์ที่ 5 Go To The Department Store

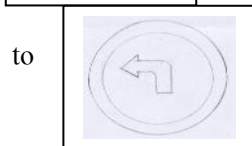
ให้นักเรียนเลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง (ข้อละ 1 คะแนน)

turn left	no smoking	do not enter	toilet	no pets
-----------	------------	--------------	--------	---------

Today is Sunday. I go to a department store with my sister. There is a

do not enter **sign** at the main **entrance**. We need

to ...13..... and go to another entrance. When we

enter the building, I see a

pet sign, which

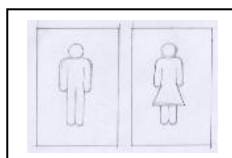
mean that **pets** are not **allowed** in the building. Later we go to a restaurant.

There is a

.....14..... sign in the restaurant. After

that, we go to the

.....15..... and go back home.

คำศัพท์

sign	=	เครื่องหมาย, สัญลักษณ์
entrance	=	ทางเข้า
pet	=	สัตว์เลี้ยง
allowed	=	อนุญาตให้

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน : สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทั้งหมด 15 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวมเป็น 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในแบบทดสอบทุกข้อ
3. ห้ามนำแบบทดสอบออกนอกห้องสอบ
4. ให้นักเรียนฟังคำชี้แจงจากครูให้เข้าใจ หากไม่เข้าใจให้ยกมือถาม
5. ก่อนลงมือทำให้เขียนชื่อ – นามสกุล โรงเรียน ลงในแบบทดสอบให้เรียบร้อย

ชื่อ.....
ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....

สถานการณ์ที่ 1 Birthday Party

54 Sookhayang Road, Yala.
16 May 2004.

Dear Nunta,

I am writing to invite you to my tenth birthday celebration on 30 May, Sunday at 17 p.m. The party will be held at Leela restaurant . I hope you can come. Please let me know as soon as you can.

Your friends
Punnipa

1. Who wrote the letter ?

.....
.....

2. Why did she write the letter ?

.....
.....

3. How old is Punnipa ?

.....
.....

สถานการณ์ที่ 2 Banglang Dam

Banglang Dam is in Yala, a province in the south of Thailand. It is very beautiful place. It is about 50 kilometres from Muang Yala.

4. Is Yala in the north of Thailand ?

.....
.....

5. Are there 50 minutes from Muang Yala ?

.....
 .....

6. Is Banglang Dam beautiful ?

.....
 .....

สถานการณ์ที่ 3 Advertisement

<p>HAVE A FREE COKE</p> <p>Order a fried chicken and salad   and get <u>a glass of coke</u> free.</p> <p>Now until June 30.</p> <p>Open daily</p> <p>8 a.m. - 9 p.m.</p>
----

7. When can you get this special offer ?

.....
 .....

8. Does the shop open on Saturday ?

.....
 .....

9. What do you have to order to get a free coke ?

.....
 .....

สถานการณ์ที่ 4 In The Cold Day

Today is Monday January 30th. The weather is cold. Wira and his sister go to school. Most students wear jackets. Wira's jacket is blue. His sister's jacket is pink. He takes his jacket off after getting inside the building because it is warm inside. Wira likes to wear his colourful jacket. He loves winter.

10. What day is today ?

.....
 .....

11. Why does Wira take his jacket off ?

.....
 .....

12. Does Wira like winter ?

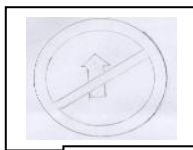
.....
 .....

สถานการณ์ที่ 5 Go To The Department Store

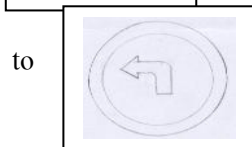
ให้นักเรียนเลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

turn left	no smoking	do not enter	toilet	no pets
-----------	------------	--------------	--------	---------

Today is Sunday. I go to a department store with my sister. There is a

do not enter **sign** at the main **entrance**. We need

to 13. .... and go to another entrance. When we

enter the building, I see a

pet sign, which

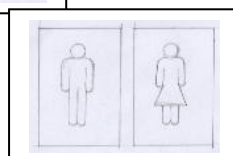
mean that **pets** are not **allowed** in the building. Later we go to a restaurant.

There is a

14. .... sign in the restaurant. After

that, we go to the

15. .... and go back home.

คำศัพท์

sign	=	เครื่องหมาย, สัญลักษณ์
entrance	=	ทางเข้า
pet	=	สัตว์เลี้ยง
allowed	=	อนุญาตให้

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการ ฟัง พูด อ่านและเขียน : สำหรับครู

คุณลักษณะที่จะวัด

- วัดความสามารถของนักเรียนในการรับฟังคำพูดหรือเรื่องราวแล้วสามารถเข้าใจความหมายในสิ่งที่ได้ยิน
- วัดความสามารถของนักเรียนในการสื่อความหมายด้วยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ
- วัดความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน
- ความสามารถของนักเรียนในการถ่ายทอดความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยการเขียนที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนแสดงความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยกำหนดสถานการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

คำชี้แจง

1. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 1 เทียบ เพื่อให้นักเรียนรวบรวมความคิดและข้อมูลในเบื้องต้น
2. ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง
3. ฟังข้อความอีกครั้ง ให้เรียงลำดับรูปภาพตามที่นักเรียนได้ฟัง
4. ให้นักเรียนฟังข้อความอีก 1 เทียบ เพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์
ได้ความหมายตามลำดับขั้นที่นักเรียนได้ฟังจากแถบบันทึกเสียง
5. ให้นักเรียนนำประโยคมาเขียนได้ภาพให้ถูกต้อง
6. ให้นักเรียนให้นักเรียนพูดอธิบายขั้นตอนการใช้โทรศัพท์ที่ใช้บัตรตามที่นักเรียนได้บันทึกไว้
7. ให้ฟังข้อความอีก 1 เทียบเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
8. เขียนอธิบายขั้นตอนการใช้โทรศัพท์ที่ใช้บัตรให้ถูกต้อง

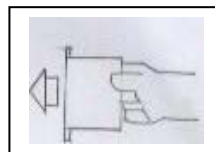
How to use cardphone ?

คำชี้แจง ฟังขั้นตอนการโทรศัพท์ที่ใช้บัตรจากครู

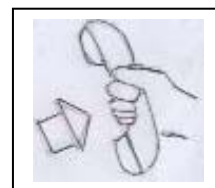
คำศัพท์

phonecard	=	บัตรโทรศัพท์	cardphone	=	โทรศัพท์ที่ใช้บัตร
receiver	=	หูฟัง	dial	=	กดหมายเลข
Hang up	=	แขวน,วาง	Take out	=	เอาออก

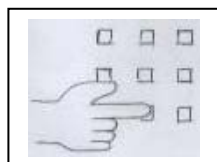
First, put the **phonecard** in the slot – a long narrow opening in a **cardphone**, where we can put a card in it.

Next, pick up the **receiver**, that hang on a cardphone.

Then, **dial** the number of your friend. Please check do not dial wrong number .

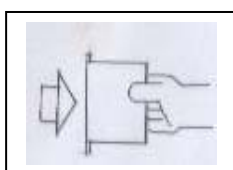
Speak when somebody answers.

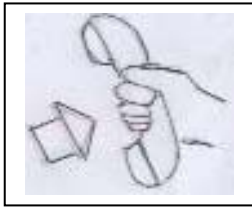
Hang up the receiver when you finish talking.

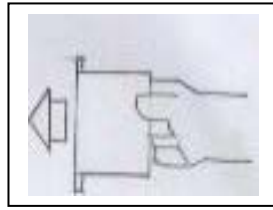
Take out the card.

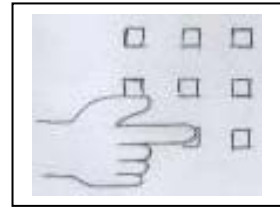
ให้นักเรียนเรียงลำดับขั้นตอนการใช้โทรศัพท์ใช้บัตรให้ถูกต้องตามขั้นตอนที่ได้ฟัง

①

②

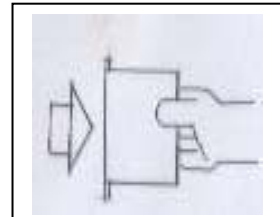
③

④

⑤

⑥

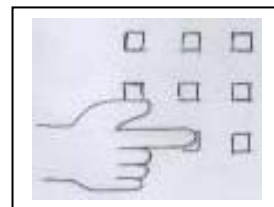
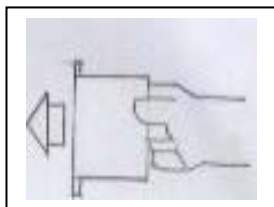
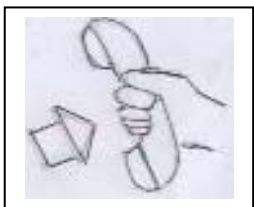
เรียงลำดับได้ดังนี้

	1		4	5	
--	---	--	---	---	--

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างตามที่ได้ฟังให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

1. Put the phonecard ..... the slot.
2. Dial the .....
3. ....when somebody answers.
4. Hang up the .....
5. .... the card.

ให้นำประโยคมาเขียนได้ภาพให้ถูกต้อง

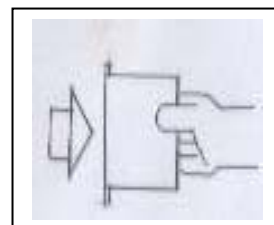
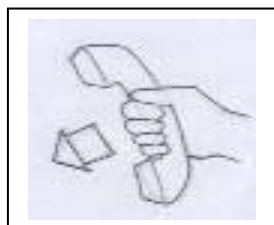
Pick up the receiver.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการ ฟัง พูด อ่านและเขียน : สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง

1. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว เพื่อให้ นักเรียนรวบรวมความคิดและข้อมูลในเบื้องต้น
2. ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง
3. ฟังข้อความอีกครั้ง ให้เรียงลำดับรูปภาพตามที่นักเรียนได้ฟัง
4. ให้นักเรียนฟังข้อความอีก 1 ครั้ง เพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์
ได้ความหมายตามลำดับชั้นที่นักเรียนได้ฟังจากแถบบันทึกเสียง
5. ให้นักเรียนนำประโยคมาเขียนได้ภาพให้ถูกต้อง
6. ให้นักเรียนพูดอธิบายขั้นตอนการใช้โทรศัพท์ที่ใช้บัตรตามที่นักเรียนได้บันทึกไว้
7. ให้ฟังข้อความอีก 1 เที้ยวเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
8. ให้นักเรียนเขียนอธิบายขั้นตอนการใช้โทรศัพท์ที่ใช้บัตรให้ถูกต้อง

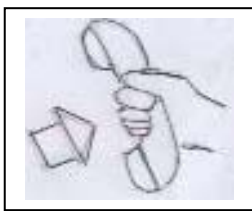
How to use cardphone ?

คำชี้แจง ฟังขั้นตอนการโทรศัพท์ที่ใช้บัตรจากครู

คำศัพท์

phonecard	=	บัตรโทรศัพท์	cardphone	=	โทรศัพท์ที่ใช้บัตร
receiver	=	หูฟัง	dial	=	กดหมายเลข
Hang up	=	แขวน,วาง	Take out	=	เอาออก

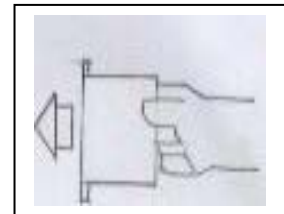
ให้นักเรียนเรียงลำดับขั้นตอนการใช้โทรศัพท์ที่ใช้บัตรให้ถูกต้องตามขั้นตอนที่ได้ฟังจากครู

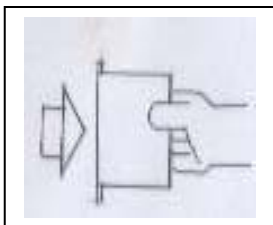
①

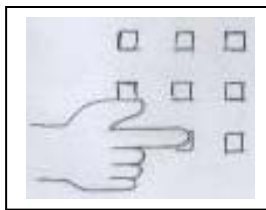
②

③

④

⑤

⑥

เรียงลำดับได้ดังนี้

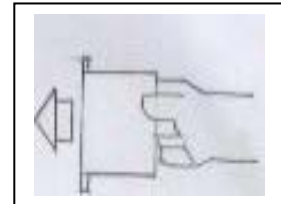

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างตามที่ได้ฟังให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

in	receiver	number	Speak	Take out
----	----------	--------	-------	----------

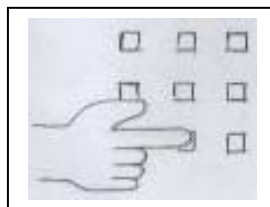
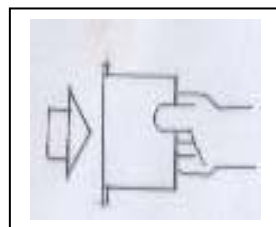
1. Put the phonecard ..... the slot.
2. Dial the .....
3. ....when somebody answer.
4. Hang up the .....
5. .... the card.

ให้นำประโยคมาเขียนใต้ภาพให้ถูกต้อง

Pick up the receiver . ...

.....

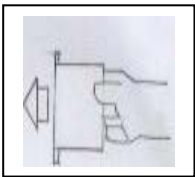

.....

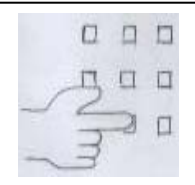
.....

ชื่อ.....
ชั้น.....เลขที่.....
โรงเรียน.....

ให้นักเรียนเขียนอธิบายขั้นตอนการใช้โทรศัพท์ที่บัตรให้ถูกต้อง

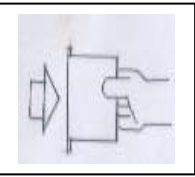
1. .....

2. .....

 Dial the number.

3. .....

 Hang up the receiver.

 Take out the card.

บทคัดย่อ

การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

บทคัดย่อ
ของ
ปราณี ศรีสวัสดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
มีนาคม 2549

การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาในลักษณะการพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยใช้แนวคิดการวัด การปฏิบัติในสถานการณ์ชีวิตจริง ที่บูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ สร้างเกณฑ์ปกติและคู่มือการใช้ เครื่องมือที่พัฒนาประกอบด้วย แบบทดสอบ 5 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการพูด ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟังและการเขียน ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการพูด ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเน้นทักษะการอ่านและการเขียน ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 384 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับคุณลักษณะรวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ ได้จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน มีค่าตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.94 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แบบทดสอบทุกฉบับมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีจำนวน 1 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความยากง่ายรายข้อมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.62 อำนาจจำแนกรายข้อมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.74 แบบทดสอบมีความยากง่ายและ อำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 5 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.82 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นได้ทุกฉบับ ส่วนความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนน โดยผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน มีค่าตั้งแต่ 0.81 ถึง 0.83 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เกณฑ์การให้คะแนนมีความเชื่อมั่นสูง เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 6 ถึง 62 คะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{75} ฉบับที่ 2 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 4 ถึง 23 คะแนน คะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{32} ถึง T_{82} ฉบับที่ 3 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการพูด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 3 ถึง 67 คะแนน คะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{45} ถึง T_{74} ฉบับที่ 4 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการอ่านและการเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 1 ถึง 24 คะแนนคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{30} ถึง T_{82} ฉบับที่ 5 แบบทดสอบที่เน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 6 คะแนน คะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{34} ถึง T_{74}

**THE DEVELOPMENT OF TESTS TO MEASURE ENGLISH COMMUNICATION
SKILLS FOR THE SECOND STAGE OF GRADES BY THE FUNDAMENTAL
EDUCATION SYLLABUS OF B.E. 2544 (2001 A.D.)**

An Abstract

By

Pranee Srisawat

**Presented to Thaksin University in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Measurement**

March 2006

This study developed instruments to measure English communication skills for the second stage of grades by the fundamental education syllabus of B.E. 2544 (2001 A.D.) by employing an approach of measurement of real-life practice that integrated listening, speaking, reading, and writing skills. The aim was to determine the quality of tests and construct norms and test manuals. The instruments developed were five tests: test 1 stressing listening and speaking skills, test 2 stressing listening and writing skills, test 3 stressing reading and speaking skills, test 4 stressing reading and writing skills, and test 5 stressing listening, speaking, reading, and writing skills. The research sample, by means of multi-stage random sampling, consisted of 384 students of primary grade 6 at schools under the Offices of Yala Educational Zones 1 and 2 in the 2005 academic year.

The findings of the study were as follows. The content validity based on the correspondence as considered by experts between the tests and attributes including scoring criteria showed correspondence index values from 0.80 to 1.00, indicating a high degree of content validity. The construct validity of all the five tests based on relations between item scores and total-test scores by means of Pearson correlation coefficient ranged in value from 0.15 to 0.94, the relations being statistically significant at the 0.01 level. All the tests showed construct validity, with one item showing a correlation coefficient value of 0.03, not being statistically significant. The item difficulty ranged in value from 0.20 to 0.62. The item discriminative power ranged in value from 0.20 to 0.74. The difficulty and the discriminative power of the tests passed the criteria for all items. The reliability of the five tests was determined by the Cronbach alpha coefficient formula, ranging in value from 0.70 to 0.82, being statistically significant at the 0.01 level. All the tests were reliable. The reliability of the scoring criteria by two scorers ranged in value from 0.81 to 0.83, being statistically significant at the 0.01 level. The scoring criteria showed a high degree of reliability. The norms of the tests were as follows. Test 1, stressing listening and speaking skills, showed raw scores from 6 to 62 and normal T scores from T_{22} to T_{75} . Test 2, stressing listening and writing skills, showed raw scores from 4 to 23 and normal T scores from T_{32} to T_{82} . Test 3, stressing reading and speaking skills, showed raw scores from 3 to 67 and normal T scores from T_{45} to T_{74} . Test 4, stressing reading and writing skills, showed raw scores from 1 to 24 and normal T scores from T_{30} to T_{82} . Test 5, stressing listening, speaking, reading, and writing skills, showed raw scores from 0 to 6 and normal T scores from T_{34} to T_{74} .

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวปราณี ศรีสวัสดิ์
วัน เดือน ปีเกิด	5 เมษายน 2516
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	28 ถนนสุขยางค์ ตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบันนังสตาอินทรีนครมิตรภาพที่ 200 ที่ระลึก ส.ร.อ. อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
พ.ศ. 2538	การศึกษาระดับบัณฑิต (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา